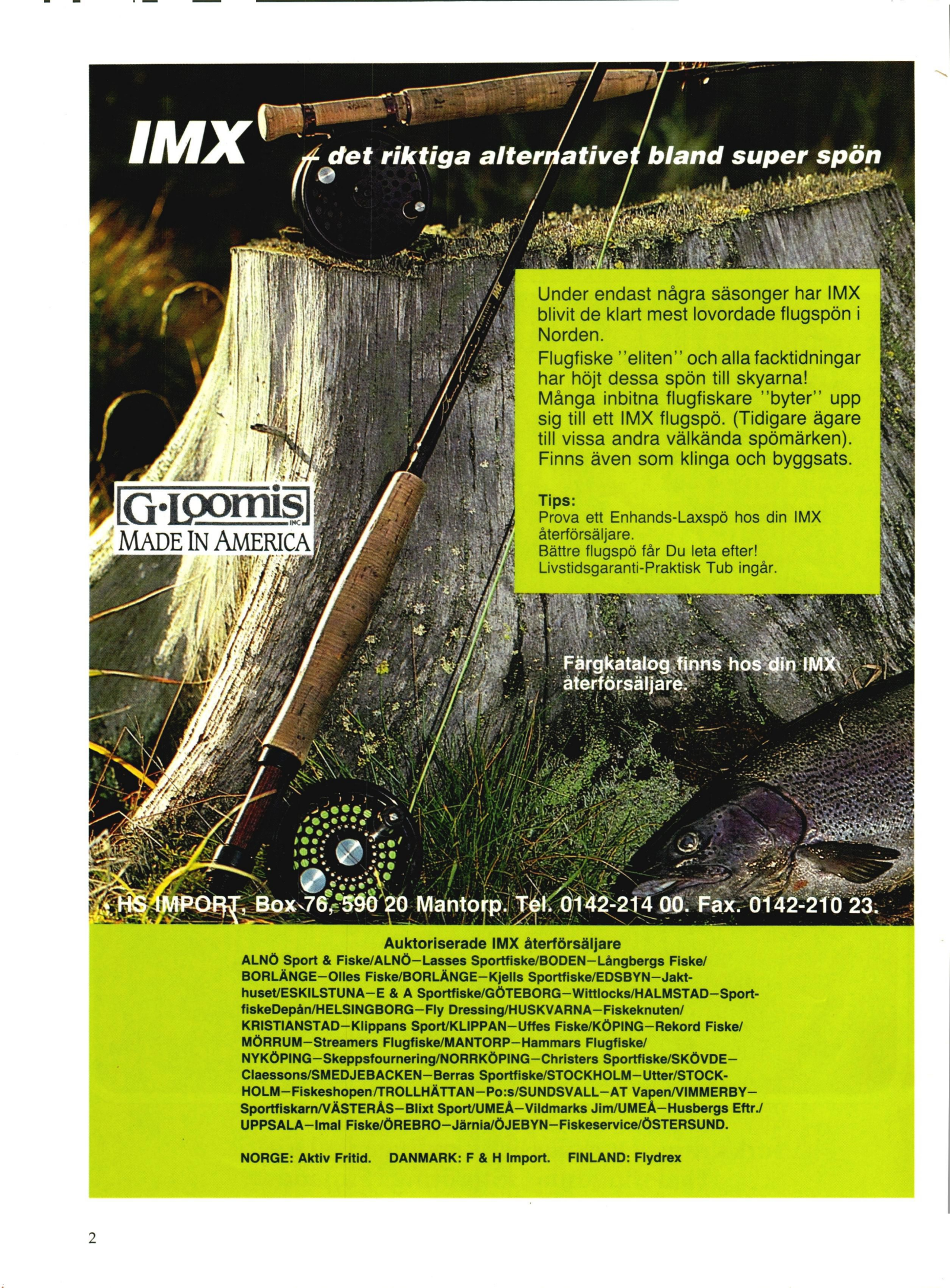

Flugfiske i Norden

Yorkshire Den klassiska laxflugan Driftfiske
Hedeflugorna Storöring i Finland

The background of the advertisement is a photograph of a fly fishing scene. A fly fishing rod with a wooden handle and a black reel is leaning against a mossy tree stump. A fishing line is cast across the scene. In the bottom right corner, a fish is visible, partially obscured by the text.

IMX

— det riktiga alternativet bland super spön

G·Loomis
INC.
MADE IN AMERICA

Under endast några säsonger har IMX blivit de klart mest lovordade flugspön i Norden.

Flugfiske "eliten" och alla facktidningar har höjt dessa spön till skyarna! Många inbitna flugfiskare "byter" upp sig till ett IMX flugspö. (Tidigare ägare till vissa andra välkända spömärken). Finns även som klinga och byggsats.

Tips:

Prova ett Enhands-Laxspö hos din IMX återförsäljare.
Bättre flugspö får Du leta efter!
Livstidsgaranti-Praktisk Tub ingår.

Färgkatalog finns hos din IMX återförsäljare.

HS IMPORT, Box 76, 590 20 Mantorp. Tel. 0142-214 00. Fax. 0142-210 23.

Auktoriserade IMX återförsäljare

ALNÖ Sport & Fiske/ALNÖ—Lasses Sportfiske/BODEN—Långbergs Fiske/
BORLÄNGE—Olles Fiske/BORLÄNGE—Kjells Sportfiske/EDSBY—Jakt-
huset/ESKILSTUNA—E & A Sportfiske/GÖTEBORG—Wittlocks/HALMSTAD—Sport-
fiskeDepån/HELSINGBORG—Fly Dressing/HUSKVARNA—Fiskeknuten/
KRISTIANSTAD—Klippans Sport/KLIPPAN—Uffes Fiske/KÖPING—Rekord Fiske/
MÖRRUM—Streamers Flugfiske/MANTORP—Hammars Flugfiske/
NYKÖPING—Skeppsfournering/NORRKÖPING—Christers Sportfiske/SKÖVDE—
Claessons/SMEDJEBACKEN—Berras Sportfiske/STOCKHOLM—Utter/STOCK-
HOLM—Fiskeshopen/TROLLHÄTTAN—Po:s/SUNDSVALL—AT Vapen/VIMMERBY—
Sportfiskarn/VÄSTERÅS—Blixt Sport/UMEÅ—Vildmarks Jim/UMEÅ—Husbergs Eftr./
UPPSALA—Imal Fiske/ÖREBRO—Järnia/ÖJEBYN—Fiskeservice/ÖSTERSUND.

NORGE: Aktiv Fritid. DANMARK: F & H Import. FINLAND: Flydrex

MED SAGE I HANDEN KAN DU INTE SKYLLA PÅ SPÖET !

VÅGAR DU TA STEGET UPP ?

Hemligheten bakom ett bra flugkast är inte bara kastaren ! Du måste ha ett bra välbalanserat flugspö också. Ett distinkt flugspö utan efterslag som ger dig möjligheten att påverka kastet maximalt, snabbt, långsamt, kort eller långt. Oavsett vilket Sage spö du väljer, GIII, Discovery GII (måste ge konkurrenterna skrämselhicka !) eller nya LL får du ett sådant spö.

Det är inte konstigt att de flesta av landets och världens mest rutinerade flugfiskare använder Sage flugspön.

Gör som "proffsen" du med - fiska med Sage och upptäck vad äkta kastglädje är !

NYHETER SAGE 1991

Discovery GII - enhands

Vill du bli en duktig kastare och flugfiskare är det viktigt att du väljer ett flugspö med en aktion som ger utvecklingsmöjligheter till en avancerad kastteknik. En teknik där du har full kontroll över linbågen, för kast in under grenar, för kast som startar från vattnet mm. Ett "felbalanserat" flugspö sätter effektivt stopp för sådan utveckling.

Discovery serien är framtagen för att ge fiskaren maximal kontroll av linbågen, för att ge såväl nybörjare som "proffs" möjlighet att utveckla sin kastteknik för ett roligare och mer spännande flugfiske.

För att hålla priset nere har fabriken valt en enklare oslipad finish, enklare rullfäste och tub.

Finns endast i färdigbyggda spön i priser från 1895 kr till 2535 (de dyrare 4-delade) i enhands samt även ett nytt 14' lina 9

Discovery tvåhands - 14' lina 9

Fantastiskt lättkastat tvåhandsspö med mycket brett register. Designat för att klara de moderna Underhandskastet och ge möjlighet att lära in en riktig grundteknik.

Kort sagt, ett drömspö till ett drömpris - 2995 kr.

15'GIII - lina 10-12

Det här spöet är utvecklat för att helt enkelt vara det allra bästa tvåhandsspö som finns på marknaden idag, det mest allrounda till allt tvåhandsfiske, till alla typer av kast, till alla typer av linor. Det kastar tex med lätthet såväl en flyt 10 som en Deep Water Express. Spöet är lätt och kraftfullt, arbetar utan efterslag och ger otroligt långa kast med hög precision med ett minimum av krafttillsats. Vi "tjuvstartade" försäljningen 1990 i, som vi från början tänkt, liten skala. Efterfrågan blev på kort tid långt över våra vildaste förväntningar !

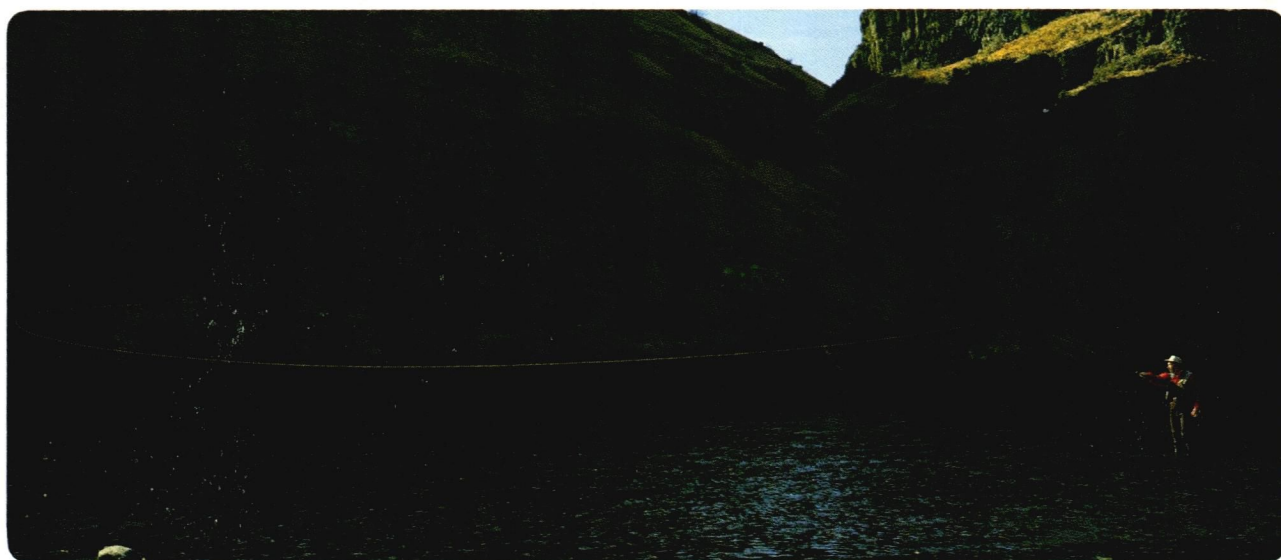
Finns som klinga, byggsats med eller utan färdigt handtag eller som färdigt spö.

Ett spö som bara måste provas !

GIII RPLX

GIII serien som vi introducerade förra året har blivit en ny standard inom flugspön. RPLX står för Reserve Power Lightweight Saltwater. Den här serien Sage spön är utvecklad för i första hand det tunga krävande enhandsfisket efter Bonefish och Tarpon. Dvs för att klara stora tunga flugor med hög linhastighet och hög precision, snarlikt vårt eget enhandsfiske efter Havsöring, Lax och varför inte Gädda. En serie med "tuff" kraftfull distinkt aktion för mycket långa kast.

* Made In USA * Levereras i Sage aluminiumtub * Livstidsgaranti mot materialfel

AUKTORISERADE SAGE ÅTERFÖRSÄLJARE

A.T.Vapen-Vimmerby/ Alnö Sport&Fiske-Alnö/ Arvikajägaren-Arvika/ Berras-Sthlm/ Björns-Stenungsund/ Björnsson-Sandviken
Fiske&Hobbyhörnan-Kristinehamn/ Fiskeservice-Östersund/ Fiskeshopen-Trollhättan/ Flugfiskeshopen-Luleå
Fly-Dressing-Huskvarna/ Gipro-Gislaved/ Gävle Fiskeredskap-Gävle/ Intersport-Skellefteå/ Karlstads Fiske&Fritid-Karlstad
KarpensPostorder-Åkersberga/ Kjells-Edsbyn/ Klippan Sport-Klippan/ Kungsfiskaren-Haparanda/ LjusneCykel&Sport-Ljusne
MM Sportfiske-Göteborg/ Olles Fiske-Borlänge/ PO:s-Sundsvall/ R.R.-Göteborg/ Rekord-Mörum/ RoHo-Koskullskulle
Whittlocks-Halmstad/ Sportfiskarn-Västerås/ Sportfiskedeplan-Helsingborg/ Sportfiskehuset-Lund/ Strömvalls-Göteborg
Vapencentralen-Kalmar/ Vildmarkshopen-Luleå/ ÅreFiskecenter-Åre/ Norge-Aktiv Fritid Finland-Red Tag

ORVIS® FRAMTIDENS FLUGFISKEREDSKAP.

För flugfiskarens fantastiska värld,
med känsla för traditioner och ny teknik.

Ring så berättar vi mer om ORVIS
– framtidens flugfiskeredskap med 25 års garanti.

Generalagent **Fiske & Fiskar**

Box 5194, 200 70 Malmö. 040-26 06 77,

Auktoriserade återförsäljare: Alnö: Alnö Sport & Fiske – Eskilstuna: Nya Jakthuset – Haparanda: Kungsfiskarna – Helsingborg: Sportfiskepån – Kristianstad: Fiskeknuten – Köping: Uffes Fiske & Fritid – Malmö: Fiske & Fiskar – Stockholm: Fiskarnas redskapshandel, Utter's – Uppsala: Husbergs.

Var går gränsen....?

Belted Kingfisher – en av många kungsfiskare på vår jord. Den här lever i Nordamerika.

Under senare år har allt fler läsare visat stort intresse för flugfiskets historiska rötter, bland annat då för de gamla klassiska laxflugorna. Men parallellt har samtidigt vuxit fram en annan grupp engagerade flugfiskare, som reagerat starkt mot denna utveckling. Intresset för de gamla laxflugorna ska inte uppmuntras, menar man, eftersom detta utgör ett hot mot många fåglar.

Det historiska intresset måste naturligtvis vägas mot det självklara kravet att vi i vår flugbindning inte använder i lag förbjudna material. Här är kravet så starkt, att det inte borde utgöra något dilemma. Man måste helt enkelt förlita sig till lämpliga substitut – eller avstå! Värre är det med lagliga, men tveksamma, material. Var går gränsen...?

FiN har tidigare tagit klar ställning i denna fråga. Att jag tar upp den på nytt beror på att flera läsare hört av sig och menat att FiN talar med kluven tunga, när vi säger en sak på ledarplats, men samtidigt inne i tidningen publicerar artiklar i ämnet "klassiska laxflugor" – nu senast "The Golden Parson" i aprilnumret. Men det är en sak att informera – en annan sak att propagandera. Vi kommer aldrig ifrån den viktorianska erans syn på sin tids flugbindning, och vi ska heller inte värdera eller bedöma den utifrån vår tid. Vi ska inte heller misstänkliggöra de flugbindare, vilka fascinerats av de klassiska laxflugorna, som läser om dem, som samlar på dem – eller som till och med försöker återskapa dem vid det egna bindstället.

Den seriöst intresserade laxflugbindaren kan nämligen alltid finna fullgoda substitut. Det gjorde flugbindarna redan vid sekelskiftet. Därför är substituten lika "klassiska" som den äkta varan. Genom bättre kommunikationer kan dagens flugbindare dessutom lättare hålla kontakt med uppfödare och djurparker och därifrån erhålla ruggningsfjädrar i en utsträckning man inte kunde för hundra år sedan. Att använda sådana fjädrar utgör knappast något hot mot någon fågelart – och kan därmed inte heller vara moraliskt förkastligt. Här har debatten fått helt orimliga proportioner.

Var går förresten gränsen för vårt ansvar? En läsare önskade att FiN skulle bojkotta annonsörer, vilka marknadsförde spön med rullhandtag av ädelträ, eftersom dessa hotade världens regnskogar... En annan ömmade speciellt för kungsfiskaren, som han tidigare haft vid sin å, men som nu var försvunnen, och som han menade sig ha funnit i diverse kataloger från olika leverantörer av flugbindningsmaterial. Att katalogerna beskrev en helt annan kungsfiskare, och att det för övrigt finns ett 20-tal olika släkten av denna fågel, spridda över nära nog hela världen, hade han ingen aning om.

Frågor och engagemang av detta slag har två dimensioner – en moralisk eller symbolisk och en praktisk. Engagemanget som sådant är värdefullt, men det är knappast som flugbindare eller ägare av spön med rullhandtag av ädelträ, som vi utgör det största hotet mot vare sig fåglar, skog eller vatten. Betydligt större hot utgör de industrier, vilka vi köper våra vadarstövlar, moderna spöklingor eller fluglinor i olika syntetmaterial från, liksom de avgaser vi själva producerar med de bilar, vilka tar oss ut till våra kära fiskevatten. Men på det temat har jag märkligt nog inte fått några protester...

Engagemang är bra. Engagemang med kunskap bakom är bättre. Då först får engagemang och protester rätt proportioner, och då är det större chans att man lyssnar till oss, då vi på olika vägar försöker påverka för att värna vår natur.

Gunnar Johnson

Flugfiske i Norden

NR 4 okt 1991

Innehåll i detta nummer:	Sid
Ledaren	5
Kuusinki – de stora öringarnas älv	6
Senhöst – en vandring längs ån	12
Nytt fra Danmark	15
Hedeflugorna	16
Nytt fra Norge	19
Yorkshire	20
Visst räcker det med lusten	25
Nytt från Sverige	27
Tempelhunden och Kalle Kanin	28
En Black & Peacock för regnbågen	32
Renässans för den klassiska laxflugan	36
Drift-fishing	40
Marknadsnytt	44
Bokbiten	48
Köp, sälj och byt	50
Tanker ved mit fluestik	52
Tillsätt bara vatten	58
Får en fluga se ut hur som helst	60
Tankar på strandkanten	62

Omslagsbilden:

Foto: Johnny Albertsson

Kuusinkijälven i östra Finland, på gränsen mot Sovjet, är ett populärt strömfiskevatten med grovöring.

Kuusinki – de stora öringarnas älv

Drömvatten finns runt om i världen och vi flugfiskare riktar allt oftare våra blickar åt både syd, väst och nord i vår längtan efter nya fiskeupplevelser. Men då glömmer vi vårt östra grannland – Finland – som med öringälven Kuusinki lätt borde ta sig upp på rankinglistorna. I förhållande till antalet stora fiskar per fiskare, klarar få andra vatten jämförelsen med älven som rinner upp i Finland och mynnar i Sovjet

Text & foto: Harry Salmgren och Tero Ronkainen

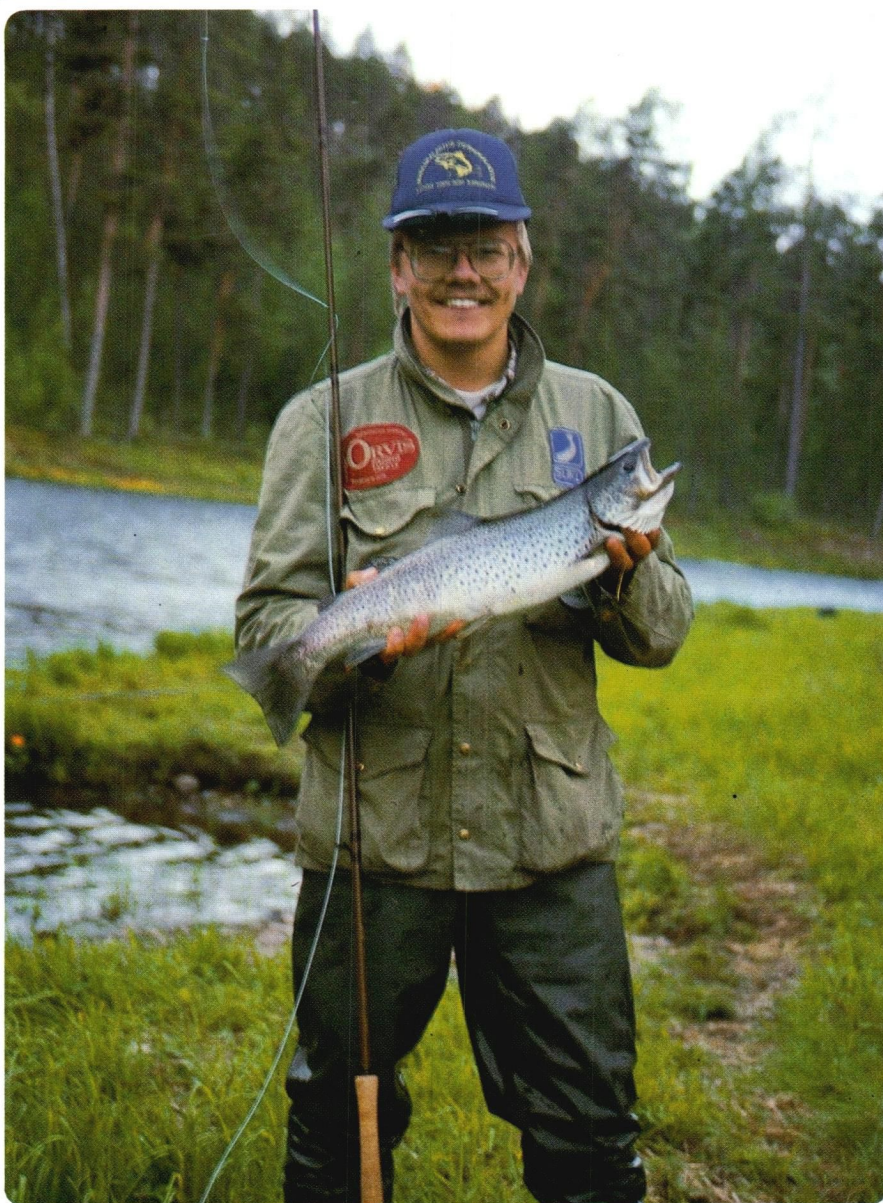
En stor fördel med fisket norröver sommartid är att en ivrig sportfiskare kan fiska dygnet runt om han vill. Gör han det, upptäcker han så småningom att fisket varierar över dygnet. Till exempel kan öringen hugga på en ståndplats vid en viss tid. Samtidigt som den vid en annan tidpunkt är

helt omöjlig att locka fram. Ibland kan det hända att ståndplatsen kräver att avfiskas på ett annat sätt och från ett annat håll beroende på tiden på dygnet. Det räcker alltså inte enbart att känna till ståndplatserna. Utan fisket på dem är oftast intimt kopplat till tiden på dygnet och vattenståndet.

Speciellt vid solig och klar väderlek fungerar till exempel nattfiske generellt bättre. Detta gäller framförallt
forts på nästa uppslag

Även om Kuusinki i första hand är känd som storöringälv, så finns här också fin harr.

Från Sovjet vandrar den upp, öringen i Kuusinki.

forts från föreg uppslag
livligt frekventerade vatten, där de många sportfiskarna som vadar kors och tvärs kan störa fisken. Jag undrar till exempel vad öringen tänker när den stiger från Paanajärvi i Sovjet till den finska sidan. Måne märker den vid gränsen att det sovjetiska lugnet plötsligt avlöses av otaliga fiskeflugor, drag och wobblers som stör ron på ståndplatserna...? Till Kuusamos drömröringar söker sig nämligen allt fler sportfiskare, och då särskilt till Kuusinkialven, med resultat att de allra största öringarna lättast tas nat-tetid, då vattnet är mindre stort.

Kuusinki

Kuusinki ligger i vad som i Finland räknas som landets östra del. För trots närheten till polcirkeln har ortsborna över 60 mil till landets nordända med Tanaälven bland annat. Dom blir därför lite stötta om man skulle påstå att dom bor i norra Finland.

Till kusten och Uleåborg (Oulu) är det omkring 20 mil, och 53 till Vaasa. Till Åbo (Turku) är det 86. Och lustigt nog är till exempel Helsinki eller Helsingfors några mil närmare, eller exakt 812 km! Det betyder alltså att skall fisket i Kuusinki lyckas, måste det vara väl förberett. För det blir långt att hämta något man glömt hemma.

Kuusinki ligger ca 50 km från närmaste tätort med affärer och service, och då är det inte dumt att tälta ute vid älven i stället. Genom att ta sig ut till älven har man nämligen löst dom närmaste transportproblemen. För sedan behövs egentligen bara "apost-lahästarna" efter att tältet rests!

Hur långt man går, och hur mycket man fiskar av, är naturligtvis personligt. Men det händer att någon kanske väljer att gå så pass långt uppströms för sitt fiske, att han/hon börjar vid stryket som ingår i Lohisuvanto. I så fall är det lämpligt att vada över sydstranden, och fortsätta uppströms utmed denna. Den lämpligaste vadplatsen är från Saunaniemi över till Haisusaari och därifrån till Haisuranta. Sedan går man utmed krönet på stranden uppströms förbi fredningsområdet till Raatehammas och vidare till Lohisuvanto.

I Kuusinkialven använder man gärna buskiga, härvingade streamerflugor – ofta försedda med "muddlerhuvuden" av hår.

Inom parentes kan sägas, att trots att det är mycket branta strandpartier mellan Raatehammas och Lohisuvanto, lönar det sig ofta att fiska av där man kan. Ett mycket "hett" ställe är höljan vid eldstaden i Raatehammas och det stryk nedanför denna som med sina många stenar kan gömma verkliga överraskningar. Där är det lättfiskat och nära till kaffe pannan på elden. Ofta, när det är många fiskare i älvens nedre partier, kan alltså de här områdena kännas behagligare. Där kan man naturligtvis också slå upp sitt tält.

Men annars är det inte längre än att man kan gå nerifrån Haisuranta om man känner sig någorlunda tränad. Det är nämligen så, att om man på nervägen tillbaka till Saunaniemi passer på att vada över till nordsidan, eller rättare norra spetsen på Haisusaari i stället, så finns där på öns sydkant en hot spot för grov öring. Men man måste gå försiktigt på stranden och undvika vadning för att inte skrämma eventuell fisk. Dessutom skall man inte vara rädd att låta kasten, snett över strömmen, hänga kvar ett tag nedströms.

Gör gärna några små ryck med linhanden innan nästa kast förlängs något. Sedan är det knappt möjligt att undgå upptäcka när öringen hugger. Syns inte blänket från öringensida när den välver i hugget, så känns det desto tydligare. Och det gäller definitivt att vara på sin vakt. Redan första gången kan det bli en kamp som det blir svårt att någonsin glömma. Öringen i Kuusinki är grov och i kampvillighet bara överträffad av Kitka-oringen. För öringstammarna skiljer sig från varandra i de tre grenarna av älvsystemet: Oulanka, Kitka och Kuusinki, som gemensamt rinner ut i Paanajärvi på sovjetsidan. De är bland annat olika, både när det gäller genomsnittsvikten och de tider de stiger, och har man besökt de tre älvarna förstår man lättare varför. Älvarna ställer ganska olika krav på fisken. Både när det gäller fallhöjd, ström hastighet och bottenstruktur har de olika karaktär. Ja, nu gäller detta förstås ytterligheterna i älvarna, men det är ju där öringens urval sker.

Det intressanta med älvarna är annars just detta att de varierar så markant utmed sitt eget lopp. Till exempel i Kuusinki utgör Raatehammas en tydlig gräns mellan de nedströms dominerande grus- och sandåsarna, som älven skär igenom ner till sovjetgränsen, och de uppströms belägna höga och branta skifferklipporna. Dessa avlöses sedan av ett parti hag-

marksliknande områden på sydsidan och en rullstensås på andra vid Lohisuvanto för att sedan fortsätta i storblockig terräng och delvis mycket branta, skogbevuxna stränder till nacken ovanför Lohipyörre, nästan en mil högre upp.

Den mest besökta delen är dock samtidigt den lättillgängligaste delen kring Raatehammas och då främst i området nedströms Haisusaari, som heter Saunaniemi, och fram till gränsskyddsområdet.

Vada inte sönder vattnet!

Den som placerar sitt tält på höjden ovanför Haisusaari, där vägen till Saunavaara slutar i ett sandtag, har lätt att ta sig ner till spetsen på ön Haisusaari. Fisket därifrån kan sedan ske nedströms mot Saunaniemi. Men det är värt att vara försiktig med vadningen. Har man redan gått i, vilket är frestande, skall man ändå inte vada långt utan gå upp redan en bra bit innan man kommer till vindskyddet på andra stranden, dvs på Haisuranta. Där finns nämligen spännande ståndplatser att fiska av från land.

Nu har man ändå hunnit fiska av något mot Haisuranta och med riktig tur har kanske redan en tvåkilosfisk släppts vid fyratiden på morgonen. Vattnet i detta partiet av älven Kuusinki är inte så djupt, och några av de riktigt stora öringarna brukar inte ta så nära vadstället.

Från land anger stenarna som syns i vattnet platsen och vindskyddet mittemot. Där finns ett parti som ofta har huggvillig öring. Ibland nafsar den kanske bara i flugan. De flesta fångas där mellan klockan fem och sju på morgonen eller mellan klockan sju och tio på kvällen. Men framför allt – *vada inte!* Utan gå tillbaka senare om öringen bara nafsat, och pröva igen från land! Det är gott om utrymme för nästan hur långa bakkast som helst.

Saunaniemi

Nedströms ståndplatsen, och nedanför vindskyddet mitt emot, där strömmen grundar upp, går det att vada ut mot mitten av strömmen. Och där gäller det att både fiska av inåt land och utåt i riktning mot det bakvatten som bildas vid sydstranden uppströms klipporna i Saunaniemi. Detta området är också bra för harr. Men framförallt kan där stå grov öring.

När man fiskat sig ner i jämnhöjd med första klippan, måste man återvända och först gå en bit tillbaka innan det går att vada direkt till land. Just detta att fiska av nära stranden glömmar man gärna bort, och varför det bland annat är viktigt att komma ihåg här, är för att det bildas en djup fåra mellan land och det grundparti som gjort vadning ut mot mitten möjlig.

I den djupfåran, berättar Tero Ronkainen, har det vid några tillfällen hänt att han, när han bara på armlängds avstånd kollat hur en nybunden fluga fungerat i vattnet, fått häftiga tillslag av öring. Det visar alltså att det är viktigt att komma ihåg att inte vada i onödan och att alltid fiska av nära land först.

På nordsidan

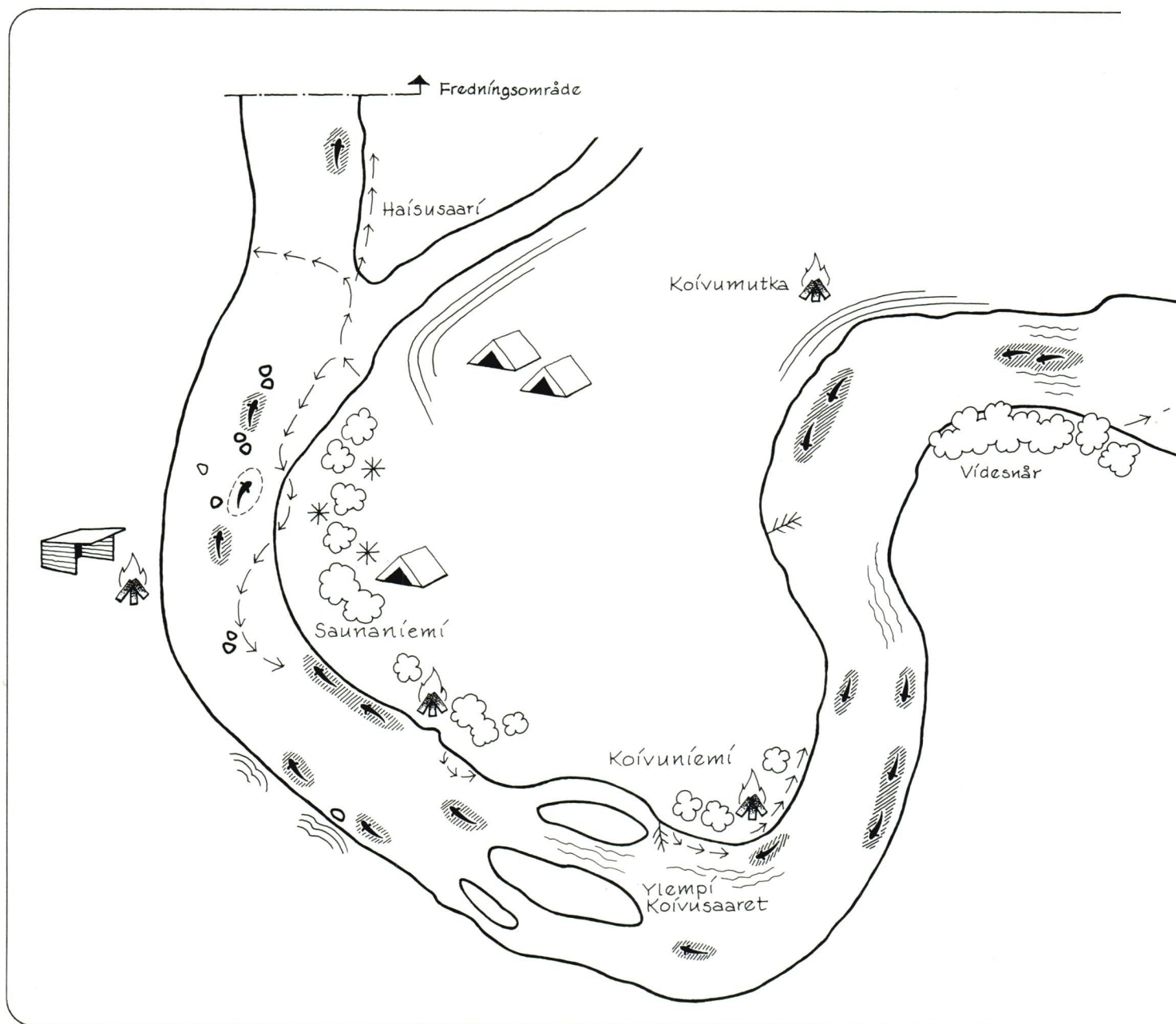
Många gånger är självklart vattennivån avgörande för om vadning är möjlig eller nödvändig. Vid lågvatten kan man vada rakt över också vid Saunaniemi, från den mittposition man valt att fiska av utanför och strax nedanför vindskyddet på Haisuranta.

Nära stranden, på andra sidan och strax nedanför klipporna som är lite svåra att nå från nordsidan, finns fina ståndplatser som går att fiska från sydsidan, det vill säga från samma sida som klipporna är. Dessa platser har de säkraste huggperioderna klockan 16–22 och 1–3 på natten. Normalt är det ganska bökigt att vada över bara för dessa ståndplatser, så nordsidan är att föredra.

Där den stora höljan övergår i ett långt stryk igen, avdelad med ett flertal öar och grund, finns i mitten en håla där det lönar sig att lägga några kast. Man når dit genom att vada ut strax nedanför eldstaden i Saunaniemi i riktning mot motsatta strandens nedre klippa och nedströms. Ofta går det sedan att fortsätta ut till mittersta ön i gruppen Koivusaaret och pröva de hålor som finns nedströms i Ylempi Koivumutka. De är ståndplatser som dagtid ofta är alldeles för oskyddade för fisken och den hugger därför säkrast på kvällen/natten.

Hela strömpartiet nedströms öarna är ganska grunt, och det går bra att ta sig ner till Koivuniemi genom att vada tvärs strömriktningen. Men observera här att det lönar sig att vara försiktig och fiska av partiet framför sig omsorgsfullt, då det kan stå "tryckande" öring där.

forts på nästa uppslag

forts från föreg uppslag

Det är annars lätt att stressa sönder fisken. För ofta är lägerplatsen vid Koivunäemi upptagen av fiskare, och det händer att de går ut i strömmen när de ser någon komma uppströms ifrån. Och detta kan vara frustrerande när det händer gång på gång – hela dygnet om. Men som sagt. Det lönar sig att ta det lugnt. Huggperioden i Koivunäemi brukar inträffa sent. Så man kan lugnt passa på och bekanta sig med sportfiskarna runt elden och börja fiska först klockan ett på natten – och då ska man fiska av hela stryket till det grundar upp igen och stranden blir brant.

Alempi Koivumutka

Det lönar sig däremot att raska på

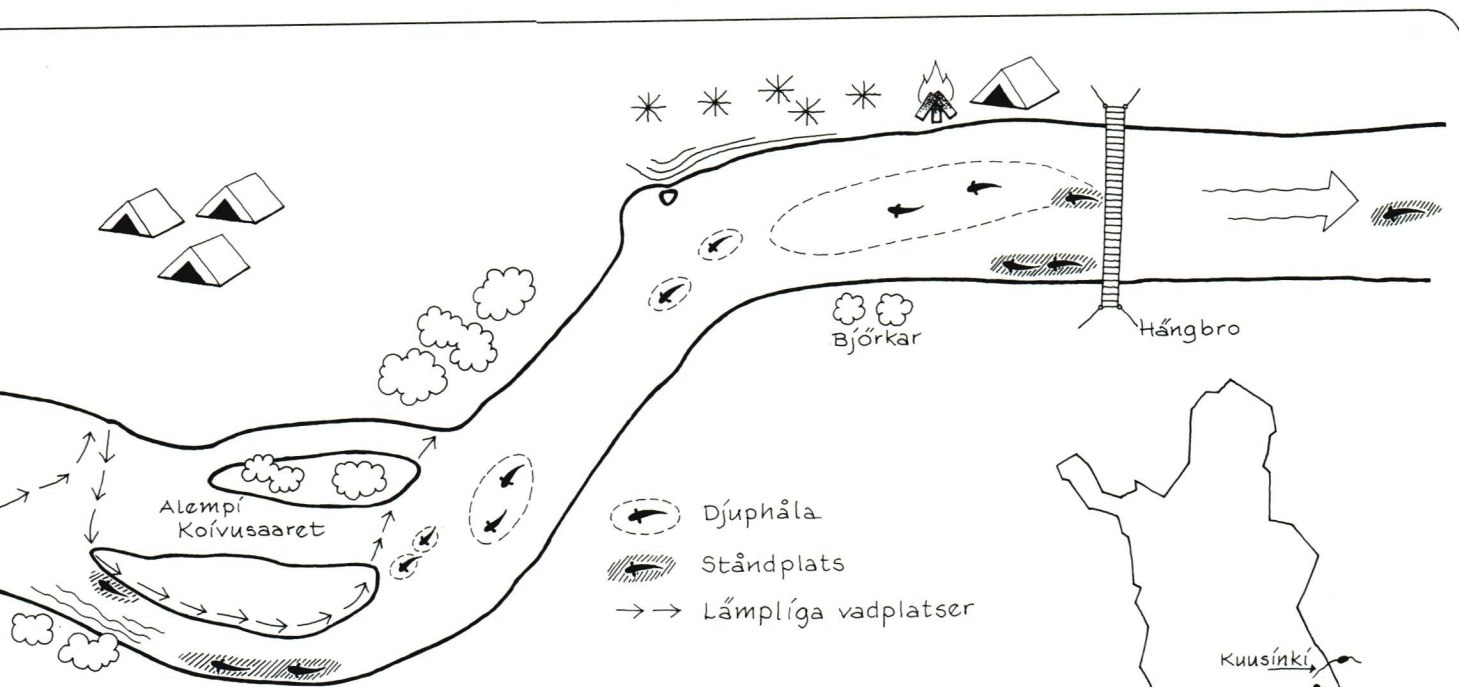
lite när man tagit kaffepaus, och bege sig till det döda trädet i vattnet, d v s vid Alempi Koivumutka. För den vänsterhänte är detta ett ypperligt område att träna dubbelt Spey-kast, då stranden utgörs av en av vattnet utgrävd grusås och inte medger bak-kast.

Där stryket börjar grunda upp till en nacke, mitt emot videsnåren på sydsidan, kan man nästan på "dof-ten" känna att det är en lovande fiskeplats. Älven kurvar här söderut igen och breder också ut sig kring ett par låga öar nedströms. Den sydligaste av dessa utgör utgångspunkten för några av de hetaste platserna. Där tränger älven ihop sig och vattnet får högre hastighet. I det området finner den ihärdige fiskaren storöring!

Plötsligt slår det till i spöt och en paanajärvöring drar ut lina och backing i ett huj. Stranden är lerig och blöt efter regnet. Göken hoar från andra stranden och vattnet sprutar kring fisken, som rusar in under videöverhänget på andra sidan. Det är halt. Spöet svajar och knycker hit och dit, fötterna får inte fäste och knäna slår i backen. Fingrarna ömmar efter slagen av den snurrande veven.

Fisken har bytt riktning många gånger och kampen rasar vidare. Det fattas bara hagelstormar, åska och blix för att kaoset skall vara fullständigt.

Så – lugnt och stilla. Vattnet hörs klucka och strömmen brusar åter i öronen. Där står silverspolen i ström-

Fisket i Kuusinkijoki

Några partier av älven som kan bjuda på verkligt fint öringfiske. Observera att kartan inte är skalenligt ritad. Den avbildade sträckan är komprimerad på kartan – i verkligheten är den ett par kilometer lång, och hela kortfiskesträckan är milslång. Med andra ord finns här plats för många fiskare.

Aktuell information om fisket i Kuusinkijokiälven kan erhållas genom turistbyrån Karhuntutkassa, Torangintie 2, SF-93600 Kuusamo, telefon +358(9)89-221 31.

Vi vill också hänvisa till FiN nr 2/90, där samme författare hade en bredare informationsartikel om fisket i hela Kuusamo-området.

men. Fisken, hägringen... En sexkilos? Och göken gal igen...

Hot Spots

Nedanför denna fantastiska fiskeplats får man vada sig i position för nästa kast. Många vadar just då utan att veta om det över en av de säkraste ståndplatserna, som alltid håller fisk, men som också är så svårfångad. Ståndplatsen är i strömkanten, just där den andra ön slutar, mellan strömdragen från de två nedre armarna av älven. Många flugfiskare har svårt där. Strömmen är så pass långsam att det är svårt att fiska flugan effektivt.

Men mer än en gång har det hänt att spinnfiskare från sydstranden stressat öringen till hugg någon timme efter att man lämnat platsen. Öringen har då återvänt till ståndplatsen och försvarar ivrigt sitt revir mot inkräktare. Och för många är detta sista området just vad man kallar spinnvatten. Området karaktäriseras av en jämn ström utan markerade ståndplatser. Men de finns, och för flugfiskaren gäller det att variera fisket. Kasten får gärna ske tvärströms, och för att ge flugan extra fart när den svänger runt, mendar man inte någon uppströmsslinga.

De hetaste ställena är den första klippan på stranden, där försiktigt förlängda kast kan ge fisk cirka 10–12 meter ut i den strömskiftning som ger

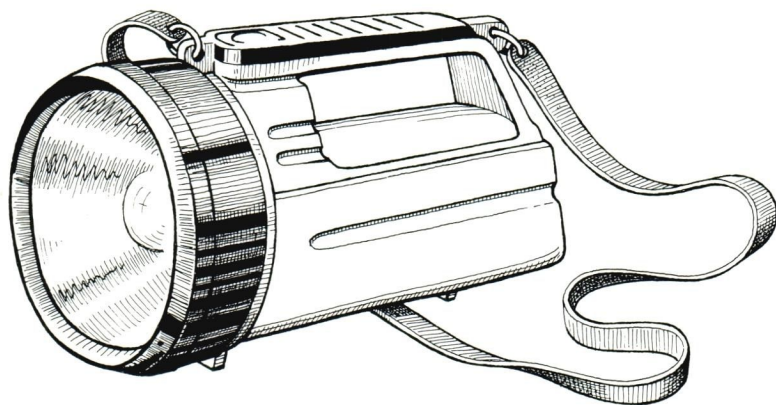
lite blankvatten. Sedan brukar björkarna mitt emot, ungefär mitt emellan klippan och hängbron, vara goda riktmärken för kast.

Till slut lönar det sig absolut att fiska av partiet från mitten av älven över till sydstranden, precis uppströms hängbron. Med en liten gungning i spötoppen och handtvist kan varje öringhugg ge rysningar av välbehag. Samtidigt som gränsposteringarnas vaktorn ständigt kontrollerar läget i området.

Ja, någon kilometer längre bort är Sovjet och den tystnad paanajärvi-öringen lämnar när den simmar upp i Kuusinkijoki för att trygga sin avkomma. Om den hinner innan nästa fluga frestar den till hugg.

Spöna är undanställda, linorna hängda till vinterförvaring och ån tycks inte finnas längre – annat än som en rad minnesbilder från sommaren som gått. Men i själva verket fortsätter livet vid ån – visserligen på sparlåga när det börjar bli kallt i vattnet, men det är samtidigt nu som årets höjdpunkt inträffar – öringens lek.

*Text: Jan Å Fritzson
Teckningar: Gunnar Johnson*

Senhöst – en vandring längs ån...

Ån har legat öde nu sedan gott och väl en månad tillbaka. Nej, det är fel att säga öde, för livet går vidare hela året vid ån, men det är en dryg månad – faktiskt nära två – sedan jag senast svingade mitt spö över höljorna. Det samma gäller de övriga medlemmarna i fiskeklubben. Det var ett bra tag sedan de besökte ån, och så är det nog vid de flesta strömvatten runt om i våra nordiska länder. Vi längtar ut när säsongstarten närmar sig och vi är flitiga besökare sommaren igenom. Men när hösten kommer och fiskesäsongen är slut, då överger vi våra vatten för läslampa och bindstället...

Men livet vid ån går vidare, och en av årets höjdpunkter inträffar faktiskt nu på senhösten när kylan kanske redan givit den första, spröda isen på strandstenarna och höstregnen så smått övergått i den första yrsnön. För det är nu öringen leker!

Utänför mitt fönster virvlar de första snökornen i eftermiddagens skymningsljus. De bildar ännu inga riktiga flingor, men kylan har kommit och det är bara en tidsfråga innan senhösten övergår i vinter. Det blir mörkt tidigt nu och grådagern slätar ut alla skuggor där ute. Åns vatten kyls också snabbt. Den är grund och vattenvirvlarna blandas med den kalla luften.

Tankarna går ut till ån. Hur långt har fisken vandrat upp? Nu borde de flesta befinna sig mitt i lekbestyren. Det är tillräckligt sent på hösten och erfarenheter från tidigare år säger mig att förutsättningarna vid min del av ån nu är de rätta. Det behövs en liten köldknäpp med aningen snö i luften – precis som nu – och jag bestämmer mig för att det är dags för en tur ut till ån för att kika efter lekfisk ikväll. Men först sedan det blivit ordentligt mörkt. Då är fisken mindre skygg och går inte undan. Om den nu över huvud taget har kvar något av sin skygghet under leken. Tidigare års vandringar längs ån under lektiden har fått mig att undra. Samma öring, som under sommaren försvinner som en pil, kan nu acceptera mig på bara någon meters avstånd.

Det kan låta paradoxalt att ge sig ut till ån efter mörkets inbrott, men faktum är att man ser mer fisk – och ser den bättre – när det blivit riktigt mörkt. Utrustad med en kraftig strålkastarlampa kan man lysa ner i vattnet och upptäcker då mer fisk än dagtid. Dels är dagsljuset så dåligt nu på senhösten och dels slipper man alla besvärande reflexer i vattenytan, när man väljer att istället lysa sig fram med en lampa då skogen runt omkring befinner sig i helmörker och inte reflekteras i åns vatten.

Ån känns i allra högsta grad levande en sådan här oktoberkväll. Lika levande som på sommaren. Ljuden är visserligen annorlunda. Det finns ingen fågelsång och vattnet porlar på ett annat sätt än man är van vid. Vattnståndet är annorlunda nu. Man ser de välkända platserna på ett nytt sätt och man får en bättre helhetsbild av sitt vatten. Men framför allt är det nu man får uppleva glädjen av att se öring på de lekplatser man ställt i ordning tidigare år. Man står där med facit i hand och ser rent handgripligt hur väl också mycket enkla fiskevårdsåtgärder lönar sig, vilket ger inspiration till fortsatt arbete med ån. Flugfisket blir plötsligt så mycket mer än bara fiske...

Min lampa är försedd med nya och färska batterier, men för säkerhets skull har jag en liten reservlampa nedstoppad i jackfickan. Skulle batterierna ta slut är jag illa ute. Visserligen känner jag stigen längs ån sedan många år, men det är en sak att gå här en ljus sommarkväll jämfört med oktobernattens kompakta mörker. Dessutom är det isbark i strandkanalen, halt och besvärligt.

Jag vet var jag kan förvänta mig att finna lekfisken. Några platser är gamla, naturliga lekområden, andra har vi i fiskevårdsgänget nyskapat genom att lägga ut lekgrus av lämplig storlek.

Från tidigare höstars vandringar längs ån har jag också lärt mig vilka partier som brukar hålla mest fisk – och det är dit jag beger mig nu.

Iodå, nog är leken redan i full gång. Det avslöjar de partier av åbottnen, där fisken grävt och rumlat om och vänt på lekgruset. De partierna är ljusare, eftersom en del stenar och gruskorn hamnat upp och ner. Den ljusa undersidan av alla småstenarna lyser i strålkastarskenet. Det är en markant färgskillnad mot de orörda bottenarna, vars algbevuxta ytor är i det närmaste svarta. På några platser finner jag sex till sju meter långa, ljusa partier, där öringen grävt lekgruparna på rad och där vattnet också hjälpt till att föra mindre stenar och finare grus i en lång sträng nedströms.

Snart finner jag också de första öringarna. Ingen av dem leker nu i mörkret utan står och vilar på läplatser i strömmen. Några har lekskador, vilka lyser som ljusa fläckar i strålkastarljuset. Men de riskerar knappast några bestående men. Vattnet är så kallt nu att risken för svampangrepp i sårskadorna är minimal.

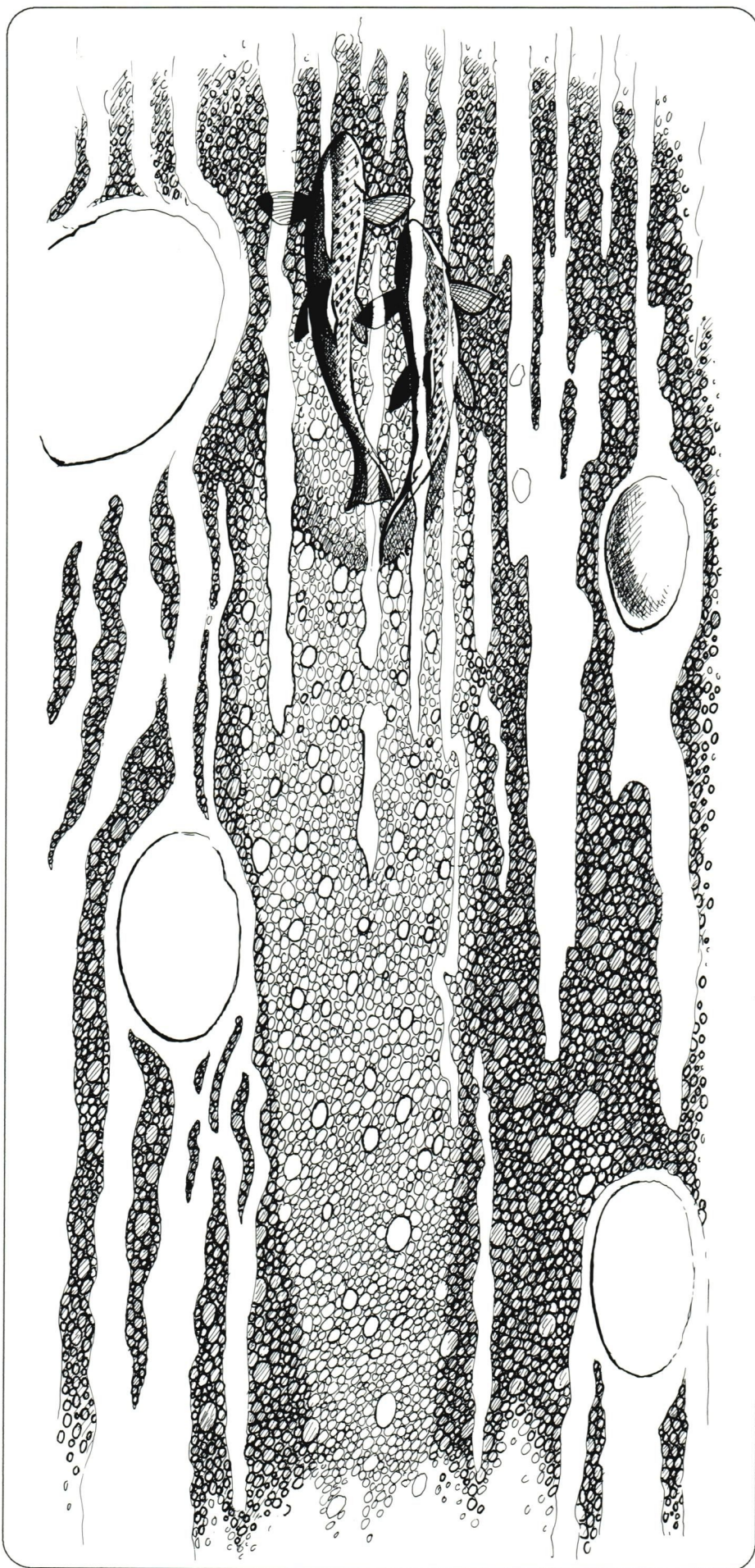
Jag vandrar hela tiden uppströms för att skrämma fisken så lite som möjligt. Men faktum är att öringarna inte är särskilt lättskrämda så här års. Inte heller tycks de besväras särskilt mycket av ljusknippet från min lampa. De står snällt kvar och jag kan studera dem på någon meters avstånd.

En öring står stilla med svagt vajande stjärtfena, och jag ser hur den parerar strömmen med de vinklade bröstfenorna. De är utspärrade och ser ut som stora fjärilsvingar. Ur munnen på en annan öring sticker två långa grodben ut – ett ben ur varje mungipa. En liten påminnelse om hur verkligheten också kan se ut, då vi sätter oss att binda våra ofta små och delikata dunkrokar under den vinter som kommer...

Den här öringen ser ut att väga sex hekto ungefär, och den borde delta i årets lek. Jag hörde för några år sedan ett par flugfiskare hävda att öringen, liksom laxen, inte äter något under själva leken. Det hade de läst i en fiskebok. Men kanske den här

forts på nästa sida

Det är lätt att finna öringens lekplatser. Nedströms lekgruparna bildas nämligen partier av ljusare grus och småsten, som syns väl i strålkastarljuset.

forts från föreg sida

öringen inte hade läst den boken... och därför inte visste bättre. Eller vad som är mer troligt – författaren hade aldrig vandrat längs en å med öring under lektiden... Det är nog tur att öringen inte kan läsa över huvud taget, tänker jag medan jag vandrar vidare. Åtskilliga spaltkilometrar fiske-litteratur skulle förmodligen i så fall få revideras eller hamna på bokbålet...

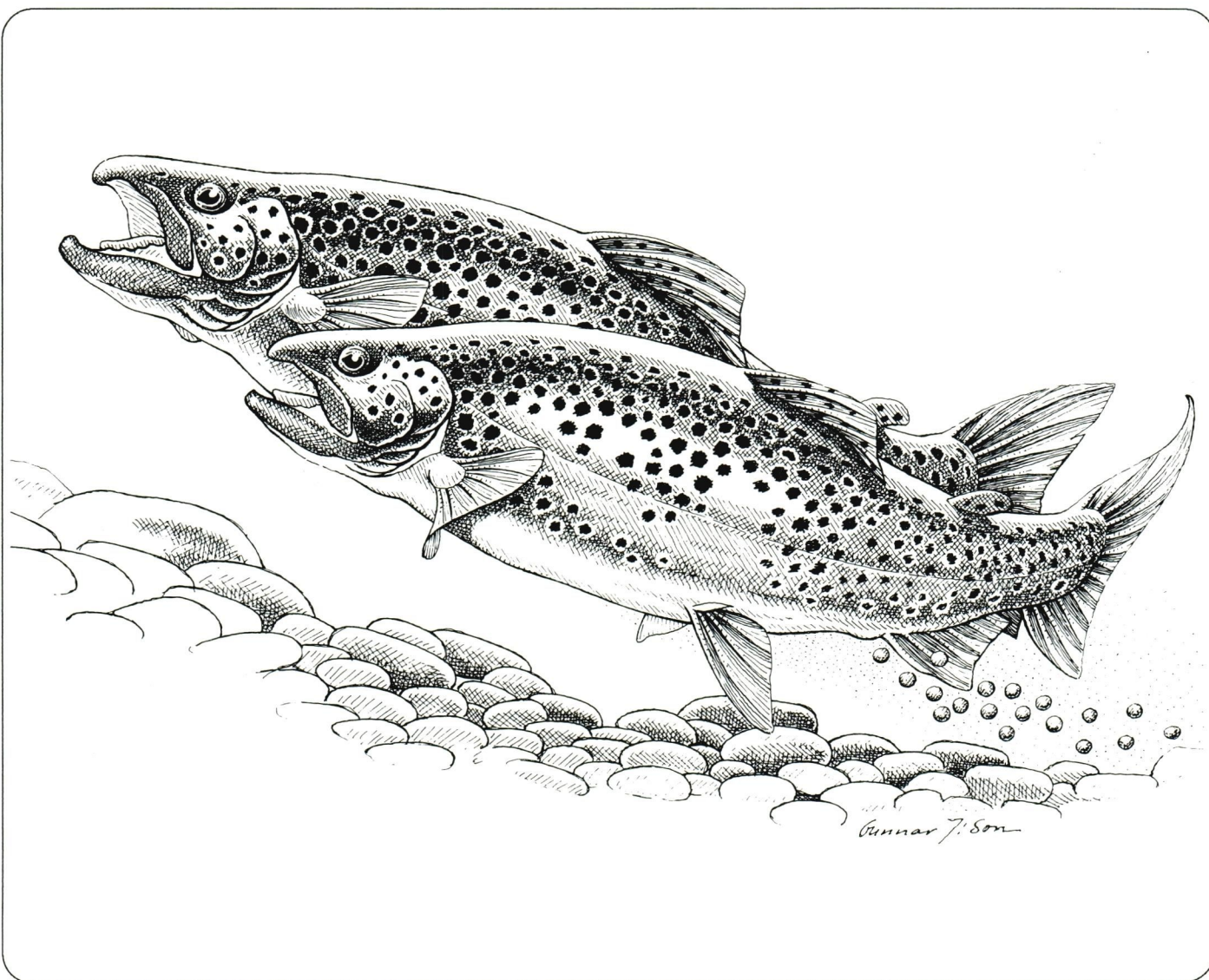
Men det är just detta som gör flugfisket och bekantskapen med öringen så fascinerande. Vi vet så lite. Därför kan vi alla – var och en av oss – på egen hand skaffa oss erfarenheter, vilka vi aldrig kan läsa oss till. Genom att umgås flitigt med fisken uppenbaras allt fler hemligheter, och en del av dem ligger förborgade i fiskens liv under just de tider på året, då vi normalt inte besöker våra fiskevatten. Här finns åtskilligt att upptäcka.

Det är till exempel nu under lektiden, som jag verkligen bokstavligt på plats och ställe ser hur mycket öring det finns i ån. Tidigare elfisken med påföljande statistik över de olika sträckorna har visserligen givit mig *kunskap* om hur mycket fisk här finns. Men en vandring som den ikväll ger en mer bokstavlig *bekräftelse* – kunskaperna sedan tidigare får en ny dimension. Jag ser med egna ögon, och den erfarenheten bär jag med mig på ett helt annat sätt. Jag lär känna min å och dess öringar.

Det är också nu i den finkorniga nysnön jag ser hur mycket mink här verkligen finns. Spårstämplarna visar hur även de sökt sig till lekplatserna. Överallt ser jag spår i snön, och på en plats finner jag också lämningar av en måltid – några rester av kräftskal ligger kvar på en sten i strandkanten.

Jag ser ytterligare ett femtontal öringar innan batterierna i min lampa börjar mattas och ljuskäglan blir svagare. Det är dags att vända hem innan ljuset helt tar slut. Snart är jag framme vid vägen, där bilen står parkerad, och sista biten byter jag till reservlampan för att få bekvämt ledljus längs stigen.

Jag har vandrat ensam längs ån ikväll. Ibland har jag haft sällskap av någon klubbkompis, men det är inte ofta, och jag funderar över varför inte fler flugfiskare besöker sin å nu på hösten. Det tycks som om merparten av oss "stänger av" ån när säsongen är slut. Men att flugfisket tar slut betyder ju inte att livet vid ån också tar slut. Sett ur öringens synpunkt är det väl snarast istället så att det är nu livet börjar – även i ren bokstavlig betydelse...

Det är nu livet börjar...

NYT FRA DANMARK

Redaktør Steen Ulnits

Karup Å er givet en af de allerbedste danske havørredåer – en af de, der regelmæssigt leverer kæmper i 10 kg's klassen, og en af de, der er mest besøgt af såvel lokale som tilrejsende lystfiskere.

Det sidste er nu blevet et problem for lodsejerne, der føler sig overrendt af fiskere i tide og utide. Skive Lystfiskerforening, som administrerer fiskeriet på det meget besøgte stræk mellem Hagebro og Vridsted, har derfor vedtaget nye regler for fiskeriet i sommermånederne – til og med medio august. Da gælder nemlig kun specielle dagkort, som må erhverves i Hagebro Købmandshandel, og der bliver kun solgt 7 kort hver dag – efter devisen "den, der kommer først". I samme tidsrum må Skive foreningens egne medlemmer kun fiske tre gange ugentlig på dette stykke. Endelig har man forbudt det populære natfiskeri på en bestemt strækning – igen af hensyn til lodsejerne.

Skive Lystfiskerforening har hermed skrevet noget nær Danmarkshistorie. Det er såvidt vides første gang, der indføres restriktioner af denne art på et dagkortstræk i Danmark. Og et varsel om fremtiden, der uundgåeligt kræver flere af denne slags bestemmelser, hvis vi – paradoksalt nok – skal kunne være her. *Uden* at genere hinanden, vel at mærke. Med det støt stigende fiskepres på ikke mindst vore ferske vande vil vi givet se meget mere til den slags i årene fremover. Vi vil sikkert også se dagkortpriserne suse drastisk till vejrs på gode lokaliteter...

Samtidig med dette viser nye prognoser, at turismen fremover vil være Danmarks største industri med en årlig omsætning på op mod 100 milliarder kroner. Heraf vil halvdelen være i

fremmed valuta – typisk D-mark. Samme undersøgelser konkluderede dog også, at Danmark endnu helt mangler de professionelle forudsætninger for at klare en så stor turisme. Der er simpelthen ikke tilstrækkeligt med egnede faciliteter. Samtidig kan man som lystfisker ikke undgå at blive noget ængstelig ved den kampagne, som Danmarks Turistråd nu kører i de tysktalende lande – en storstilet charmeoffensiv for at få endnu flere lystfiskere op til vore i forvejen hårdt trængte vande. Også her mangler der helt en overordnet styring – eksempelvis via et obligatorisk fisketegn. Ellers har man ikke en jordisk chance for at styre udviklingen, der så løber løbsk og til sidst helt af sporet.

I det hele taget må man vel sige, at lille Danmark er inde i en større om-lægningsfase. Vi må indstille os på flere og flere turister, som lægger vigtig valuta i vort land. Turister, som kræver et godt og rent miljø med masser af rekreative muligheder. Det må også det hæderkronede danske landbrug til at indstille sig på. De har i mange år levet på lånt tid – modtaget støtte fra staten og EF, hvorefter de har kvitteret med at hælde endnu mere gylle og kunstgødning ud på markerne, så de kunne få et endnu højere økonomisk udbytte. Den store taber har indtil nu været miljøet – grundvandet, som langsomt, men sikkert forurennes med nedsivende nitrat, samt overfladevandet i hav og sø, der kvæles af algeblomst, iltsvind og bundvendinger på grund af landbrugets overgødskning.

Den går ikke længere. De dage er definitivt forbi, hvor det danske landbrug kunne sole sig i den ganske nations beundring. Nu har sågar en rap-

port fra Kommunernes Forskningsinstitut konkluderet, at landbrugsdriften ikke kan betale sig i Danmark. Regner man de miljømæssige konsekvenser med, så bliver det danske landbrug samfundsøkonomisk en underskudsforretning. Eller sagt med andre ord: Det koster helt enkelt det danske samfund for mange penge at have landbruget kørende!

Det er barske ord for et erhverv, som i mange år har betragtet sig selv som det bærende element med en stor eksport til udlandet og dermed en stor indtjening til landet. Men tiderne skifter, og skal Danmark fremover være et turistparadis for såvel danske som udlændinge, så er der ikke længere plads til et intensivt og ødelæggende landbrug som det nuværende. Så må der gennemgribende ændringer til. Man kan som bekendt ikke både blæse og have mel i munden.

Det er man da også ved at indse fra politikerside. Danske miljøforkæmpere har i årevis raset over de latterligt små bøder, der gives for brud på miljøloven. Nu har landets justitsminister barslet med et udspil, der forhøjer de nuværende strafferammer i alvorlige miljøsager til det dobbelte. Til maksimalt to års fængsel mod nu kun et. Samtidig stilles der fra anden politisk side spørgsmålstejn ved det rimelige og hensigtsmæssige i den nuværende praksis, hvor forurenende virksomheder selv kontrollerer deres spildevand. Senest har det vist sig, at man på Proms Kemiske Fabrikker gentagne gange har svigtet og misbrugt denne tillid.

Der er således ingen tvivl om, at det danske miljø går en bedre tid i møde. Problemet bliver blot at få koordineret de mange anstrengelser.

Hedeflugorna:

Skomakaren, Gesällen och de andra...

*Gräset är alltid grönnare på andra sidan, säger ordspråket.
Det gäller också alla våra flugmönster, där vi gärna förleds
tro att flugor från länder bortom horisonten alltid är bäst.
Gräv där du står, uppmanar författaren till den här artikeln.
Vi har nämligen en gammal och fin flugbindartradition
också här hemma*

Text & foto: Åke Nyhlén

När jag sitter vid min lilla flugbindarbänk och förfärdigar dunkrokar till den kommande säsongen, vandrar tankarna alltid fritt. Jag dagdrömer om tidigare fisken vid favoritsträckorna längs ån i Jämtland eller de små trolska småtjärnarna här hemmavid. Jag medger att de fisketurerna jag gör i tankarna har vissa fördelar. Inget snubblande i kolmörker genom trassliga videsnår och heller inga retfulla felsteg med klädsim i kalla myrvatten som följd. Men ibland är det också upplagt för lite mer djuplodande funderingar – som till exempel detta med flugmönster...

När två flugfiskare träffas talar de alltid om fiske och flugor. Ofta tillskriver vi vissa mönster nästan övernaturlig förmåga att locka fisken till hugg. Var och en har sina egna favoriter, och trots att jag relativt nyligen "konverterat" och blivit helfrälst flugfiskare, så kan jag hjälpligt hänga med i snacket, och jag vågar mig på igenkännande nickar, när mer erfarna kamrater avhandlar innehållet i sina flugaskar.

Tills helt nyligen trodde jag till exempel att all kunskap, liksom alla flugmönster, som var värda att lägga på minnet, kom från England – och någon gång från USA. Naturligtvis, fattas bara med deras långa tradition.

Men säg den kunskap som varar för evigt.

Liksom de flesta nybörjare inom flugfiskets och flugbindningens sköna konst, så har även jag haft en erfaren och kunnig bekant, som lotsat mig rätt i vår fascinerande sports alla delar. Hjärtligt tack Harry Strandberg, för att Du låter mig "terrorisera" Dig med allehanda frågor – både via telefon och vid personliga besök.

Där levde jag alltså i min egen lilla värld av engelska flugmönster och kikade hela tiden mot en horisont långt borta, när det visade sig att det fanns en annan horisont också – och en, som befann sig betydligt närmare här hemma.

"Visst har vi en svensk flugbindartradition också", berättade Harry. "Hedeflugorna till exempel."

"Hedeflugorna?" Min förvåning var stor och äkta. Vad var det för flugor? Vilka mönster? Vilka material bands de med? Var de våt- eller torrflugor? En skjutjärnsjournalist i sin glans dagar hade inte kunnat avlossa frågorna med större hastighet.

"Tja", blev svaret, "jag har väl en lista med bindbeskrivningar här någonstans. Förresten, upphovsmannens dotter lever och bor i Hede. Tag kontakt med henne, hon heter visst Nordlund."

Mina tankar fortsatte att kretsa kring dessa flugor från Hede. Nu visste jag att det var skomakaren Oscar Fick som hade komponerat dem, och eftersom jag hade vissa kontakter i Hede, som inte ligger allt för långt hemifrån, så satte jag mig att spåra fru Nordlund per telefon.

Jodå, Alma Nordlund, dotter till Oscar Fick bodde fortfarande i Hede. Kunde jag få komma och hälsa på för att på ort och ställe bese flugorna och veta mera om deras tillkomst? Det visade sig att jag var välkommen och vi bestämde tid för ett besök.

Band sina egna flugor

Mycket hade jag väntat mig av besöket hos Alma i Hede. Men att hamna mitt i ett stycke svensk flugfiskehistoria, hade jag aldrig vågat hoppas på. Över den traditionella koppen kaffe fick jag mig till livs berättelsen om de fantastiska Hedeflugorna.

Skomakare Oscar Fick kom till Hede från Småland, där han var född 1886. När han inte halvsulade skor eller klädde om möbler, var det fiske som upptog hans tid. Flugfiske för att vara exakt. Men resultaten av ansträngningarna var inte de han hade tänkt sig. Därför övergav han de från

Några av flugorna ur Hede-serien.

England beställde flugorna och började 1920 att binda egna. Bindstätt fanns inget och flugorna bands med becktråd.

Med de egna mönstren ändrades fiskelyckan radikalt. Snart spreds ryktet om Fick i Hede och hans flugor. Bland ortsbefolkningen var det nät och långrev som ansågs vara fiske för manfolk. Att ränna efter Ljusnan med "långspö" kunde väl gå an för småpojkar och "gamfolk", men absolut ingenting för en vuxen frisk karl att hållas med. Han borde kunna använda tiden mer förståndigt.

Men ryktet om Fick drog vidare och tongångarna på orten ändrades när det började dyka upp herrar från England. Klädda i rock med pälskrage anlände de i bil. Alla frågade efter Mr Fick. Han guidade dem till platser där han visste att det stod fisk. Oftast i Ljusnan men även i mindre åar runt i trakten.

Oscar Fick har av Nils Färnström tillskrivits en nära nog övernaturlig förmåga att läsa vattnet. Han ägde en

mycket stor kunnighet vad gällde fiskens rörelser och ståndplatser. Det var sällan de engelska gästerna blev utan fisk.

Döttrarna band och pappa sålde

Besökande fiskare av såväl utländsk som inhemsk härkomst strömmade till i ökande skara. Tiden räckte inte längre till både för fisketurer och flugbindning. Två av döttrarna sattes att binda flugor. Själv band han nu bara de större utterflugorna, som krävde litet starkare nypor. Bindstätt användes inte, som sagt.

Pappa Oscar var ofta på resande fot, antingen som fiskeguide eller som försäljare av flugor. När han kom hem granskades resultatet av döttrarnas arbete. De flugor, som inte klarade kontrollen av hans kritiska öga, rensades på material och kroken återanvändes. Gör om, gör om, till de blir perfekta, var mottot.

Telefon införskaffades till hemmet 1939, samtidigt byttes cykeln mot motorcykel och försäljningsresorna förlängdes ända ned till Dalarna.

Länge var flugorna mer eller mindre namnlösa. Detta ändrades av Nils Färnström och jägmästare Bengt Belander. Flugorna, som nu fabricerades av dottern Alma, fick namn som Morgonstorm, Filuren, Skomakaren, Gesällen, Rallaren och Engelsman.

Ett tusen dussin flugor per år såldes under den mest aktiva perioden. Genom åren har det skrivits många artiklar om dessa flugor. 1939 filmades tillverkningen av prins Wilhelm. Nummer har Alma Nordlund trappat ned verksamheten – med ålderns rätt, som hon själv säger. Någon som direkt kan sägas föra mönstren vidare, i den gamla traditionen med frihandsbindning, finns inte.

Hemska tanke, flugor med över 60 år på nacken kommer kanske att helt falla i glömska. Detta vore en kulturhistorisk och fiskehistorisk katastrof.

forts på nästa sida

forts från föreg sida

Med den störtflod av nya färgsprakande mönster som väljer över oss, hur lätt är det då inte för små oansenliga bruna, svarta och grå flugor att försvinna i mängden. Flugor som lokalt har en mycket bättre anpassning än några andra. Flugor som är framtagna på platsen. På sätt och vis anser jag det vara varje flugfiskares skyldighet och privilegium att lära sig de lokala varianterna och använda dessa. Om det så bara sker för att hålla mönstren kvar i medvetandet. För visst behövs de för att skapa en motvikt till de "julgransprydnader", avsedda för

reservoarfiske efter regnbåge som man finner i stort antal i de flesta mönsterförteckningar.

Gräv där du står

Naturligtvis kommer jag att binda upp mina egna varianter av Fetkusen, Sprätten, Gullgossen och de övriga Hedeflugorna.

Men det är klart, efter att ha suttit i Almas kök och sett hennes flinka fingrar förfärdiga små konstverk i storlek 14, utan andra verktyg än sina

händer och en vass sax, ja då känner man sig verkligen på amatörstadiet.

Faktum är att det överallt kan finnas lokala motsvarigheter till dessa flugor. Gräv där du står, fråga ut dina fiskekamrater, var nyfiken. Säkert kommer du att finna ett eller annat guldkorn, som är anpassat till just dina hemmavatten.

Kanske stöter du på ännu en piggögad äldre dam med flinka fingrar. Som, trots ålder och grånat hår, visar sig vara ett flugbindarproffs av rang.

Möjligheten att stöta på Alma Nordlunds jämlike, bedömer jag dock som små...

Hedeflugorna – så som Oscar Fick band dem:

Skomakaren:

Svart kropp med kopparrib, ljusbrunt hackel och gråspräckliga vingar.

Gesällen:

Svart kropp med koppartip och brunt hackel.

Svarta Lisa:

Svart kropp med kopparrib, gul stjärt, brunt hackel och gråspräckliga vingar.

Svartöga:

Svart kropp med kopparrib, brunt hackel, gråspräckliga och röda vingar.

Gullgossen:

Mörkt olivgrön kropp med kopparrib, gul stjärt, brunt hackel och gråspräckliga vingar.

Blindbromsen:

Grågrön kropp med kopparrib, runt hackel och mörkgrå vingar.

Rallaren:

Mörkt olivgrön kropp, gul stjärt och brunt hackel.

Blekansiktet:

Ljust olivgrön kropp med kopparrib, brun stjärt och gråspräckliga vingar.

Blåöga:

Blå kropp med kopparrib, röd stjärt, grönt hackel och gråröda vingar.

Lila:

Lila kropp med koppartip, rödlila hackel och gråspräckliga vingar.

Mullbänken:

Grålila kropp, gul stjärt, rödlila hackel och grå vingar.

Bam-Bam:

Grålila kropp med kopparrib, rödlila hackel och gråspräckliga vingar.

Kvällssolen:

Röd kropp med kopparrib, rött hackel och gråspräckliga vingar.

Engelsmannen:

Mörkröd kropp med kopparrib, brunt hackel och gråspräckliga vingar.

Gulskorven:

Mörkröd kropp med koppartip, gult hackel.

Grönöga:

Grön kropp med kopparrib, gul stjärt, brunt hackel och gråröda vingar.

Sprätten:

Grön kropp med koppartip, rött hackel och gråspräckliga vingar.

Rödöga:

Mörkröd kropp med kopparrib, grön stjärt, brunt hackel och gråspräckliga vingar.

Morgonstormen:

Kopparkropp och ljusrött hackel.

Bella:

Kopparkropp med röd tip, grönt hackel och gråröda vingar.

Harrtösen:

Guldkropp med grön stjärt, grönt hackel och gråröda vingar.

Fetkusen:

Grön kropp med kopparrib, röd tip och ljusgrå vingar.

Filuren:

Kopparkropp, grönt hackel och rödgrå vingar.

Gröngölingen:

Ljust grågrön kropp, grön stjärt, grönt hackel och rödgrå vingar.

Senare har Alma Nordlund modifierat några av mönstren.

NYTT FRA NORGE

Redaktør Terje Bomann-Larsen

Fluesonen som forsvant

Dette skulle egentlig ikke blitt en "Nytt fra Norge"-artikkel, men derimot en lengre reportasje med fine fargebilder og saftige beretninger om skrikende sneller og backing som forsvant, fra Norges første skikkelige "Fly only"-sone i Hemsila. For alt var klappet og klart: Grunneiernes "Hemsedal fiskeforening" hadde sagt et klart "Ja" på sitt årsmøte, den lokale fluefiskerforeningen hadde merket strekningen og distribuert informasjon. Ja, sonen var sogar offisielt åpnet, og fisket hadde pågått i to dager, da styret i Hemsedal fiskeforening snudde på hælen, gikk mot årsmøtets udiskutable vedtak og opphevet hele tiltaket!

Hvorfor? Vi retter spørsmålet til Thomas Moger fra den lokale fluefiskerforeningen, som også var initiativtager til fluesonen:

TM: Den offisielle begrunnelsen har sammenheng med at Eikredammen skal tappes ned for reparasjoner i månedskiftet juli/august. Nede på demningen står det alltid markfiskere m m og haler opp mengder av småfisk, og disse mister dermed sitt fiske i noen uker. Styret i fiskeforeningen mener derfor at disse i stedet må få slippe til i elva, hvor fluesonen var planlagt. Blant de som tidligere har fisket på fluestrekningen, har ca 95% vært fluefiskere, men i forhold til sitt antall har mark- og slukfiskerne ropt svært høyt og mye, og siden styret i

foreningen ikke har hatt en altfor positiv holdning til årsmøtevedtaket, har nok nedtappingen av Eikredammen vært et kjærkomment påskudd for å gjøre et vedtak som kunne få slutt på maset.

FiN: Men dette er vel ikke et vedtak som står for all framtid?

TM: Nei, det gjelder bare for denne sesongen så langt, men vi i fluefiskerforeningen er naturlig nok temmelig frustrert. Vi har jo måttet fjerne merking og informasjonsoppslag, og skrinlegge kultiveringstiltak som vi hadde planlagt.

FiN: Men du sa nettopp at 95% av fiskerne på den aktuelle strekningen fisker med flue, og at de øvrige tar minimale fangster. Er det da så viktig å proklamere en egen fluesone?

TM: Jeg ventet meg det spørsmålet. Ja, vi fisker på sky fisk i klart og blankt vann. Det skal ikke så mye plasking med 40-grams sluk ol til før den i beste fall slutter å vake. Det vi ønsker er å skape et bedre miljø rundt fisket – på alle måter. Herunder kommer også miljøtiltak, som feks å gjenskape den naturlige vegetasjonen langs breddene m m. Dette arbeidet vil det være betydelig enklere å gjennomføre i en fluesone, da det etter vår erfaring er en langt høyere bevissthet omkring økologiske forhold blant fluefiskerne enn blant de øvrige. Vi hadde dermed håpet at fluesonen kunne bli en slags

modell for hva man etterhvert ville kunne gjennomføre langs større deler av elva.

FiN: Så hva vil dere gjøre nå?

TM: Vi har naturligvis ikke gitt opp, selv om vi opplever motgang nå. Det er selvfølgelig en del som nå er ute etter å triumfere og provosere, feks ved å gå og kaste med store sluker i fluehølene. Sjansene for å få fisk på denne måten er lik null, så her er det snakk om ren demonstrasjonstrang.

FiN: Er dette folk fra bygda?

TM: Nei, dette dreier seg om tilreisende, bl a folk som har hytte i dalen. Men alle slike episoder vil vi registrere, og legge rapportene fram for fiskeforeningen samtidig som vi vil intensivere vår informasjon overfor bøndene. Det er nemlig slett ikke vanskelig å oppnå forståelse for vår argumentasjon hos de lokale grunneierne selv om de ofte er skeptiske i utgangspunktet. Hemsedal er jo i høyeste grad ei turistbygd, og både bygdefolk og turistnæring er interessert i å tilby både innen- og utenlandske turister et produkt av høy kvalitet. I denne sammenheng vil en fluesone i Hemsila være et klart pluss, og det er det stadig fler som forstår.

Det gjør denne spalten også, og vi håper å komme tilbake med en fargerik reportasje fra fluesonen ved en senere anledning. Kanskje neste sommer?

Burnsall – den mest berömda sträckan i floden Wharfe. (Foto: Ina van Klinken).

Yorkshire – fiske med traditioner

Att fiska i Yorkshire ger en alldeles speciell upplevelse. Man vandrar längs samma floder som många namnkunniga flugfiskare svängt sina spön vid under tidigare sekel. Samtidigt möter man ett vackert landskap med välsköta vatten. Här är flugfisket verkligen kultur och dagens klubbar förstår att väl förvalta sitt arv

Text & foto: Hans van Klinken

Denna artikel skulle aldrig kommit på pränt utan hjälp från min engelske flugfiskevän Mike Mee, som liksom jag själv är en stor och fanatisk harrälskare och vars historiska kunskaper varit ovärderliga för mig. Genom att låna mig några av sina klassiska böcker har han givit mig mer bakgrundsmaterial och information till min arti-

kel. Han har också ställt en del hittills opublicerat material och gamla flugmönster till mitt förfogande, vilket hjälpt mig i mina fortsatta studier kring det tidiga flugfisket. Det är alltså mina diskussioner med Mike som givit mig inspiration att skriva denna artikel i förhoppningen att den ska hjälpa också andra flugfiskare att fin-

na glädje i några av Storbritanniens historiska – och även idag bästa fiskeplatser.

forts på nästa uppslag

En av ålder mörknad sida med handkolorerade insekter och flugor ur tredje editionen av John Jacksons bok The Practical Fly-Fisher.

forts från föreg uppslag

I försöket att beskriva de rika flugfiskemöjligheterna i Yorkshire är det nödvändigt att först bekanta sig med detta grevskap, som förutom ett utmärkt fiske också har underbar natur, god mat och en vänlig och gästfri befolkning.

De floder jag tänker berätta om rinner alla upp i The Pennine Hills och flyter sedan åt öster eller söder mot floden Humber. Alla floderna är vad man kallar "freestone spate rivers", som med sina långa serier av omväxlande poler och strömmar bjuder ett varierat fiske och en fascinerande utmaning för varje flugfiskare. Tyvärr har utsläpp förstört de sydligaste delarna av Yorkshires vattensystem där olika industrier förhärskar längs floderna Aire, Calder, Dearn, Don och Rother, medan Swale, Ure och Wharfe fortfarande är rena och vackra vatten. Det blir därför dessa tre floder jag kommer att beröra i denna artikel.

Ur det förgångna

Yorkshire har en lång och fin flugfisketradition, och många menar att "det moderna flugfisket" föddes här. Någon gång kring 1620 sågs William Lawson ha varit den förste att beskriva kast med en lina, som var dubbelt så lång som spöets längd. Tidigare hade en form av dapping med en lina av samma längd som spöet varit det vanliga. Linan var då fäst direkt i spötoppen som vid ett enkelt mete.

I mitten av förra århundradet kom flera böcker om flugor och flugfiske, och Yorkshire producerade författare som John Jackson, som föredrog att fiska med flugor bundna direkt till ett enda hästtagel med mindre än ett halvt kilos brottstyrka. Michael Theakston samlade och tecknade ner många flugmönster från Yorkshires floder. Sedan kom Pritt och Walbran. Den senare var redskapstillverkare och sporthandlare och fiskade intensivt på de mellersta sträckorna av floden Ure. Walbran tycks ha känt och fiskat med alla betydelsefulla fiskeförfattare vid denna tid – Pritt, Francis Francis, R B Marston, Marriat, Sheringham – listan kan göras lång. Hans höga anseende framgår av hans gravsten på Tanfields kyrkogård. En man som dog på grund av sitt stora intresse för harrfiske – han drunknade under en harrfisketur vid Tanfield on the Ure den 15 februari 1909 vid 57 års ålder...

Två andra författare från Yorkshire, Edmunds och Lee, skrev 'Brook and river trouting' 1916. Denna bok anses

fortfarande vara standardverket om så kallade North Country flies.

Denna långa och stolta tradition har givit flugfiskarna i Yorkshire ett speciellt sätt både att binda och fiska sina flugor. De flugor som kallas North Country spiders är serier av tunna, sparsamt bundna flugor, vilka oftast fiskas på en tafs med tre flugor. Dessa kastas tvärströms och fiskas sedan runt nedströms och avsöker på detta sätt vattnet efter fisk. Men det är inte fråga om något fiske på "chansning" – i händerna på en skicklig Yorkshire-fiskare är det en dödlig metod. Det är viktigt att flugorna alltid fiskas under full kontroll, spöet hålls högt och hugget upptäcks redan innan man känner dragningen i linan... för då kan det redan vara för sent...

Tyvärr har många flugbindare under årens lopp våldfört sig på de ursprungliga, traditionella flugorna och metoden att binda dem, och det är därför idag mycket svårt att finna en riktigt ursprunglig Yorkshire spider i de böcker som publicerats under senare år.

Yorkshire idag

Yorkshires flugfiskare av idag är emellertid inte bakbundna av traditionen. Nya, innovativa flugmönster ser dagens ljus. Min gode vän Oliver Edwards är ett utmärkt exempel på detta. Hans skicklighet som flugbindare har givit honom internationell ryktbarhet och han är dessutom en av de duktigaste Dalesriver-fiskarna jag känner till. Hans undersökningar och mönster av frilevande nattslände-larver, Rhyacophila och Hydropsyche, har visat sig synnerligen framgångsrika för både harr- och öringfiske.

Alla de aktuella floderna vårdas av lokala fiskeklubbar, som också i de flesta fall arrenderar vattnen. Men åtskilliga mil av de bästa sträckorna upplåts åt gästande flugfiskare – och här finns också mycket annat att upptäcka för de familjemedlemmar, som kanske inte är lika fiskefrälsta som vi själva...

The River Wharfe

Mike rekommenderar två närgränsande sträckor i Wharfe till besökande flugfiskare. Den övre sträckan förvaltas av Burnsall Angling Club, en av Yorkshires äldsta och mest prestigefyllda klubbar. Deras sträcka är välfylld med öring och säsongen startar först i juni och då endast med fiske från måndagar till fredagar. Under ju-

li och augusti är fisket emellertid öppet också under helgdagar. Här finns åtskilliga kilometer upplåtna för fiske. Harren är emellertid inte lika rikligt förekommande som på andra sträckor – kanske som en följd av de rikliga utsättningarna av öring.

Omedelbart nedströms ligger The Bolton Abbey Estate Water, där man får fiska fem engelska miles längs båda stränderna. Även här sätter man också ut öring, men på denna sträcka är harrfisket betydligt bättre. Man har fångstbegränsningar på fyra öringar per dag och hullinglös krok rekommenderas, eftersom man gärna får återutsätta fisken.

Den här delen av Wharfedale bjuder på enastående naturscenerier och ingår i en nationalpark. The Bolton Abbey har, som namnet anger, en historisk klosterruin vid flodbanken. Området är ett mycket populärt utflyktsmål med många besökare under helgerna.

Priset för fisket ligger på cirka nio pund för ett dagkort, som säljs på Red Lion Hotel vid bron i Burnsall och på Estate Office vid Bolton Abbey måndagar till fredagar och vid Tourist Center under helgerna. Men dessutom måste man ha en Yorkshire Water Authority Fishing Licence för att över huvud taget få fiska i Yorkshire. En sådan kan lösas i varje redskaps-handel och kostar cirka tre pund för en veckas fiske.

Privatinkvartering kan ordnas med "bread and breakfast" från omkring tio pund natten till hotellrum på Devonshire Arms Hotel i Bolton Abbey för ett pris på cirka sextio pund för ett enkelrum.

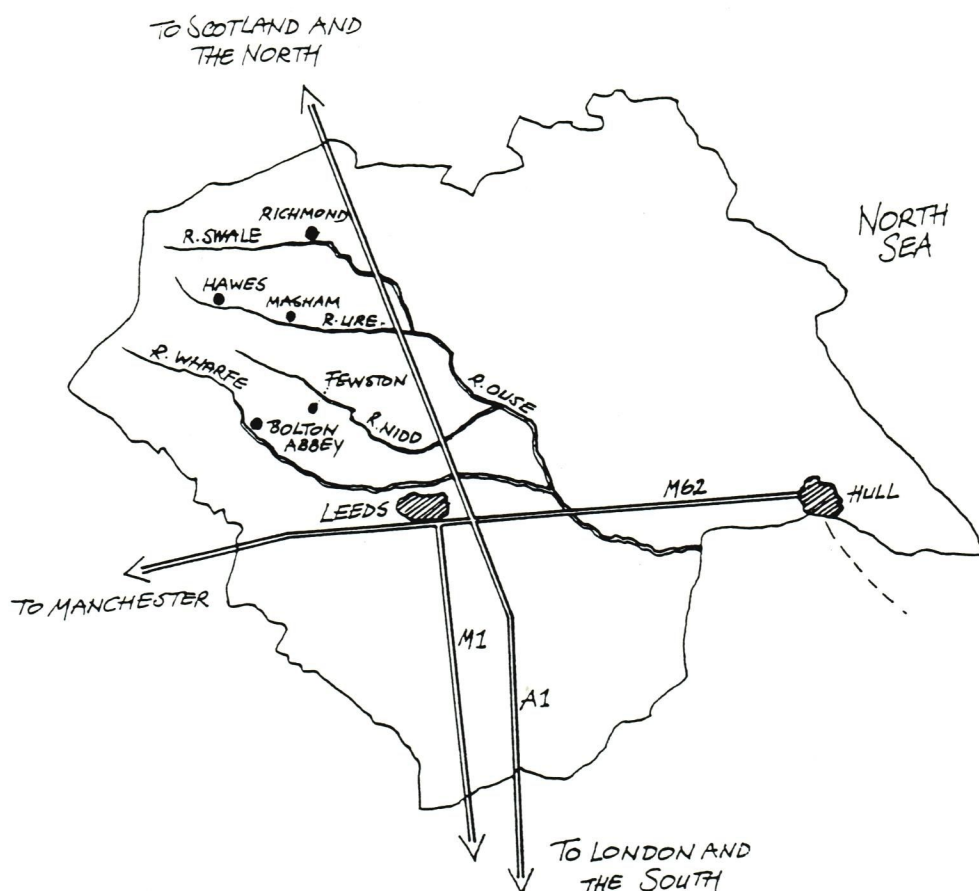
Men det finns också möjlighet att tälta eller ställa upp en husvagn vid någon camping i närheten och sedan också undersöka möjligheterna att få dagkort till något av de många klubbvattnen, tex: The Appletreewick, Grassington eller Barden.

The River Ure

Floden Ure flyter genom Wensleydale, den enda dalen som inte bär namn efter sitt vattendrag. Området, som är berömt för sina mejeri- och ostprodukter, är helt annorlunda till sin karaktär jämfört med Wharfedale.

De övre sträckorna erbjuder gästfiske kring Hawes, där fiskekort kan köpas i den lokala sportaffären. Fisket vid Bainbridge längre nedströms inkluderar också Bain, som är Englands kortaste flod. Fiskekort tillhandahålls på The Rose and Crown i Bainbridge.

Masham, mitt på sträckan, erbu-

der det verkligt klassiska Dale-fisket och tillhör Yorkshires mest historiska vatten. Jag har fiskat denna underbara sträcka åtskilliga gånger, och jag måste erkänna att den tillhör min tio-i-topp-lista över de bästa europeiska strömvattnen. Vattnet kan visserligen vara starkt färgat, men det ger ändå bra torrflugefiske. Här finns också många kungsfiskare – ett trevligt sällskap för varje flugfiskare.

The Masham Angling Club ger en utmärkt service till besökaren. De ger fisketillstånd till gästande flugfiskare, om dessa väljer att bo i grannskapet. Ett dagkort kostar kring trettio pund och för fem dagars fiske betalar man endast fyrtio pund.

Mashamsträckan erbjuder ett av de bästa harrfiskena i Storbritannien. Emellanåt tas till och med rena rekordfiskar. Även här sker utplanteringar, men endast med åns egen inhemska öring.

På hösten stiger fisken flitigt till små aphids – det vill säga bladlöss – vilket kan ge otroliga fiskeupplevelser när löven faller över vattnet. Fisket med dessa mycket små insekter är

synnerligen speciellt och harren är alldeles tokig i dem.

Masham är en typisk, trivsamt liten Dalestad och en utmärkt bas för fiske i området. Här finns ett litet hotell, King's Head, men också några krogar och pensionat. Bankfoot Villa, belägen vid floden, erbjuder trivsam inkvartering och The High Main Farm tar också emot gäster. Masham har dessutom ett eget bryggeri. Det är speciellt berömt för sitt "Old Peculiar", ett mörkt och starkt öl med något sötaktig smak, som man inte får missa... The river keeper heter Brian Wynn och bor vid Marfield Crest. Han måste kontaktas innan man börjar fiska.

Nedströms Masham ligger byn West Tanfield, hemort för John Jackson, berömd för sin bok 'The Practical Fly-Fisher'. Här vid Tanfield var också Sturdy, som komponerade Sturdy's Fancy, river keeper.

The River Swale

Jag har bara fiskat Swale en enda gång för många år sedan, så för att få

aktuell information bad jag Mike hjälpa till. Swale anses vara Englands mest snabbströmmande flod, och den övre delen av dalen har verkligen ett spektakulärt sceneri. Längst upp finner man Englands högst belägna pub, Tan Hill. Swale-dalen med dess små byar uppstod genom blybrytning i området under 1700-talet, men är nu avfolkningsbygd. Där finns bara en väg, som man kan följa längs floden ner till Richmond. Det bedrivs föga fiske i de övre delarna, där ån är förhållandevis liten. Men i Richmond kan man köpa fiskekort i den lokala sportaffären.

Längre nedströms har The Northalerton Angling Club några fina sträckor. Här är också landskapsbilden något mer gästvänlig, och här håller floden också mer harr än öring, och det finns till och med några arter vitfisk.

Alternativa fisken

Alla de nämnda floderna är "spate rivers" – det vill säga "ytvattensfloder" – forts på nästa sida

En spiderfluga så som den bands för hundra år sedan.

forts från föreg sida
der'' eller ''flomälvar'', vilket medför att de är mycket regnkänsliga och snabbt ändrar vattenstånd. Ett plötsligt regn kan göra dem ofiskbara. Men allt behöver inte vara förlorat om man skulle råka ut för detta. Mellan floder- na Wharfe och Nidd i Washburn- dalen finns nämligen en hel kedja av fina still-waters. Det skulle vara orätt- vist att betrakta dessa fiskevatten en- bart som ''reserver'', eftersom de i sig är utmärkta.

De båda vatten, vilka administreras av The Yorkshire Water Authority, heter Swinsty och Fewston. Belägna i The Dales vackra omgivningar erbjuder de fantastiskt fina flugfiskeupple- velser. De har också massiva sländ- kläckningar, särskilt av den stora Ep- hemera vulgata, som börjar kläcka i juni månad. Nattsländekläckningar- na är här, liksom vid de tidigare nämnda Yorkshire-floderna, störst under sen kvällstid. Här finns också olives, black gnats och fjädermyggor. Det är mycket stor fisk i dessa vatten, en del över fem kilo, så det lönar sig inte att fiska med alltför klena grejor.

Fiskekort erhålls lätt, dels från The Fishing Lodge och dels från fiske- kortsautomater, vilka finns uppställ- da i omgivningen. Kortpriset är sex pund.

Insekter och flugor

I strömvattnen dominerar olives, nattsländor och bäcksländor, de senare kanske mer lokalt förekomman- de, medan nattsländorna vid vissa avsnitt verkligen förekommer mycket rikligt.

Flugorna måste vara sparsamt bundna med ett glest, mjukt och liv- fullt hackel och ibland en aning dub- bing på kroppen, men med bindsilket skinande igenom. Det är svårt att få tag på bra köpeflugor, eftersom dessa oftast är allt för överdressade. De fles- ta spiderflugor jag sett i olika flugas- kar har var och en haft tillräckligt med hackel för att räcka till ytterligare minst ett halvdussin flugor...

Traditionen bjuder att man fiskar med tre flugor på tafs. En mycket populär sådan kombination är Snipe and Purple, Partridge and Orange och The Needle Fly.

Walbrans grav på Tanfields kyrko- gård.

Visst räcker det med lusten...

Några tankar på säsongens sista fiskedag medan den första, spröda nyisen redan börjat klä älvens stränder. Luften är hög och klar och där ute vakar harren. I en känsla av tacksam tillfredsställelse – om än något mollstämd – betraktar jag året som gått... och frågar mig samtidigt vad det är som gör att just flugfisket absorberar mig så helt och fullt...

*Text & foto: Erling Olsen
Teckning: Anders Forsling*

Høstfargene er i ferd med å blekne og det knaser sprøtt i tynn glasur. Selv om sola sender sine stråler fra en skyfri himmel, greier den ikke å tine det skjøre islaget som her og der har lagt seg på de små dammer og pytter langs bredden.

Det er i slutten av oktober, mengder av gule og okerfargede blader drifter viljeløst i strømmen på vei til ukjent sted. Rognebæra stråler signalrødt i det skarpe lave lyset, der de i store klaser henger på nakne, tynne greiner, spent

til bristepunktet av den tunge børa. Lufta er høy og klar og gir landskap og elv et rolig, dovent preg, skjønt jeg vet at strømmen er både tung og sterk.

Langt utpå slår en fisk, sikkert en harr. For drøyt hold til å nå med flua. Ja, slik midt på dagen står den helst ved de grunne partienes raske strømmer langt der ute, for så å sige innpå når det mørkner. Men en og annen slenger er vel verdt et forsøk nå på lyse dagen. Små nymfer og

forts på næsta sida

forts från föreg sida

tørfluer bytter plass på fortommen og kast følger kast der jeg sidelengs forflytter meg nedstrøms. Håper på en harr eller to, men føler ikke selve fangsten som det viktigste nå. I stedet kjenner jeg en mollstemt ro og tilfredshet, kanskje påvirket av lyset og naturen denne dagen. Og kanskje har jeg "fått metta mi", gjennom den lange, fine sesongen som ligger bak meg. Og tankene settes i svingninger. Jeg ruller inn og tar plass på nærmeste knaus med god oversikt til elva.

Blir sittende en stund og funderer litt over livet og fisket i særdeleshet. Ofte får jeg spørsmålet om hvorfor jeg fisker eller hvordan en hobby til de grader kan feste meg i sitt grep. Og saktens kan de spørre. "Den som en gang har holdt i en stang...", sa Izaak Walton. Bitt av basillen som jeg er, virker det nok uforståelig for de uinnvidde, all denne bruk av tid, ferier og i en viss grad penger til denne hobby. For ikke å snakke om å ferdes ute i all slags vær, bomturer og fiskelaure. "Spenning og kontakt med naturen" – prøver jeg som svar. Reelt nok, men likevel litt intetsigende og unyansert. Klinger hult.

Så sitter jeg her da ved en elv jeg har ferdes ved i snart 40 år og mimrer litt denne sene høstdagen. Blar igjennom en bit av de gamle års og spesielt sommerens kavalkade av "bilder" og "notater". Grepet av den stemning som ofte kommer på ved et vann, en elv eller sågar hjemme i sofakroken. Altså er ikke fisket bare det å kunne bruke en stang, fange en fisk, selve utøvelsen, men også mye mere, noe som gjør at sporten setter seg i ryggmargen, ja blir en del av tilværelsen.

Ikke skal og kan jeg lage noen vitenskapelig analyse av det forhold. Bare skrape litt i mine egne beveggrunners overflate. Sikkert ligger noe av svaret i en frelst sjel (lett påvirket), og i de faser som en som fisker gjennomgår i årets tolv måneder. Vinterens lange lengten som glir over i en forventning mot vår og sommerens fiske. Mange mørke kvelder tilbrakt i bøyde positur over bindestikka, syssel med stenger, nytt øye og surringer på den mest brukte stanga, og ettersyn av snører, sneller og knuter som bør holde.

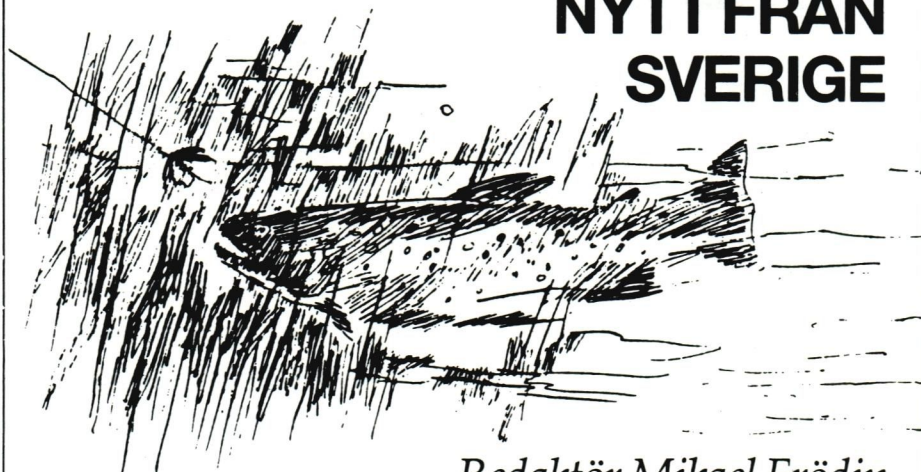
Så, når tiden er inne, å kunne gi seg fisket i vold. Og naturen. Med nærkontakt av første grad. Fisket og utfoldelsen frigjør både krefter og masse energi, i samspill med en selv, sitt fiske og elementene. Da gjelder selv den forslitte frasen om "spente sanser".

Så la deg beruse av spenningen og opplevelsene. Fangst du i tillegg en god fisk gir det en ekstra næring til transen. Ja, den som fisker synder ikke, (om en har løst fiskekort). Det skulle være alle forunt å kjenne den gode følelsen etter en vellykket dag, med eller uten fisk på land. Den tilfredsheten og mer eller mindre stille glede er det som oftest forsetter meg i tilstanden mellom drøm og virkelighet. Foran nevnte forhold synes jeg må med i et mere utfyllende svar på hvorfor jeg fisker. Men til slutt er det vel snakk om evnen til å absorbere, la disse stemningene slippe til langt inn i sjela. Der er vi mennesker mottagelig i forskjellige grader.

Men uansett hvilke motiv vi har for vårt fiske, er det ikke nødvendig med dyptpløyende argumenter for å ha det gøy og gi seg sporten i vold. Det rekkes med lysten...

NYTT FRÅN SVERIGE

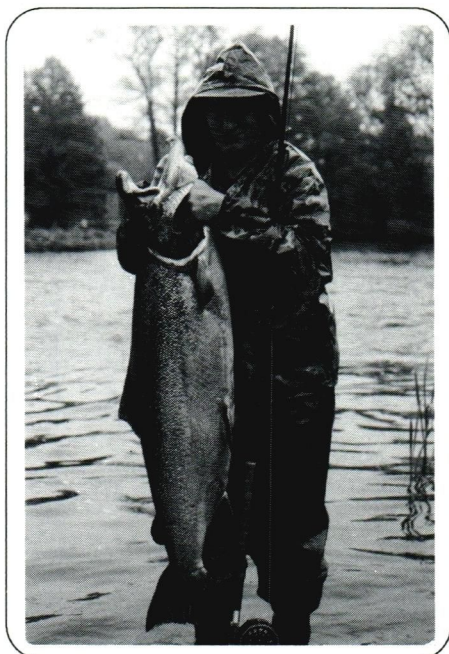
Redaktör Mikael Frödin

Mörrumslaxen störst i världen!

Vid planeringen av vad jag skulle skriva om i detta nummer bestämde jag mig för att ta upp den stora satsning som görs i form av om- och tillbyggnad av Domänverkets anläggning i Mörrum. Men att skriva om Mörrum idag utan att ta upp det fantastiska, nästan överkliga laxfiske som ån har bjudit på är omöjligt.

Men först till de stora ombyggnader som sker av Domänverkets anläggningar. Det är roligt att se att det görs en så här stor satsning på sportfisket i Sverige. Projektet "Laxens Hus" är verkligen en storsatsning, totalt är budgeten för hela ombyggnaden 17 miljoner kronor (ja, du läste rätt!). Projektet finansieras dels av Domänverket själva (5 Mkr) men till största delen av AMS (9 Mkr). Men det är också viktigt att se att kommunen tror på sportfisket, och förutom Karlshamns kommun satsar även länsstyrelsen i Blekinge län, Sparbanken i Karlshamn och Abu Garcia AB pengar i projektet. Detta är viktigt ur flera aspekter och som flitig besökare i Mörrum hoppas och tror jag att detta innebär att vi sportfiskare slipper att betala kalaset genom höjda fiskekort. För det är inte bara vi sportfiskare som direkt kommer att ha glädje av det nya "Laxens Hus". Anläggningen kommer att kunna ta emot en ökad ström av turister, skolklasser och andra intresserade, vilket säkert hjälper till att sprida kunskap om sportfisket efter lax, laxens biologi och framför allt vildlaxens mycket svåra situation.

Vad kommer då detta "Laxens Hus" att innehålla. Först och främst

Gösta Önnelind med sin flugfångade lax på 21,7 kilo – tagen på pool 17 den 18 juni 1991. (Foto: Curt Johansson)

får sportfiskekontoret och fiskeriförvaltningen nya lokaler. Laxakvariet blir kvar och får en ny och i mina ögon spännande avdelning "Laxhålan". Här kommer man att genom två stora akvariefönster kunna se rakt ut i ån och kunna studera laxen och havsöringens naturliga beteende under sin lekvandring. Vidare kommer det att inrättas utställningar kring laxens och havsöringens biologi, deras krav på miljö, sportfisket i ån och även en historisk tillbakablick över hur det en gång var. Som lök på laxen byggs

även laxakvariets cafeteria om och moderniseras för att kunna laga varma rätter till svultna sportfiskare och andra besökare.

Hela bygget är i full gång och det hela beräknas stå klart till premiären -92. Utställningarna beräknas dock inte vara invigningsklara förrän till sommaren -92.

Men låt oss gå över till det som gör satsningen "Laxens Hus" möjlig, nämligen sportfisket. Mörrumsån har i alla tider varit känd för sin snabbväxande och storvuxna laxstam. Men som de flesta som fiskat i ån vet, är laxen normalt också mycket svårflirtad då den i varmt och ofta lågt vatten stiger upp i ån. Under den gångna säsongen var dock förhållandena de omvända. Försommarens myckna regnande och kalla väder gjorde att ån steg och vattnet inte kom upp i badtemperatur. Detta tillsammans med ett något minskat fiske i Östersjön, en lyckad smoltutgång -88 och tre varma vintrar med fin tillväxt gjorde att laxfisket slog alla tänkbara rekord.

De första nystigna laxarna fångades redan i slutet av april, men fisket kom inte i gång på allvar förrän i mitten av maj, då ån formigen invaderades av stor, blank och stridbar lax. Det laxfiske som sedan följde saknar motstycke i historien, och ger en liten vink om hur fisket skulle kunna vara om rovfisket i Östersjön upphörde. De bästa dagarna den 29/6 och den 30/6 landades det 101 laxar! Av de 48 som landades den 30:e var dessutom 3 över 20 kilo! Detta är mer än vad en

forts på sidan 56

Kaninvingen ger både volym och liv.

Tempelhunden och Kalle Kanin

Gamla beprövade laxflugemönster bundna i nya varianter och med material, som ger flugorna en fin siluett och gör dem levande och lockande i vattnet

*Text: Håkan Norling. Foto: Lasse Persson
Teckningar: Leo Postonen*

Det finns ett talesätt som säger att "varje dåre är lycklig i sin tro". Helt klart förekommer det lika många stilar på laxflugor som det finns laxfiskare. Men egentligen spelar flugans utseende mindre roll, då man får fisk på såväl fula som vackra flugor. För egen del tycker jag emellertid om att binda flugor som inte bara fiskar bra, utan också ser bra ut i mina och andras ögon. Men under praktiskt fiske är det laxen eller havsöringen som avgör vad som är bra eller dåligt. Det har sedan ingen betydelse om man har köpt ett spö för flera tusen kronor

eller rest halva jorden runt för att fiska. Fisken är bara intresserad av flu-

Fluga med "ägg-skalle".

gan. Vad spelar det sedan för roll om flugan är välbunden och fin, om man fiskar den på fel sätt och därigenom gör den ointressant för fisken...

Det viktigaste för fiskligheten hos en bra fluga är enligt min mening!

1. Materialval
2. Proportionerna

När det gäller bindmaterial till lax- och havsöringsflugor duger bara den bästa kvalitén på både hår och fjäder. Kan man inte välja ut sitt material på plats, så får man vända sig till någon postorderfirma man har förtroende för. Av det flugbindningsmaterial

som säljs till laxflugor är mycket av dålig kvalitet. En förklaring kan vara att efterfrågan på bra material är större än tillgången.

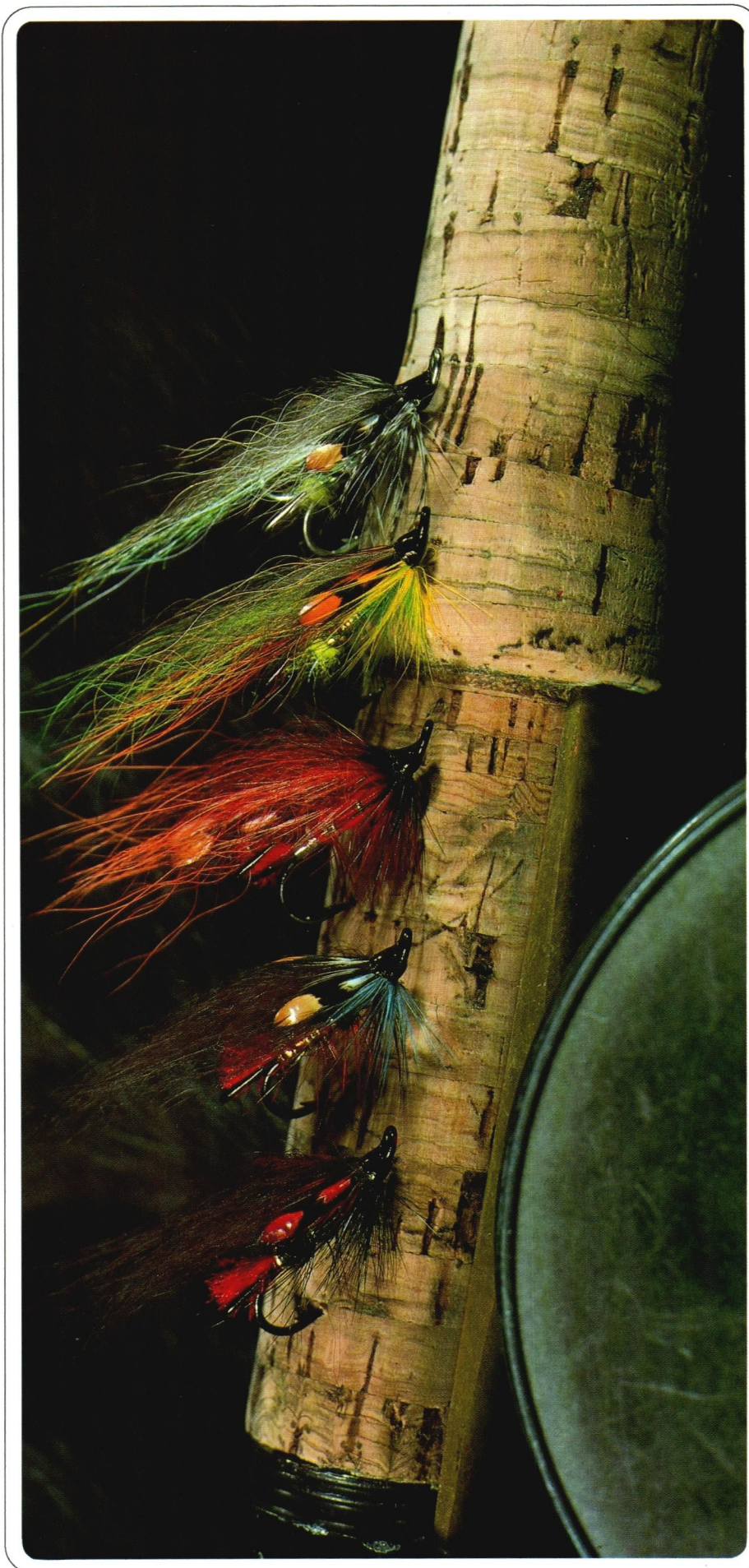
Hacklet är utan tvekan en av de mest betydande delarna på flugan. Jag föredrar fjädrar från äldre fåglar som är fullt utvecklade. Hackelfjäderns täthet är viktig, det ska finnas gott om bistrålar från bas till spets. När det gäller rävhår vill jag ha det långt, krusigt och tunt.

Rent generellt vill jag att kroppen på mina laxflugor ska vara spolformad, dvs långsamt avsmalnande. Vingen ska vara längre än kroppen (ca 2–4 cm) och bunden på ett sådant sätt att flugan får en "bred rygg" vid huvudet och därefter smalnar av mot stjärten. Man ska tänka på att det inte är så viktigt hur flugan ser ut ovanifrån, eftersom fisken i regel ser den underifrån.

Flugor för högt och kallt vatten binder jag något överdressade för att få en kraftig siluett. Jag eftersträvar också att flugan ska vara hög och väl synlig från sidan. En bra fluga ska vara ett eget "levande väsen" med bra simegenskaper. När det gäller mindre flugor bundna på dubbel- och Esmond Drurykrok, anser jag att flugans siluett är av mindre betydelse, då flugorna lätt kan bli överdressade. Det viktiga är istället flugans storlek och att man därför kan använda sig av konventionell bindteknik, då det är strömmen och vattnet som gör jobbet och ser till att flugan rör sig på ett attraktivt sätt. Det är svårt att vid stället ge flugan de egenskaper, som gör att den fiskar bra. Jag brukar därför överdressa flugorna något. När jag sedan ska fiska med dem trimmar jag bort överflödigt material. Syftet med att trimma flugan är att få den att röra sig på ett naturtroget sätt. Det ska se ut som om flugan ska simma iväg med tansen!! Man bör då ta hänsyn till faktorer som strömhastighet, vattenfärg och temperatur.

Jag är anhängare av teorin: stora flugor – stor fisk. Det gäller speciellt nystigen lax, då den är som mest benägen att ta en fluga. Det finns en gammal engelsk laxfiskeregel som säger "största möjlighet att fånga lax som vandrar (går) genom en pool är att använda stora flugor". Det ligger nog mycket i det. Jag är övertygad om att det är anledningen till att en fluga som t ex Sunray Shadow fiskar så bra.

forts på nästa sida

En serie Tempelhundar i olika färgställningar.

Bindteknik för siluettflugor

Som flugbindare tycker jag om att experimentera och hitta på mönster som är nya och annorlunda. Några har visat sig bättre än andra. Dessa har jag sedan under flera år vidareutvecklat ytterligare. Det har då rört sig om smådetaljer i materialval och bindteknik.

För att bygga en siluettfluga använder jag två olika tekniker. Den första innebär att jag binder med en typ av Matukavinge, dvs jag har två till fyra vingar på flugan. Förslagsvis kan man ha en vinge längst bak, en på mitten och en eller två vid huvudet. En av den här teknikens fördelar är att man kan använda kort hår även till stora flugor och på detta sätt få en relativt tät fluga med mindre material. När man fiskar flugan och för den in i lugnare vatten blir resultatet med en vanlig tub att kroppen och kroken blir hängande rakt ner och vingen står rakt ut. Med en Matukavinge blir flugan också hängande, men med ett mera naturtroget beteende.

Det andra sättet är att binda in en vinge framåt och sedan vika den bakåt. Då man använder den tekniken ska man spara den lilla klumpen av ändhåret som blir över och som annars klipps bort. Den får utgöra "puckeln" som man bygger upp vingen över. Flugan får på detta sätt en "bred rygg".

Tempelhundarna

Till ett höstfiske i Em för sex år sedan band jag den första Tempelhunden. Den har sedan dess följts av ett antal varianter. Dessa är bl a hämtade från klassiska mönster som Jock Scott, Silver Grey och Red Sandy. Färgkombinationerna i de här flugorna har tagit fisk i hundratals år och därför måste de ha något som gör dem intressanta för fisken.

Gemensamt för Tempelhundarna är vingmaterialet som ursprungligen kommer från schakalhund. Äkta schakalhund är numera stort sett omöjligt att få tag i. Som substitut använder jag därför rävhår av bra kvalité, vilket är nästan lika bra som originalhåret.

Tempelhund

Stjärt: Antron Orange, Nr 41 (säljs av ELGECO)

Kropp: Bakre halvan; gulfolie. Främre halvan; svart garn el floss, oval guld ribb
Kroppshackel: Tupphackel, badger färgat hot orange

Fronthackel: Svart eller blå (light blue) tupp

Vinge: Brun räv (färgad dark brown), påfågelherl färgat hot orange, flashabou

Sidor: Odlad djungeltupp färgad eller ofärgad

Svart tempelhund

Stjärt: Antron Orange, nr 41

Kropp: Svart garn eller floss, oval guld ribb

Kroppshackel: Svart tupp

Vinge: Brunfärgad räv, påfågelherl färgat hot orange, flashabou

Sidor: Odlad djungeltupp färgad eller ofärgad

Gröna hund (Green Highlander)

Green Highlander har alltid varit en favoritfluga för laxen i Norge. Det var självklart att det skulle bli en Tempelhundsvariant av detta mönster. Sommaren -86 gav jag första exemplaret till en norsk fiskare. Senare under hösten fick jag tillbaka flugan, vältuggad med en begäran om flera...

Stjärt: Gul eller grön Antron

Kropp: Bakre halvan – gulfolie, främre halvan – sälhårssubstitut, Green Highlander grönt

Kroppshackel: Green Highlander grönt

Fronthackel: Bright Yellow gult

Vinge: Styv undervinge, därefter gul-orange-grön och brunfärgad räv och påfågelherl

Sidor: Odlad djungeltupp färgad orange

Grå hunden (Silver Grey)

En anrik gammal laxfluga. I sin bok "Klassiska laxflugor" redogör Mikael Frödin för Silver Grey's historia. Han berättar där att William Blacker redan 1855 nämner en fluga som han kallar 'A Silver Grey Fly'. Av detta kan man dra slutsatsen att Silver Grey har minst 140 år på nacken. Jag valde att göra Silver Grey i en egen och modernare variant.

Stjärt: Gul Antron

Kropp: Pearlscent Mylarslang – oval silver ribb

Kroppshackel: Tupp Metz Grizzle

Fronthackel: Tupp Grizzle, Bläsand (Widgeon)

Vinge: Undervinge av styvt hår, grön-gul-vit räv, naturell grå räv, naturell påfågelherl, flashabou

Sidor: Odlad djungeltupp

Röda hund (Red Sandy)

Ännu ett klassiskt mönster som kommit till heders igen. Till Röda Hund kan man dessutom använda de

största djungeltuppfjädrarna, som annars brukar bli liggande till ingen nytta.

Stjärt: Orange Antron, nr 41

Kropp: Bakre halvan silver folie, främre halvan orange Antron nr 41, oval guld ribb

Kroppshackel: Hot orange tupp

Fronthackel: Svart tupp

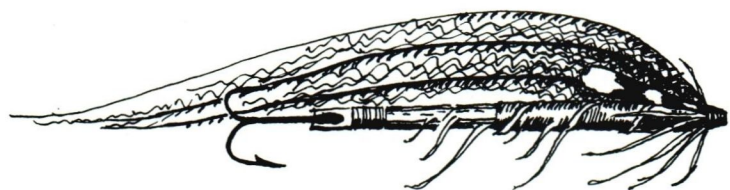
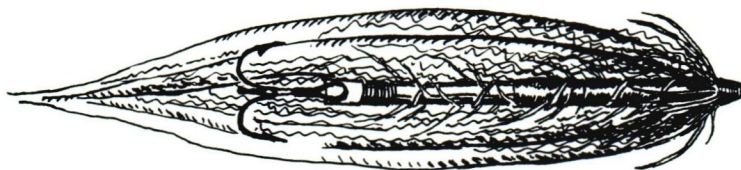
Vinge: Hot orangefärgad räv, två stora odlade djungeltuppfjädrar, flashabou

Man kan säga att flugan i viss mån liknar en GP, fast med mer liv i vatt-net.

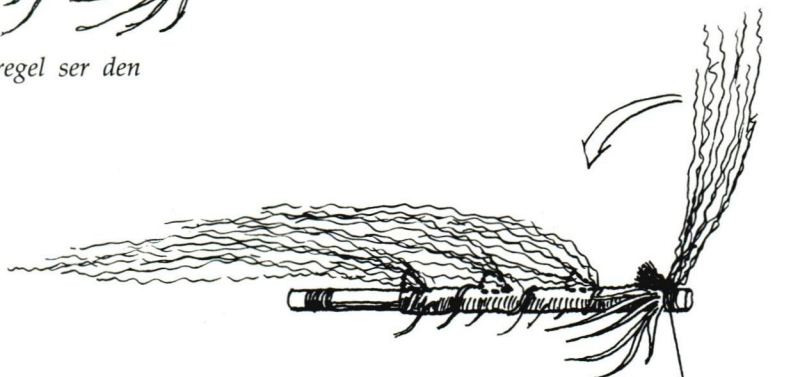
Under förra årets alaskaresa kom jag i kontakt med ett material som heter Egg-Yarn, och som främst används till romimitationsflugor. Det dröjde inte lång tid innan Tempelhundarna hade "äggsallar". Något som visade sig fungera även vid mina hemmavatten i Sverige och Norge. Med Egg-Yarn är det lätt att göra en fluga med utpräglad siluett. Flugan blir dessutom en aning framtung och mer balanserad i vattnet. Det är enkelt att göra "äggsallar". Klipp garnet i tre centimeter långa bitar. Bind in dem samtidigt genom att lägga garnbitarna parallellt med kroppen. Linda 3–4 varv med bindtråden mitt på garnbitarna. Ta tag i stumparna och lyft. Klipp rakt av och forma sedan med fingrarnas hjälp till ett Muddlerhuvud.

Kalle Kanin

Flugor av "Zonkertyp", dvs där vingen består av strimlor av kaninskin, har blivit allt populärare. Kropparna och hacklen på mina "Kanniner" är desamma som på Tempelhundsvarianterna, men jag byter ut rävhåret mot kaninskin som jag skär i 3–5 mm tunna strimlor. Skinnremsan binds in vid huvudet och ströks bakåt. Jag fäster sedan remsan genom att linda en tunn nylonlina (0.18) bakifrån och framåt, likt en vanlig ribbing. Kaninhåret är överlägset allt annat material, då det gäller liv och volym. Kalle Kanin har under de gångna säsongerna visat sig mycket effektiv och jag är inte ensam om att ha varit framgångsrik med den här typen av flugor. Andra fiskare har också rapporterat om goda fångster från Norge och Sverige. En av fiskarna, Yves Dreux, landade på en timme i Bro-hölen på Rognessträcka i Gaula tre laxar mellan 9 och 11 kg och tappade ytterligare tre stora fiskar. Hans spontana intryck efter att ha fiskat intensivt med en Brown Rabbit i

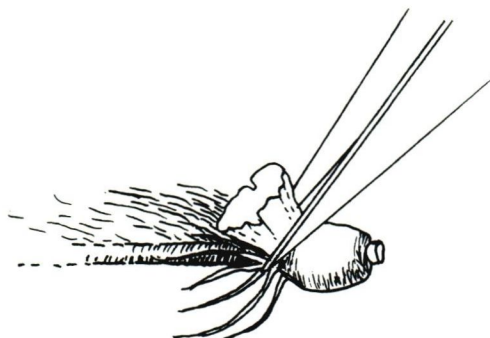
Flugans siluett är viktig, eftersom fisken i regel ser den underifrån eller från sidan.

Principen för fluga med flera vingar, typ matuka. Vingen binds in framåt och viks sedan bakåt. Den lilla klumpen av ändhår, klipps ej bort. Samma teknik används för flugor med enkelvinge.

Flugor med ägg-skallar: Klipp garnet i tre stycken centimeter-långa bitar. Bind in dem samtidigt genom att lägga garnbitarna parallellt med kroppen. Linda 3-4 varv med bindtråden mitt på garnbitarna. Ta tag i garnbitarna och lyft. Klipp rakt av.

nästan två veckor var att den fiskar bättre än den idag så populära Sun-Ray Shadow.

När laxen tar kaninflugorna är hug-gen ofta våldsamma och stenhårda. Det verkar inte finnas någon tvekan från fiskens sida, den är ute efter att "DÖDA". Jag har fiskat med kanin-flugorna i två säsonger och under tiden använt ca tio av de gamla beprö-vade mönstren bundna med kanin-vingar och med eller utan "äggskal-lar". Bäst resultat gav Kaninflugorna under vårfisket efter havsöring i Sve-

rige, det tidiga laxfisket i Norge samt som kvälls- och nattflugor under re-sten av säsongen.

Under förra hösten experimentera-de jag en del med Kaninflugorna och Tempelhundar bundna på en mycket tunn tubslang. Jag har länge haft en känsla av att under sensommar och höst, när det som regel är lite vatten, blir flugorna jag binder på standard-slangen för klumpiga och simmar för dåligt. Dessutom gick jag ner i krok-storlek för att ytterligare minska flu-gans vikt. Skillnaden blev markant

och jag fick en lätt och välsimmande fluga.

Till sist: Laxen är ett rovdjur. Tiden som fisken tillbringar i havet äter den det mesta som kommer i dess väg. Problemet med älvsfiske är att man fis-kar efter en fisk, som för länge sedan slutat äta. För att väcka laxens intres-se tror jag det är viktigt att man tänker mera på hur flugan uppför sig i vatt-net och att den till formen (siluetten) liknar ett bytesdjur. Valet av fluga är personligt och den fluga man tror på är också den man fiskar bäst.

En Black and Peacock för regnbågen

Text & foto:
Gunnar Johnson

Regnbågen närmar sig. Ute från sjön kommer den sakta vakande i maklig takt. Ryggfenan bryter vattenytan så där eggande långsamt och ibland, när fisken tar något en decimeter under ytan, blir det bara en mjuk virvel som sakta dör ut. Det har börjat skymma, men längre bort i viken lyser trädtopparna ännu orange-röda i den nedgående solen. Allt är

stilla och någonstans bakom mig håller en koltrast kvällskoncert från toppen av ett träd...

Regnbågen har nu kommit ytterligare ett par vakringar närmare i sin utstakade bana ute från sjön och in mot vassruggen, där den sedan brukar vika av, följa vassen fram till ett näckrosbestånd och sedan fortsätta ut mot sjön igen. Den går samma triang-

elformade bana som den gjort nära nog varje kväll de senaste veckorna. Jag känner fisken – har kroat av den två gånger tidigare. Senast förra helgen.

Min Black and Peacock ligger redan och väntar på vattnet. Jag har lagt ut den på 10–12 meters håll, lagom för att endast behöva lyfta för ett enda bakkast och sedan vinkla framkastet

en aning och lägga ner flugan två meter framför regnbågens senaste vakring i den beräknade riktningen, bara den kommer tillräckligt nära...

Nu är det dags. Min Black and Peacock tar vatten och jag räknar sakta ett, två, tre... tills jag förmodar att den sjunkit en decimeter och att regnbågen nu befinner sig en halvmeter från flugan. Så tar jag hem den i en kort

handtwist, bara en decimeter lång, så att tafsens ska dra upp flugan mot ytan – och i samma ögonblick slår en böljande vakring ut och jag känner dragningen i linan...

Patrullvägar

Den som ofta fiskar i en och samma sjö lär sig efter en tid att urskilja olika

beteenden hos fisken. Regnbågen har till exempel nästan alltid väl definierade "patrullvägar" som den följer i sitt näringssök. Det är till och med så att enskilda individer i ett regnbågsbestånd tycks ha sina speciella rundor, som de vandrar kväll efter kväll. Kanske motsvaras dessa rundor av öringens ståndplatser i ett strömvat-

forts på nästa sida

forts från föreg sida

ten. På samma sätt som en stor öring kan försvara en bra ståndplats, så kan det kanske vara så att vissa regnbågar skaffar sig "monopol" på bra "matrundor" och därmed växer till snabbare än de regnbågar, vilka får hålla till godo med mindre produktiva partier i sjön. Om det är så vet jag inte, men tanken har ibland föresvävat mig. Hur som helst tycks dessa fiskar uppträda på ett naturligt, nästan lite självsäkert sätt – för att översätta till mänskliga egenskaper – och de tycks rent allmänt vara väl anpassade till livet i sjön och är vad man kan kalla "förvildade" – till skillnad från andra regnbågar, vilka aldrig tycks acklimatisera sig.

Mina erfarenheter om dessa regnbågar, som vandrar längs invanda patrullvägar, delar jag med många andra flugfiskare. Men för att riktigt kunna konstatera fenomenet måste man fiska regelbundet i ett och samma vatten, så att man lär sig hur mönstret ser ut. I en sjö, som jag några år arrenderade tillsammans med ett par kamrater, släppte vi normalt tillbaka den regnbåge vi fångade, och med tiden lärde vi oss känna igen vissa regnbågar som individer och märkte då hur dessa ofta fångades på samma plats gång efter gång just då de patrullerade sina speciella matvägar. Om en sådan fisk togs upp från vattnet, kunde det dröja en tid innan någon

ny regnbåge tog över dess patrullväg. Så kanske ligger det något i att dessa rundor är individuella eller motsvarar strömfiskens ståndplatser. Jag vet inte – men det kan vara embryot till en teori...

Black and Peacock

Att fiska efter välvuxen regnbåge, som går i ytan och avslöjar sig i ett radband av vakringar, är speciellt spännande. Man ser hela tiden fiskens väg genom vattnet, vilket gör att det här fisket blir mycket engagerande. Det är något helt annat än att söka regnbågen nere vid botten med stora streamers eller montananymfer. Just vakets magi betyder mycket för mitt eget flugfiske, och jag tror jag delar den känslan med de flesta flugfiskare. Att kasta på vakande fisk ger fisket en alldeles speciell krydda. Vid det här speciella fisket är det sällan några rejäla vak. Oftast ser man bara en ryggfena som bryter vattnet, ibland endast en virvel, då regnbågen tar något strax under ytan. Men just dess för-siktiga vakbilder verkar – åtminstone på mig – extra eggande...

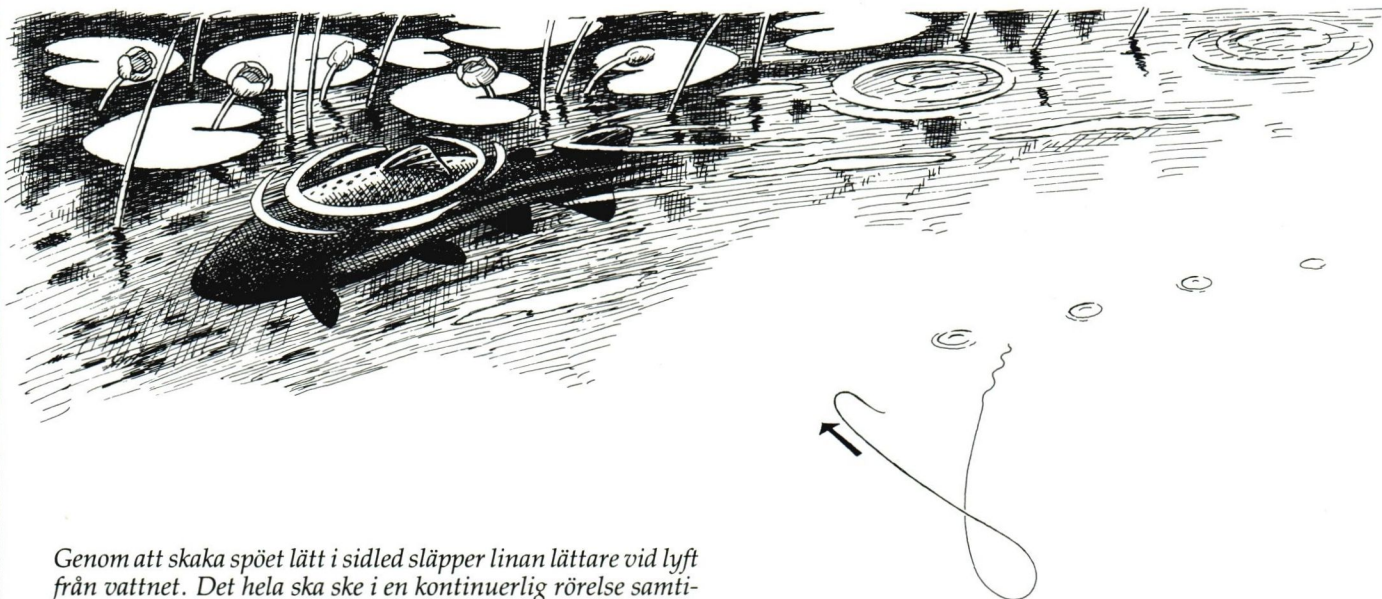
Mycket snart blev Black and Peacock både min och många av mina kamraters favoritfluga vid de tillfällen då regnbågen på detta vis kryssar runt och tar något i eller strax under vattenytan. Black and Peacock är en

synnerligen enkel och lättbunden fluga, som kan imitera åtskilligt på fiskens matsedel. Den är alltså en all-roundfluga, och fiskad i vattnets yt-skikt med flytlina bjuder den dessutom på ett avspänt och trevligt fiske. Men först och främst blev flugan min och mina fiskekompisars favorit därför att den också visade sig vara regnbågens favorit. Vissa tider tog vi nära nog alla regnbågar, som gick och vakade på det beskrivna sättet, på just Black and Peacock.

Black and Peacock har även på andra håll i världen ett utomordentligt gott rykte vid sjöflugfiske efter regnbåge. Även i Sverige blev flugan mycket populär när vårt fiske i stilla vatten slog igenom på 60-talet, och den uppfattas idag med rätta som en klassiker. Men på något märkligt sätt har den under senare år fått stryka på foten för andra stillavatten-mönster, vilket är synd. Black and Peacock försvarar nämligen mer än väl sitt goda rykte även idag. Men den ska användas vid rätt tillfällen, och ett sådant är just då regnbågen bryter vattenytan med ryggfenan i dessa långsamma, eggande vak.

Snabba kast i fiskens väg

Det gäller att genskjuta regnbågen med kast strax framför den senaste

Genom att skaka spöet lätt i sidled släpper linan lättare vid lyft från vattnet. Det hela ska ske i en kontinuerlig rörelse samtidigt som man påbörjar bakkastet. Öva också att vinkla framkastet direkt utan att göra några blindkast.

vakringen i den beräknade patrullvägen. Därför måste man studera regnbågen ordentligt, så att man kan förutse hur fisken kommer att röra sig och med vilken hastighet, för att kunna placera flugan så exakt i den troliga banan som möjligt.

Flugan bör fiskas omedelbart under ytan. Den behöver därför inte vara förtyngd. Samtidigt ska den snabbt ta sig genom ytfilmen utan att bli hängande i denna. Flugan måste därför vara förhållandevis tunt dressad med ett glest men sugande hönshackel. Luftkastan bör vara sparsamma – de skvätter nämligen ur vattnet från flugan, som därvid riskerar att torka och bli liggande uppe på ytan. För att få flugan att sjunka måste man då dra en aning i tafsens, vilket inte behövs om flugan är rätt bunden och man kastar den på rätt sätt. En mjuk linbåge stänker inte ur lika mycket vatten som en snäv och snabb linbåge gör. Helst ska man också kasta på det "amerikanska" sättet med ett minimum av blindkast. Gärna bara ett enda bakkast och sedan genast lägga ner flugan igen, eftersom blindkastet också hjälper till att torka ur flugan. Det ser man på alla de små vattendroppar, vilka så tydligt stänks ur flugan, och som syns som ett moln av dimpartiklar i bakkastet, när man ser ett flugkast i motljus.

Genom att regnbågen hela tiden rör sig vid den här typen av fiske, gäller det dessutom att träna in en kastteknik, där man snabbt kan ändra framkastets riktning utan att gå vägen över en serie blindkast. Det går att lyfta linan och vinkla framkastet direkt efter lite träning.

För att få lina och fluga att "släppa" lättare från vattnet, skakar man spöet en aning i sidled vid lyftet från vattnet. Flugan lättar då utan att skrämma fisken mer än nödvändigt. Skakningen sker synkront med själva lyftet – en teknik som också är utmärkt vid vanligt torrflugefiske.

När fisken går sina rundor får man god tid på sig att förbereda kastet. Men omvänt har man mycket kort tid på sig att utföra det. Regnbågen går snabbt vidare, och att då försöka jaga ifatt den med ett förnyat kast brukar bara resultera i att tafs och lina faller över fisken. Då är det oftast bättre att vänta ut fisken tills den kommer tillbaka på nytt.

Heta områden

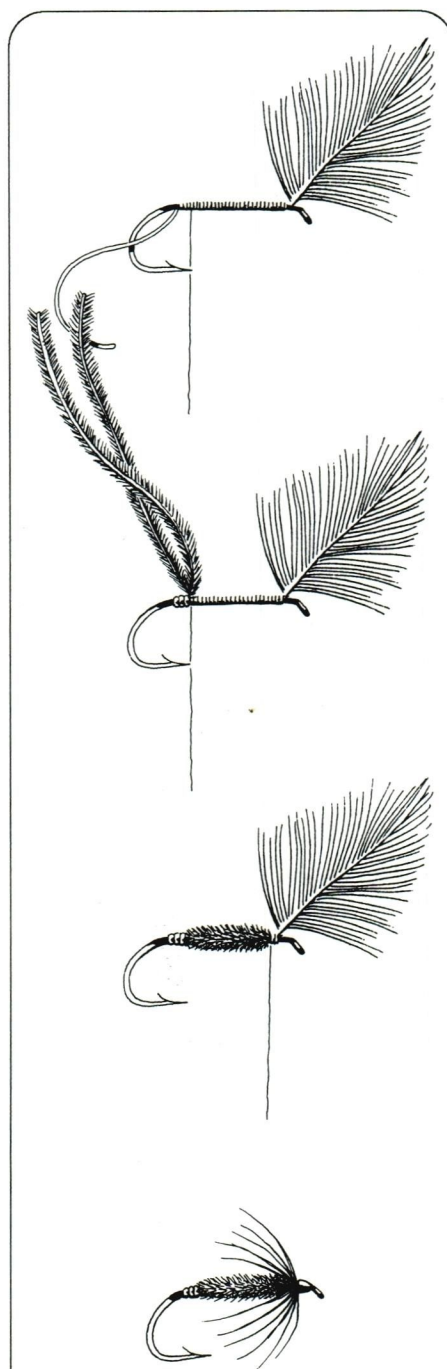
Många gånger har man skäl att fråga sig varför regnbågen oftare vakar

på speciella områden eller längs särskilda stråk än på andra platser i en sjö. Ett absolut svar får vi kanske aldrig, och orsakerna varierar säkert mellan olika vatten. I en välfrekventerad put and take sjö, där vattnet nära nog aldrig får vila, tenderar fisken att börja vaka långt ut och sedan flytta närmare stranden allt efter att skymningen sänker sig. Det beror naturligtvis på att fisken känner ett visst skydd i mörkret, men också att bytesdjuren söker sig mot ytan och de grundare strandpartierna allt efter att det blir mörkare. Det är ju något ljusare där än nere på större vattendjup.

Men i de "privata" regnbågsvatten jag haft tillfälle att fiska, det vill säga småsjöar, som arrenderas av några få flugfiskare och där störningarna är mindre, har denna tendens varit mindre märkbar. Visst är regnbågen även här pelagisk och jagar i stor utsträckning ute på friytorna. Men ibland har det visat sig vara vind eller vattenströmmar, som för insekter och andra bytesdjur längs speciella stråk i sjön och därmed skapar särskilt attraktiva jaktområden där fisken håller till. Detta la jag märke till vid flytringsfiske i en sjö, där jag tidigare observerat hur regnbågen föredrog vissa områden ute på sjön och hur den också ofta gick sina speciella patrullrundor. Från land syntes inget speciellt på vattnet, men väl ute i flytringen märkte jag hur där fanns ganska skarpa gränser – stråk i vattnet skapade av vind eller strömförhållanden – där insekterna koncentrerades och drev i en speciell riktning. Det var dessa linjer fisken följde.

I andra fall kan man kanske tänka sig hur grundkanter eller områden med mycket vattenväxter ger extra skydd för bytesdjuren och varifrån de söker sig mot ytan när det börjar mörkna eller då det är dags att kläckas. Sådana områden kan naturligtvis vara omöjliga att upptäcka från land. Men de strömstråk, vilka jag nämnt tidigare och som samlar regnbågens bytesdjur som på ett löpande band, kan man upptäcka med lite träning.

Det säkraste sättet att lära sig regnbågens patrullrundor är emellertid att vara flitig gäst vid sitt vatten. Erfarenheten lär oss då längs vilka vägar fisken brukar gå. Och vakar den dessutom med de tidigare beskrivna mycket långsamma och eggande vakbilderna, vill jag på det varmaste rekommendera en Black and Peacock som en suverän allroundfluga över hela säsongen...

Black and Peacock

Black and Peacock är en mycket enkel och lättbunden hackelvåtfluga. I den här versionen binds den med hackelfibrer av normallängd. Välj ut ett mjukt, svart hönshackel och fäst in det. Fortsätt sedan med den svarta eller mörkbruna bindtråden till krokbojen. Fäst in och linda en kort tag på 2–3 varv av embossed guldtinsel. Bind därefter in två eller tre påfågelherl (gärna bronsfärgade) och tvinna dem runt bindtråden. Linda dem sedan tillsammans fram mot hacklet. Flugan bör ha en taperad kropp, som inte är alltför tjock. Hacklet ska vara glest – ofta räcker det med två varv.

The Popham.

Renässans för den klassiska laxflugan

Text: Henrik Strandgaard

Foto: Morten Corneliussen

Måske synes du, at der er blevet skrevet lidt rigeligt om klassiske laksefluer i FiN på det seneste, men faktum er, at der er masser at skrive om i og med at disse fluers "genopvågning" skrider hurtigere og hurtigere frem.

Et formål med denne artikel er ønsket om at dele erfaringer som jeg selv har gjort i de seneste år, et andet er, at vise læseren at der så sandelig er en stor geografisk bredde indenfor Norden – det er altså ikke bare i Norge og i

Sverige der bindes klassiske laksefluer.

Det kan være svært at forklare hvad der egentlig sætter gang i interessen omkring disse forunderlige fluer, men i regelen kommer det helt af sig selv efter nogle, måske endda mange år ved fluestikket.

Nu har jeg selv siddet ved stikket i snart 15 år, og så er det klart at der opstår et tomrum på et tidspunkt og så kaster man øjnene på noget nyt og

spændende, man kan sige at man ganske enkelt ikke kommer udenom.

Her træffer man allerede på en af de mange myter der efter min mening er totalt uberettigede, nemlig den at det tager mange år at nå resultater der tåler dagens lys. Dette skræmmer tit nybegyndere og ikke sjældent rutinerede helt væk fra emnet, hvad jeg synes er synd fordi der er brug for nye folk til at sprænge den ensomhed der tit opstår når man arbejder med disse fluer.

Nej, det som virkelig kræves er for det første en brændende interesse for emnet og siden en tålmodighed som engang i mellem skal kunne række ud over det sædvanlige.

Man slipper ikke udenom det tunge arbejde på nogen måde, og det kan på en lidt humoristisk måde grænse til et sandt helvede jo større krav man stiller til sig selv, men det færdige resultat overskygger i regelen langt eventuelle anstrængelser.

Faktum er derfor, at fine resultater kan opnås på meget kortere tid end hvad der normalt skrives og siges, men det er klart at der kræves meget tid ved stikket, og oftest må man starte forfra, hvis man nedlægger arbejdet i en tid.

Desværre er det sådan at man selv må lære det meste ved selvstudium, heldigvis har jeg selv haft en reel lærermester, men et godt alternativ er at være to sammen, idet man tit kommer længere med lidt andenhånds kritik.

I regelen bliver det også så, at den ene er bedre end den anden, men pludseligt er det omvendt – man ansporer hinanden og forbedrer sig med lyntempo.

Rätt material

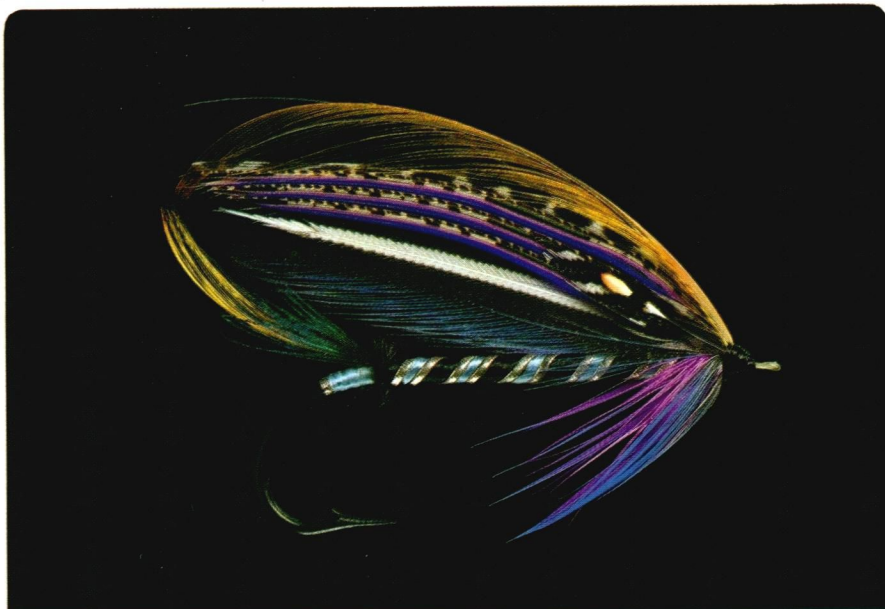
Materialesamlingen siges dog at udgøre den virkelige grundsten i arbejdet med klassiske laksefluer. Heri er der mange aspekter man må gøre sig bekendt med. Filosofien med de såkaldte klassiske materialer holder endnu, men der findes mange alternativer man bør kende og som er præcis ligeså spændende at arbejde med.

De fleste fluebindere, ikke bare dem som sysler med klassiske laksefluer, ved vel hvad det handler om, når man siger Jungle Cock, Bustard, Macaw og så videre. Jeg skal på ingen måde forsøge at klemme mig ind i den diskussion der på det seneste har taget så meget plads i forskellige fiske-tidninger, men i den sammenhæng blot sige, at det desværre er blevet sådan, at alle sparker til hinanden!

Jeg mener at kommercialiseringen er skyld i dette. Tendensen går imod at alt hvad der bindes først og fremmest er til for at sælges. Hvis man tror på det så har man efter min mening ikke fattet det virkelige potentiale i disse fluer.

Misundelsen fluebindere imellem – når det gælder klassiske materialer – har altid været stor, men det ser ud til at den har fået et ordentligt skub på det seneste.

forts på nästa sida

Lady Porenn.

Den nya generationen

Et er de klassiske laksefluer med deres overdådige fjerpragt af eksotiske fjer som springer i øjet på enhver der ser dem, et andet drømmen og skaberglæden der formentlig har ligget til grund for deres fødsel.

Drømmen har vi alle, men skaberglæden døde hen med de eksotiske fjers forsvinden omkring århundredeskiftet. Men rundt omkring slår det gnister i de mørke kamre blandt fjer, lak og kroge. Det dages snart for disse fluer, thi en ny generation er på vej frem i lyset.

Luk din Kelson og sæt dig ned i stedet med papir og tusch og lad dine tanker vandre udi farvernes verden, et gammelt ordsprog siger: søg og du skal finde.

De fleste fluebindere med nogle år på bagen har et mylder af materialer skaffet igennem tiden og mange af disse er tit for længst gået i glemmebogen, men nu skal de frem. Her skal du søge farverne der svarer til din tegning, har du den ikke skal du gøre den udi en hvid fjer af en type som passer til formålet.

Med andre ord: brug din fantasi til at udnytte de spændende farvede fjer vi ellers aldrig bruger fra guldfasan, påfugl m m alle fugle som kan købes idag uden at træde nogen over tærerne.

Gås, kalkun og andre fugle indeholder fjer med et fantastisk potentiale for indfarvning i alle mulige nuancer til brug som såkaldte married wings. Små fjer, store fjer – brug dem alle, skab noget nyt før andre gør det, det er den sande udfordring, thi i enden er det kombinationen af teknisk formåen og proportionsbedømmelse der karakteriserer den sande mester udi denne kunst.

Fluen du ser er the Lady Porenn, skabt i efteråret 1990 af materialer som sjældent omend aldrig bruges, der er også nogle få velkendte træk der afspejler arven fra hendes forfædre.

Her får du mønstret, men brug din fantasi frit hvis du mangler nogle materialer:

Tag: Sølvinsel og lys blå floss

Tail: Guldfasan topping samt blå fjer fra påfuglbryst

Butt: Sort strudseherl

Krop: Sort floss

Rib: Lys blå floss med sølvinsel på hver side

Throat: Først pink hackle efterfulgt af "electric" blue hackle

Vinge: 2 Elver fjer underst med married vinge der dækker den øverste trediedel af: Lilla og pink kalkunhale, amhearstfasan, speckled bustard eller anden plettet fjer, øverst et stykke fra argusfasanens hale eller anden marmorert fjer

Sides: Perlehøne vingefjer

Cheeks: Jungle cock

Horns: Blå macaw eller for eksempel 2 fibre af farvet blå kalkunhale

Topping: Guldfasan crestfjer

Läser man Eric Taverners bog fra 1948, vil man finde, at det allerede dengang var svært at få fat i fjer som Barred Woodduck og Florican Bustard og på den tid var der ikke noget som hed Washington-konvention, man havde helt enkelt ikke adgang til den overflod af eksotiske materialer som var kendetegnende for den viktorianske æra.

Idag er det så, at for eksempel Barred Woodduck er lettere at få fat i en dengang Taverner skrev sin bog. Dette skyldes at en stor fremgang i bestandende i det sydlige USA igen har åbnet for legaliseret jagt.

Jeg skal på ingen måde sige at det er let at få fat i de fine gamle materialer, men derimod at det ikke er så svært som mange vil gøre det til, og dermed mener jeg ikke fugle og dyr nedlagt ved ulovlig jagt eller kun for hårene eller fjerenes skyld!

Et voksende ønske om at bevare truede arter har på det seneste sat gang i forskellige projekter, som gør at der idag faktisk findes folk som opdrætter fugle med afsætning af fældefjer til fluebindere som tilskud til forretningen. Leder man derfor længe nok og med tålmodighed, kommer man faktisk indenfor rækkevidde af en stor del af de materialer som både Kelson og Hale havde for hånden.

Priserne på sådanne materialer kan umiddelbart synes ganske høje. Reelt kan man sige at det er prisen man må betale for ikke at ville søge andre veje, men regner man lidt på det, så er de fleste fjer ikke så dyre endda.

Hvis jeg kigger på min egen materialsamling, så skulle jeg vel tro at man kan få opbygget en ganske fin lille samling for samme pris som et nytt Hardy laksespø. Når det kommer til stykket kan man dog ikke sammenligne fluens materialeomkostninger med den rent estetiske værdi.

Der er dog en faktor som kan blive et problem for nybegynderen: For at skaffe materialer fra en i forvejen hårdt belastet fagleavler kan det ofte være en fordel at sende en flue eller to med for at smøre ordren lidt, dette kan tit afgøre om man får fjerene eller pengene hjem igen.

Derfor er det også vigtigt at gøre sig klart, at man begynder med materialer som er lette at få fat i, som for eksempel gås, kalkun m fl, når man så har nået en reel standard med nogle fine fluer så kan man, hvis det er det man vil, forsøge at skaffe nogle af de mønsterægte materialer.

Gammal krok

Uden krok ingen flue. En del fluebindere bruger gamle kroge forsynet med øje af gut, disse dukker en sjældent gang op på auktioner eller lignende, men de fleste stammer fra gamle sønderlidte fluer som købes rundt omkring. Dette fordrer selvfølgelig at man skærer materialerne af, hvilket jeg ikke synes er nogen god ide. Efter min mening kan intet erstatte tabet af den nostalgiske værdi der ligger gemt i en sådan flue.

Den øgede interesse for de klassiske fluer har dog også haft sin indflydelse på krofabrikanterne som har øget interessen for igen at skabe de gamle kroge efter fortidens forbilleder. Således kan man nu se Partridge of Redditch i England annoncere med Blind eye kroge og dermed ser det lysere ud end bare for et par år siden, hvor man var heldig hvis man bare kunne skaffe nogle få øjede kroge der var større end 4/0!

Hvis man er helt grebet af feberen, kan man jo også forsøge at gøre sin egen krok, hvad der faktisk er nogle få der allerede gør og med meget fine resultater skal det siges.

Litteratur

Litteraturen bag de klassiske fluer giver dig et vigtigt grundlag for kendskabet til materialer, mønstre og metoder, så her er det også lidt svært at klare sig uden.

Det meste af denne er dog beskrevet tidligere, så jeg har ingen intentioner om at gå i dybden med den, blot nævne nogle få ord om de forskellige værker.

For begynderen uden kendskab til metoder og materialer kan jeg varmt anbefale følgende to bøger: T E Pryce-Tannat: *How to dress salmon flies* (1914, 1986) og Poul Jorgensen: *Salmon flies, their character* (1978).

Den første er en gammel klassiker skrevet af en eminent fluebinder, omhandlende en af de gamle metoder til binding af alle de klassiske flueformer. Et genoptryk i 1986 gør bogen let anskaffelig og billig i pris.

Poul Jorgensens bog er den bedste step-by-step bog jeg har set omhandlende alle slags laksefluer. Dette er også en forholdsvis ny bog, ganske overkommelig både hvad angår anskaffelse og pris.

Udover først nævnte er der to virkelige klassikere som den seriøse ikke

slipper udenom: Geo M Kelson: *The salmon fly* (1895, 1979) og J H Hale: *How to tie salmon flies*, 2 udg (1919).

Disse to betragtes sammen med Pryce-Tannats som de tre virkelige klassikere, og er de bedste kilder til original mønstrene til de fleste fluer.

Kelsons bog i den nye udgave er til at opdrive, mens Hales efterhånden er en svær sag og prisen har rundet de 1 000 kr!

Disse bøger indeholder alle bindebeskrivelser på masser af klassiske fluer, men på nær Pryce-Tannats er der kun få og i realiteten værdiløse afbildninger af fluer.

Vil man nyde synet af gamle klassikere og nye fortolkninger af disse, kan jeg kun anbefale Bates bog: *The Art of the Atlantic Salmon Fly*, bogen der er hans sidste udkom i 1987 kun et år før hans død.

Den gamle oberst bandt aldrig en flue i sit liv, men hans store kærlighed til disse gjorde, at han nåede at samle en stor samling fluer, heraf er et bredt udsnit afbildet på cirka 20 tavler i hans bog. I forvejen er bogen yderst værdifuld, idet den giver en nøje og præcis gennemgang af historien bag de klassiske fluer, resultatet af mange års interesse og higen efter viden om de primære kilder.

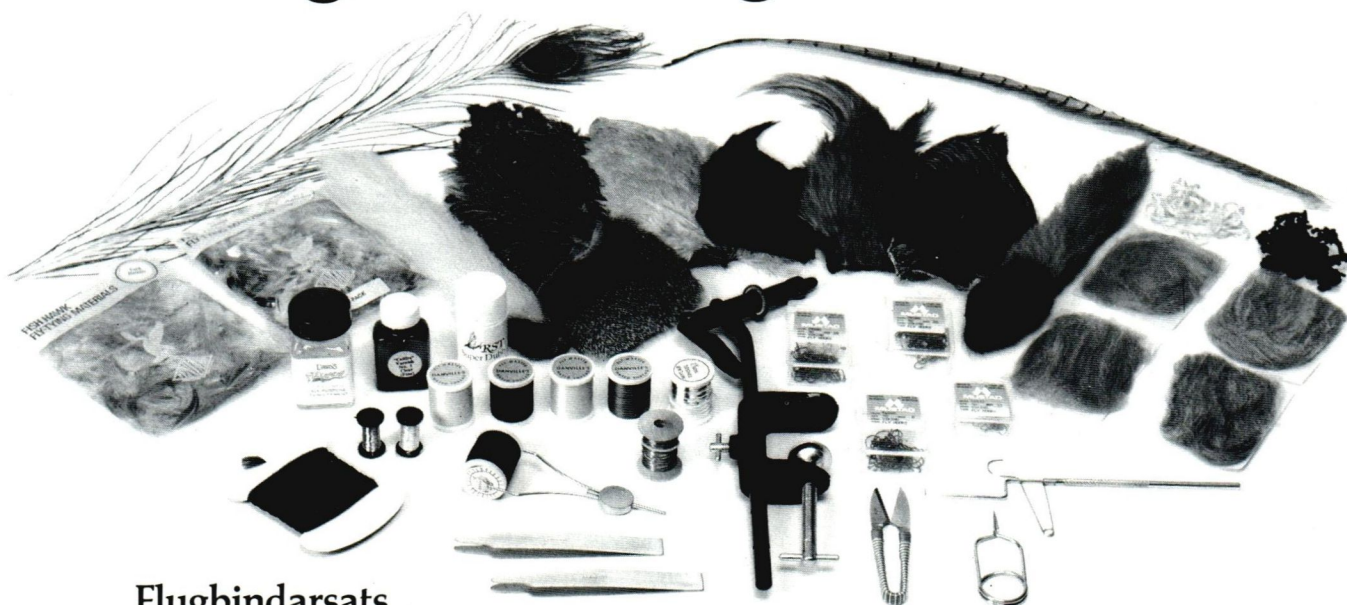
Endelig skal jeg ikke afholde mig fra at nævne det nyeste skud på stammen, nemlig japaneren Ken Sawadas bog: *The Art of the Classic Salmon Fly* fra 1990. Bogen er billedværk med fem hundrede mesterligt fotograferede fluer, et sandt pragtwerk der sætter en kraftig streg under ordet kunst! Men et oplag på kun 1 500 og en pris på næsten 3 000 danske kroner gør bogen næsten uoverkommelig for de fleste. Men eventuelt interesserede kan forsøge at kontakte Alan Bramley på Partridge i England, der er en personlig ven af Ken Sawada.*)

Der er masser af stof om de klassiske fluer, kun en lille del er beskrevet endnu, men jeg håber disse linier har givet nogle læsere blod på tanden. Mit bedste råd er at følge med i alverdens fluefiskerblade, der dukker rigtigt meget op i disse tider; nye materialer, nye ideer, nye fluer.

En ting er sikkert – den klassiske stil har fået en renæssance. Det går meget hurtigt i øjeblikket og da vi her i Norden sidder tæt på de klassiske fluers vugge må og skal vi være med i første række. Det skylder vi de som kom over havet for at fiske vore elve og åer for næsten et århundrede siden...

*) Se også Bokbiten i dette nummer av FiN.

Det är faktiskt flugfiskesäsong året runt!

Flugbindarsats

När du börjar Din flugbindarkarriär ska Du ha bra gjejer — det blir roligare då.

Kaitum — Självbyggarspö

Klingan är bästa kvalité av USA-tillverkade IM6 grafit. Efter några kvällars arbete har Du marknadens kanske mest prisvärda spö.

Metz nackar i lager

Vi har fått in en stor sändning Metz nackar. De flesta färger och kvaliteter finns. Kontakta oss snabbt om Du är ute efter något speciellt.

Fototävling/Almanacka

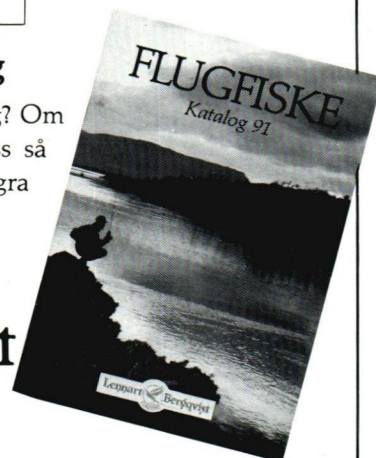
Du har väl med kameran när Du utövar Din sport. 10 kvalitetsspön i priser. Sänd in ditt bidrag före 15 oktober.

Beställ nästa års almanacka redan nu för att försäkra Dig om en ny kalender i köket eller på kontoret.

Flugfiskekatalog

Du har väl årets katalog? Om inte, hör av Dig till oss så har Du den om några dagar.

Lennart Bergqvist

Ordertelefon: 031-26 98 90 Orderfax: 031-26 98 70 Orderadress: Box 2014 433 02 PARTILLE

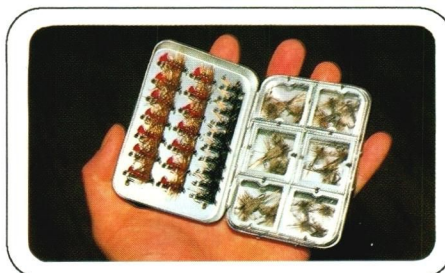
Flugorna kastas med vinden i båtens färdriktning och fiskas tillbaka genom att man lyfter spöet och eventuellt också tar in lite lina, varefter flugorna presenteras på nytt med ett rullkast.

Drift-fishing

I England, Irland och Skottland har man en mångårig tradition att fiska från drivande båt. Det är en teknik med många fördelar, och som med goda resultat också kan överföras till många nordiska flugfiskevatten

Text & foto: Steen Ulnits

Jeg glemmer aldrig, da jeg første gang sad i en lille båd på en meget stor sø – den irske Lough Corrib. Det var sidst i 1970'erne. Jeg havde ganske vist dyrket meget kystfluefiskeri forinden, men jeg havde aldrig tidligere fluefisket fra båd. Og havde det ikke været for ghillien, som kunne andet og mere end at koge thevand og drikke whiskey – husk e't, når du er på Irland! – ja, så var der sikkert ikke kommet fisk i båden. Men det kunne han, og det blev til en spændende

Klassiska våtflugor till drift-fishing – Soldier Palmer och Black Pennel i storlek 10–14.

første lektion i søfluefiskeri fra drivende båd.

Det er en form for fiskeri, der kræver meget af sine udøvere. Der kræves såvel en god fisketeknik som en ikke ringe indsigt i båden og dens opførsel. Godt sømandskab er her mindst lige så vigtigt som en god fisketeknik.

Den klassiske teknik kender vi fra de engelske "lakes", de irske "loughs" og de skotske "lochs", hvor den har været praktiseret i mere end

100 år. Det lange tidsrum taget i betragtning er det imponerende, så lidt teknikken har udviklet sig. Stængerne er ganske vist blevet til lange og lette kulfiberstænger på 10–12 fod, der giver overlegen kontrol med line, forfang og flue. Men fluerne og teknikken er stort set de samme.

Det kan skyldes to ting. Enten at englænderne er et konservativt folkefærd, der ikke ynder forandringer. Eller at teknikken faktisk er så perfekt, som den kan blive. Efter at have set den praktiseret af dygtige fiskere, er jeg mest tilbøjelig til at mene det sidste.

Den klassiske metode, der fanger lige så godt idag som for 100 år siden, går i al sin enkelhed ud på følgende. To fiskere sidder i hver sin ende af en båd – gerne en tung træbåd – som føres af en erfaren ghillie. Ghillien placerer båden, så den kommer til at drive hen over et produktivt område.

Mens båden driver, korrigerer han regelmæssigt kursen med et tag eller to af den ene åre. Er han rigtig dygtig, kan han faktisk fiske samtidig med den anden hånd!

Utrustning och flugor

Men normalt fisker han ikke. Båden driver med siden til, og de to fiskere kaster med korte kast deres fluer – i regelen to til tre på forfanget – med vinden i bådens drivretning og tager dem hurtigt ind igen til et nyt kast. Ofte rullekastes der kun – så kort er distancen. Linen er naturligvis flydende – gerne klasse 5–6.

Den lange 10–12 fods stang løftes i takt med bådens drev, så fluerne i korrekt hastighed – gerne med den øverste flue streamende i overfladen.

Denne flue kaldes en "bobber" eller "bob fly" og er oftest en busket palmerflue, der kan illudere en klækken- de vårlue.

De to andre fluer kan varieres i det uendelige, men i regelen er den nederste idag en tung nymfe, der hurtigt bryder overfladen. Midterfluen er så en mellemting. Under alle omstændigheder holdes fluestørrelsen mellem 10 og 14 med den største øverst og den mindste nederst.

Det er imidlertid en trio, hvis indbyrdes forhold kan ændres efter for- godtbefindende. Selv holder jeg eksempelvis meget af at placere en lille streamer nederst. Så ser det – i hvert fald for mig! – ud som en lille fisk, der jager et endnu mindre insekt. Og det er der ikke mange fisk, der kan stå for.

De klassiske engelske vådfluer, som brugtes og bruges til fiskeri fra drivende båd, har sjældent noget rig-

forts på nästa sida

Utrustning till driftfiske: ett 10–12 fots flugspö i klass 5–6, flytlina, sittbräda med kudde samt i fören det nödvändiga drivankaret.

forts från föreg sida

tigt forbillede. De ligner hverken det ene eller andet, men har alligevel med deres afdæmpede farver en generel lighed med alskens småinsekter. Og vigtigst af alt: De fanger fisk! Vore dages fluefisker vil dog nok foretrække en mere realistisk duo eller trio. Det er dog stadig vigtigt, at den øverste flue er busket, så den kan fiskes streamende i overfladen. Og at den nederste flue er så stor eller tung, at den kan virke som anker under indtagningen af fluerne.

Tillslaget

Mens båden driver for vind og bølger, kaster, kaster og kaster man, indtil en fisk viser sig bag en af fluerne. Ikke sjældent ser man den følge efter i lang tid, før den til sidst – helt inde ved bådsiden, mens man sidder med stangen højt løftet – beslutter sig for at tage den. Da kan det være uhyre svært at kroge den. Det kan det også længere ude, hvis fiskene – som de desværre tit har for vane – kun nipper til fluen.

Øvelse gør dog mester, og stor er derfor tilfredsstillelsen, når den første ørred ligger sikkert i nettet – taget fra drivende båd!

Trods de mange år på bagen, så har den klassiske form for fluefiskeri fra drivende båd dog visse ulemper. Fiskeriet foregår med flydeline, og fluerne fisker lige under eller i overfladen. Teknikken er derfor kun effektiv, når fiskene er at finde i de øverste vandlag – på jagt efter opstigende, klækkende eller æglæggende insekter. På dage, hvor søen ligger blank hen, giver den så godt som intet. Da kan man ty til synkeline og lidt større fluer, men det er en helt anden teknik.

Vandet skal helst være riflet eller småbølget – ”a nice wave”, som englænderne kalder det – før metoden virkelig giver fisk. Vejret dertil overskyet. Da er fiskene i regelen på finerne og til at få i tale.

En anden ulempe ved den klassiske form er, at man kun har een chance for at dække fiskene. Når først båden er drevet hen over dem, er de skræmt eller søgt væk. Det kan man undgå ved i stedet at drive *langs* med produktive områder. Det kræver blot, at båden føres lidt på tværs af vinden, mens der stadig fiskes ud til siden. Hvor den klassiske metode ikke lige frem kræver, at der er en fast mand ved årerne, så er det her en klar nødvendighed. Båden skal nemlig hele tiden ros langsomt fremefter, mens den driver for vinden med siden til.

Som att fiska i ett strömvatten

At fiske fra en båd, der bevæger sig, er som at fiske i et strömvand – blot er det her fiskeren i stedet for vandet, der bevæger sig. Men effekten er den samme, nemlig en flue eller et sæt fluer, der svinger i en bue gennem vandet. Hvor den klassiske drevform kræver, at linen tages ind hurtigere, end båden driver, så kræver denne form for affiskning en langsommere indtagning, hvis fluerne skal opføre sig naturligt.

Fordelen ved denne metode frem for den klassiske er, at man ikke driver ind over det vand, man affisker, og de fisk, man fisker efter. Har man været i kontakt med en fisk uden at kroge den, sejler man blot tilbage og tager endnu et ”drift”, som det hedder, ned over samme strækning. Fisken vil ikke være skræmt af det første drev.

Efter et drev sejler man tilbage mod vinden til et nyt drev – på større søer normalt ved brug af påhængsmotor. Her er det vigtigt, at man ikke skræmmer egne eller andres fisk ved at sejle tværs gennem det område, man selv eller andre skal affiske. Under denne tilbagetur har jeg flere gange fået fisk ved blot at kaste ud til siden og så følge efter ved at sænke stangspidsen. Trods god fart på båden og det faktum, at fluerne højst har fisket en meter eller to gennem vandet, så har det alligevel givet fine fisk!

Det nödvändiga drivankaret

Blæser det meget, så båden – måske en let glasfiberjolle – driver for hurtigt, da kaster man et *drivanker* udenbords. Det er en slags bremseskærm, som hæmmer bådens drev. Normalt fastgøres linen til drivankeret midtskibs, så man stadig driver med siden til. Men blæser det rigtig meget, kan man med fordel fastgøre det i forstavnen, så man driver med agterstavnen først. Det giver mindre vindmodstand og et langsommere drev.

Driver man på denne måde, eller ros båden langsomt under drevet, da vil fluerne beskrive en halvcirkel under affiskningen. Og da vil man meget ofte komme ud for, at det er fiskeren i agterstavnen, der løber med de fleste fisk. Det har kun sjældent noget med fluer og fisketeknik at gøre. Det skyldes i stedet, at han kan lade sine fluer svinge over et langt større område,

de, mens båden driver. Fiskeren i forstavnen skal jo hele tiden passe på ikke at få linen i karambolage med årerne og får derfor et mindre område, hans fluer kan afsøge.

I det hele taget er den altafgørende fordel ved fluefiskeri fra drivende båd, at man på denne måde kan affiske et meget stort område. Det siger sig selv, at metoden egner sig bedst til søer, hvor der er mange insekter, som kan lokke fiskene op i det øverste vandlag. Og det gælder ikke kun ørreder. Også aborrer og fredfisk lader sig i stor udstrækning fange på denne teknik.

Alligevel kan man med fordel prøve den også på søterritoriet – specielt i lavvande fjordområder. Her er fluerne blot udskiftet til lidt større streamers og bucktails. Metodens klare fordel er stadig, at man kan afsøge et stort område med tilsvarende større chance for at komme i kontakt med fiskene. Selv nøjes jeg med en duo på forfanget herude – en busket palmerflue længst oppe på forfanget og så en større langskaffet flue med glimmer i bagtil. De kan så igen imitere en lille fisk, der jager et endnu mindre bytte – en mysis for eksempel. Chancen for en double er da til stede – selv af havørred!

Sittbräda

Man finder hurtigt ud af, at fluefiskeri fra drivende båd er en ganske anstrengende form for fluefiskeri. Der skal kastes meget, og bådens kurs skal hele tiden justeres. Endelig skal man hele tiden holde et vågent øje med fluerne ude i vandet.

Alt dette bliver meget lettere, hvis man medbringer et *siddebrædt*, som kan placeres tværs over bådens ræling. Herved hæver man sig 20–40 cm over tofterne og får derved dels en bedre kastestilling, dels et langt bedre overblik over fluerens færd og eventuelle fisk. Man sidder naturligvis på tværs af bræddet – bedst på en vandtæt pude af komfortabelt skumplast. Så får man ikke så hurtigt den berømte eller rettere berygtede ”træsmag” i munden, når man fisker fra båd!

Metoden er som sagt typisk engelsk, men virker mindst lige så godt på vore breddegrader. Jeg har prøvet den i større put and take vande, i østrigske ”Talsperren” samt større danske søer og mindre danske fjorde. Overalt er den et godt og interessant alternativ til de for os mere traditionelle metoder. For englænderne er ”drift fishing” jo noget af det aller mest traditionelle.

Prøv selv!

" - Att kasta rakt över huvudet är väl en sak. Men vill vi kasta och fiska där fisken finns, också med hinder bakom eller framför, då stiger kraven. Både på spön, linor och kastteknik."
Göran Andersson

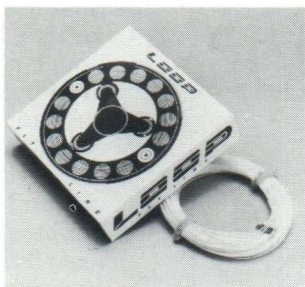

Nyhet !

Loop Custom fluglinor är världens första linserie med möjlighet att "fininställa" linan till olika kast som Underhandskast* eller Överhandskast*.

Finns till både enhands - och tvåhands.

* Loop Tackle Design

LOOP Box 195, 184 22 Åkersberga
TACKLE DESIGN Tel 0764-680 00, Fax -686 29

Marknadens mest välbalanserade utrustningar, Sage flugspön, Loop flugrullar och Loop nya Custom fluglinesystem ger dig möjlighet att uppleva en ny dimension i flugfisket. Att lära en modern kraftbesparande kastteknik med möjlighet att fiska där fisken finns och inte bara där det är fritt utrymme för överhandskast.

Vill du se och lära mer om modern kastteknik så rekommenderar vi Görans bok och video - det kommer att ändra din syn på flugfiskets möjligheter. *Vi garanterar !*

Vill du ta del av vårt nya flugfiskesortiment, framtaget för de som ställer krav på **funktion och kvalitet**, beställ vår nya katalog direkt från oss genom att sända 20 kronor, eller hämta den hos din återförsäljare.

En fullspäckad bok om ditt favoritämne — flugbindning.

De flesta flugorna i boken beskrivs och binds med den naturliga insekten som förebild vilket gör det hela lätt att förstå.

Bokens 224 sidor innehåller ca 500 färgbilder. Den vänder sig såväl till proffs som nybörjare.

Köp boken direkt från författaren eller hos välsorterade bokhandlare samt fiske-redskapsbutiker.

Lennart Bergqvist

Brunnsvägen 7, S-671 50 Arvika, Sverige Tel. 0570-154 79, Mobiltel. 010-31 91 61

NYTT PÅ MARKNADEN

Redaktör
Erik
Erlandson

Små och stora grejor

Så lägrar sig åter det dystra höstmörkret runt rulle och spö och inte ens den mest "high visible-linan" syns mer än som ett grått streck där den sträcker ut sig över det mörka oktobervattnet. Men för den som vill fiska fluga även i denna vemodiga årstid finns gott om alternativ – kuster, sjöar och faktiskt också vissa älvar är fort-

farande öppna för en fluga presenterad på rätt sätt med rätta grejor. Marknadsnytt tar i höstnumret upp en del småprylar som kan underlätta vid fiskevattnet samt ett test av laxfiskeutrustning för kommande höjdpunkter vid laxälven – möjligheten att testa och fiska in sig på utrustningen finns som sagt hela vintern.

Flydressing kastar in en ny lina i de svenska fiskevattnen – Challenge. FiN har testat en WF6HVF (High Visibility Floating) på lite lättare örings- och smålaxfiske. Linan har mycket goda kastegenskaper och skjuter lätt genom spöringarna. Den flyter högt och ger en fin presentation av torrflugor. Taperingen har en något längre spets än normalt, vilket ger en fin överrullning och sträckning av tafen.

En finess som FiN inte träffat på förut är att den ask som linan kommer i kan användas som flugask med bot-

ten av skumplast. Pris: klass 4–9 cirka 330 kronor.

Spey-spö

Normark introducerar ett nytt DAIWA-spö för det alltmer populära fisket efter stor lax på lite större älv – DAIWA SPEY SPECIAL – 16 fot i klass 11–12. Som namnet säger är spöt lämpat för speykastning – en kastvariant som fått en renässans de sista åren. Spöt är tillverkat av kolfiber med inläggning av sk whiskerfib-

rer – en fiber av kiselkarbid som ligger som en armering i kolfibermaterialet och gör detta spänstigare och mer motståndskraftigt mot hård påfrestning, tex vid kast med tunga blylinor eller vid hård drillning av stor fisk. Spöt har en sober finish med lindningar i mörkt rött runt de keramiska lågfriktionsringarna. Handtaget har ett rullfäste med dolt fäste för rullfoten med sk sliding ring överst. Rullen sitter stadigt och bra i fästet, som dessutom kan justeras för olika långa eller tjocka rullfästen. Aktionen är kraftig och räcker ända ner i spöhandtaget när man drar för fullt med lång lina. Spey special har en mycket distinkt men ändå seg laddningszon vilket gör det lätt att känna timingen under både single och double speykastning: här har spöt ett mycket stort användningsområde – det kastar nämligen inte bara dessa kast med glans utan klarar också både rollkast och underhandskast med betyget utmärkt. Överhandskastning – som nästan är bortglömd idag vid våra laxälvar – fungerar också mycket bra; här kan man lätt lägga ut några varv back- ing om man önskar.

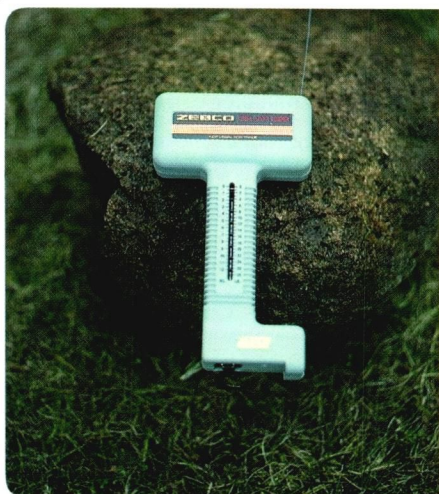
Spöts speciella aktion kommer väl till sin rätt vid uttröttning av stor fisk – FiN har under testet tagit flera laxar över 10 kilo på spöt och imponerats av den sega pumpförmågan som spöt besitter i underdelen och som gör det lätt att ta musten ur de mest motspänstiga fiskar.

Eftersom aktionen är kraftig och spöt har en rejäl ryggrad lämpar det sig inte bara för sommarens sköna flytlinefiske utan också för det bistra vår- eller försommarfisket med tunga sjunklinor. Den enda nackdel som FiN kunnat upptäcka hos spöt är att detta kraftiga redskap kan upplevas som något tröttande och onödigt tungt för den som enbart fiskar med flytlinor.

I övrigt är spöt ett mycket gott alternativ för den som är ute efter ett allroundspö för lite tyngre laxfiske. Pris: 3 900 kr.

Laxrulle

System 2 heter en populär rulle som Scientific Anglers säljer i Sverige via Normark. FiN har tidigare presenterat två storlekar av rullen; 8/9:an och 10/11:an och under sommaren har vi haft tillfälle att känna på den största modellen 12/13. Denna modell är främst avsedd för det tyngre laxfisket med skrymmande backing och lina – 10/11 hade vissa svårigheter med att

Zebco fiskväg med inbyggt måttband

Från FIG i Gnosjö kommer en ny fiskväg med inbyggt enmeters måttband – Zebco. Vågen som tar vikter upp till 12 kilo, med halvkilos gradering, väger enligt FiN:s kontroll relativt exakt – det är ju svårt att få exakta mått med en hektoskala. I övrigt är vågen stabil och stryktålig samt relativt motståndskraftig mot saltvatten. Pris: 49 kr.

rymma en flytande WF 11 med ett par hundra meter backing. Detta klarar emellertid den större rullen galant – ja, den klarar t o m en flytande DT 12, vilket är det mest skrymmande man kan lägga på en rulle – om än med viss ansträngning. Liksom på de tidigare modellerna finns en broms som är lätt omställbar via ett vred på vänstergaveln, samt en handbroms mot spolkanten. Skivbromsen fungerar jämnt och mjukt, men kan under inkörningsperioden variera lite i styrka på samma inställning. När väl bromsbeläggets yta blir avpolerad påverkas bromsen inte längre av vatten eller fukt på beläggen. Linförarbygeln kan på vissa exemplar kännas något vass och där bör man stryka ett par gånger med fin smärgelduk för att få den mjuka ytan som inte kan skava linan.

Liksom de tidigare modellerna, som FiN nu långtidstestat, är detta en rulle att lita på när storfisken hugger. Pris ca 1 230 kr.

Spölindningsmaskin

Allt fler fiskeklubbar och även enskilda fiskare sysslar med byggande av egna spön. Detta är en både rolig och lärorik sysselsättning; man får på köpet en ökad kunskap om hur ett spö fungerar och hur det reagerar på olika typer av lindning. Ett av de besvärligaste momenten är kanske att få lindningarna snyggt på plats samtidigt som de är sträckta och jämna. För dessa spöbyggare finns nu på den svenska marknaden en professionell spölindningsmaskin som klarar jobbet lätt och elegant. Maskinen finns i fyra olika modeller, från den enklaste utan torkmotor för torkning av lacken till mer avancerade modeller. Samtliga har varvtalsreglerare på motorn som snurrar klingan. Hastigheten regleras genom en pedal, ungefär som på en symaskin. Två av de mer avancerade modellerna har en praktisk trebackschuck för enkel fastsättning av klingan. Maskinen är tillverkad i aluminium och acryl. Priser: 2 995–4 995 kr. Marknadsförs genom Rekord Fiske, Mörrum.

Nya krokar

Partridge of Redditch återkommer i år med sin för ett antal år sedan introducerade Fly Body Hook för torrflugor. Den nya modellen uppges ha bättre krokningsegenskaper än den gamla. För bindning av duns och

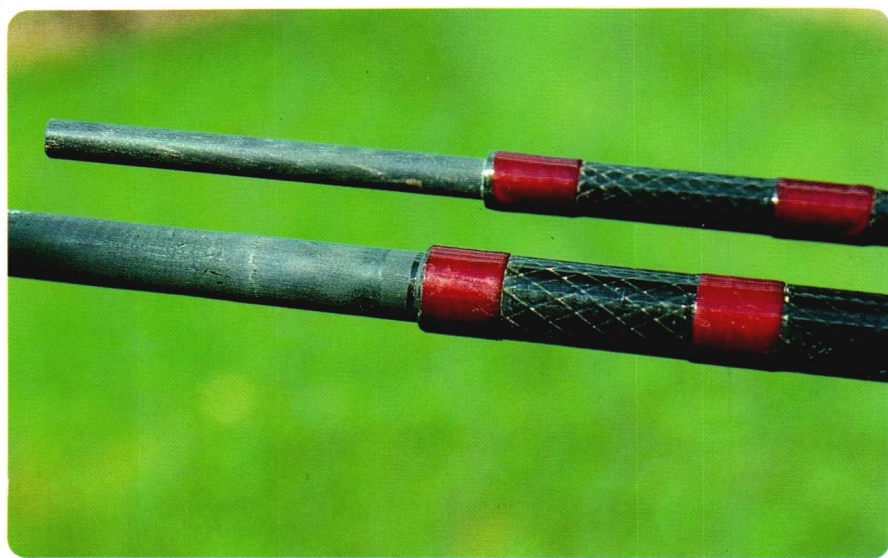
forts på nästa sida

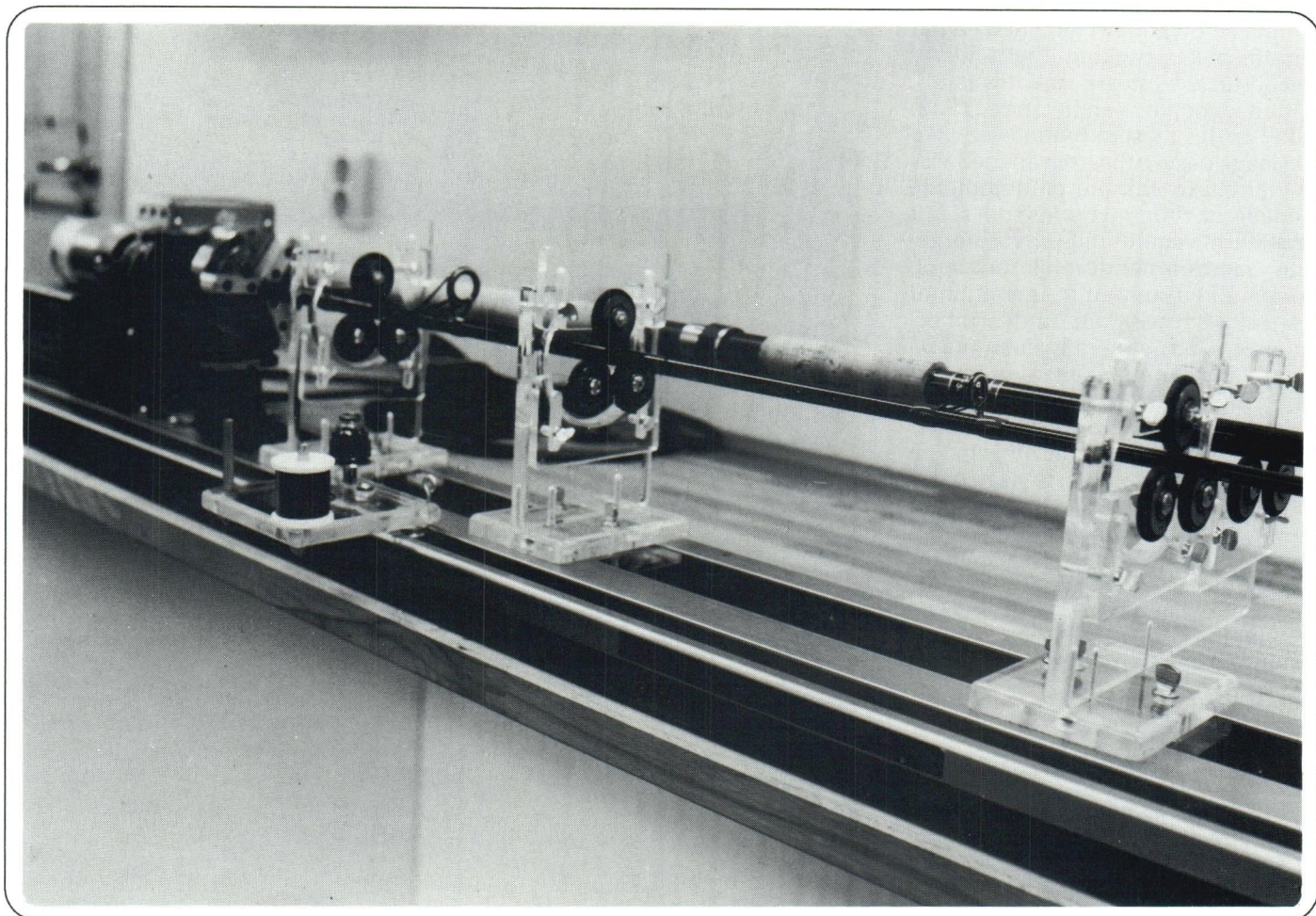
Challenge – lina med god skjutförmåga.

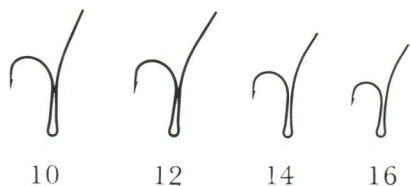
System 2 i laxstorlek har god kapacitet för storlaxen.

Kraftiga holkar på Daiwas Spey Special.

Lindningsmaskin från Rekord Fiske i Mörrum.

K10 - Yorkshire Fly Body Hooks

"WEE" DOUBLES

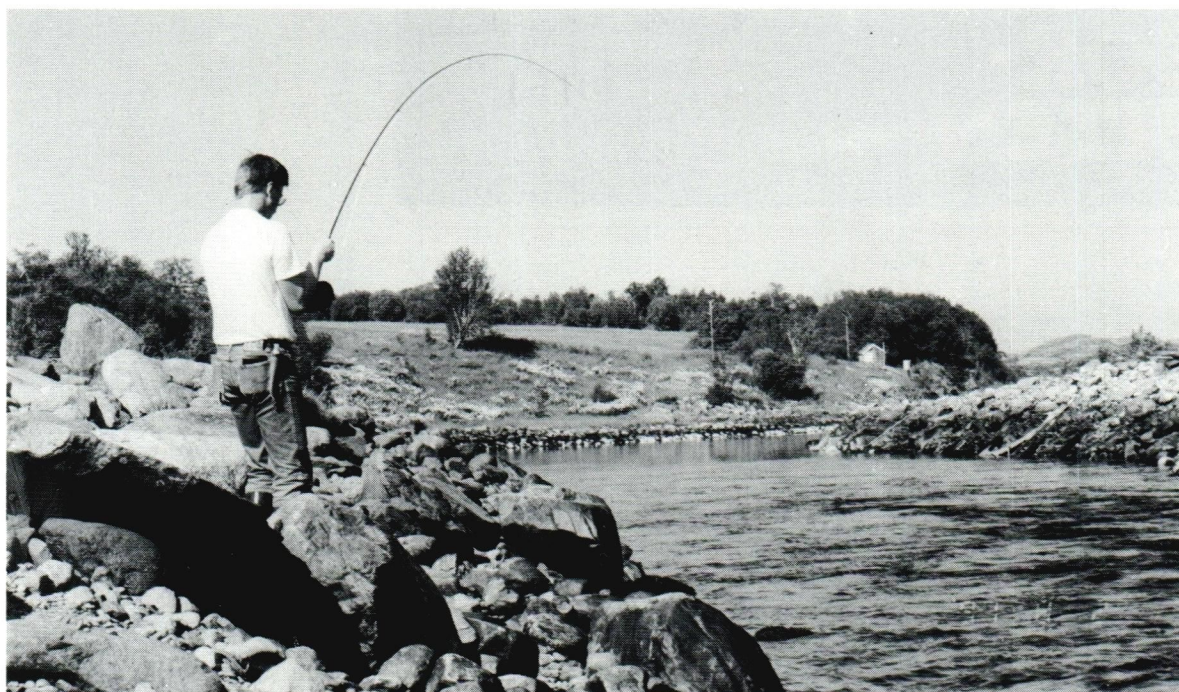
forts från föreg sida

spinners ger dessa krokar utan tvekan ett mycket gott underlag.

En annan intressant krok från samma firma är den s k Harris Weed Free nymfkrok – en krok som är "vasskyddad" genom att krokskänkeln längst fram böjts ner och tillbaka mot krokspetsen. Krokarna är avsedda för bindning av kläckande nymfer och skadade – crippled – nymfer och skall fiskas i vatten där en vanlig fluga omedelbart fastnar i spenaten. FiN har testat kroken under ett par fisketurer men inte lyckats kroka någon fisk ännu, trots ett par ordentliga påslag. Möjligtvis kan krokformen ge försämrade krokningsegenskaper.

"WEE" DOUBLE HOOK heter Partridges minimala dubbelkrok som nu finns i storlekar från 10 till 18! Dessa har utvecklats under det speciella sjöflugefisket på havsöring och lax som förekommer på de brittiska öarna. FiN har ännu inte testat dessa krokar men bedömer dem som mycket intressanta för sommarfisket efter lax och havsöring på varm älv.

Testfiske i Norge

Vi ville sätta **Bob Church** utrustning på prov, så vi tog det billigaste flugspöet i #7-8, en fluglina för dryga hundra ringen och en enkel rulle och använde det till laxfiske. Det enda omdömet vi kan ha efter detta är att grejerna fungerat perfekt. Spöet som förresten hette **Pitsford MkII**, har fungerat perfekt, kastat långt även med stora flugor och tuber, och dessutom haft tillräcklig ryggrad för att köra smålax i hård ström. Fluglinan har klarat provet om möjligt ännu bättre, de som inte visste hur mycket lina kostade och provade den gissade på mångdubbelt högre priser, och detta för en lina som kostar 109:-.

Bob Church IM8

Spöna som innehåller den "värsta" grafiten på marknaden i dag. **Magnamite IM8** tillverkas i U.S.A av samma företag som utvecklade IM6-kolfibern. Bob har till denna grafit tagit fram helt nya taperingar, ringat hela spöet med Fuji SIC, världens bästa ring (och Dyraste), och försett spöet med ett rullfäste i Rosenträ och silverpläterad aluminium. Kort sagt ett mycket bra spö, avsett för den avancerade flugfiskaren.

High modulus grafit	350 000 PSI
IMS-grafit	450 000 PSI
Hercules IM6	590 000 PSI
G Loomis IMX	710 000 PSI
Bob Church IM8	750 000 PSI

Bob Church produkter finns hos
välsorterade redskapshandlare.

Återförsäljare välkomna

Generalagent

TLS
Flugfiske

Rådjursvägen 58, 902 60 Umeå
Tel. 090-11 71 90, Fax 090-11 21 26

BOK- BITEN

Redaktör Jan Sekander

Vacker bok om laxflugor

Så är vi då där igen – i höstmörka tider men med minnena kvar från en sommar med tidvis ovanligt hög luftfuktighet. Nåja, hösten är inte utan sina behag – lövskogens färgprakt, den klara hösthimlen och vattnets svalka som ger fisken extra aptit inför vinterns långa fasta. Alla är viktiga delar i vårt flugfiskarliv. Och så våra böcker – vår andliga spis – inte att förglömma. Höstkvällar är läskvällar, skönkvällar i bästa läs-stolen eller i sänghalmens ljuvliga värme.

Välkomna åter till en ny Bokbitshöst.
Jan Sekander

Ken Kadawa: *The Art of the Classic Salmon Fly*
Utgåva; 1 500 signerade ex.
Royal Coachman, Stockholm.
Pris: SEK 3 485.

Ken Kadawas "The Art of the Classic Salmon Fly" är en otroligt välgjord och vacker bok som i sin första del visar ett antal färggranna flugor som författaren själv fantasifullt och mycket skickligt bundit.

I den andra delen tar författaren upp både ganska okända och mera kända, så kallade klassiska mönster i

både text och bild från bland andra Hales, Blackers och Kelsons period – tiden strax före och omkring sekelskiftet.

Fotografierna håller hög klass med exakt färgåtergivning, vilket är ytterst viktigt för den som själv vill pröva på att binda dessa vackra laxflugor. Författaren har uppenbarligen lagt ner ett stort forskningsarbete för att kunna ge ut detta verk.

Likväl tror jag inte att "The Art of the Classic Salmon Fly" kommer att nå samma höjder som t ex Geo M Kelsons "The Salmonfly" eller T E Pryce Tannatts "How to Dress Salmonflies" även om en sådan auktoritet som James L Hardy skrivit förordet. Priset, högt på grund av den begränsade upplagan, kommer förmodligen att avhålla många från köp.

Flugorna i boken är kanske inte heller dem man i första hand fiskar med utan snarare binder och sätter inom glas och ram för beundran eller, om det gäller boken, på bibliofilens bokhylla.

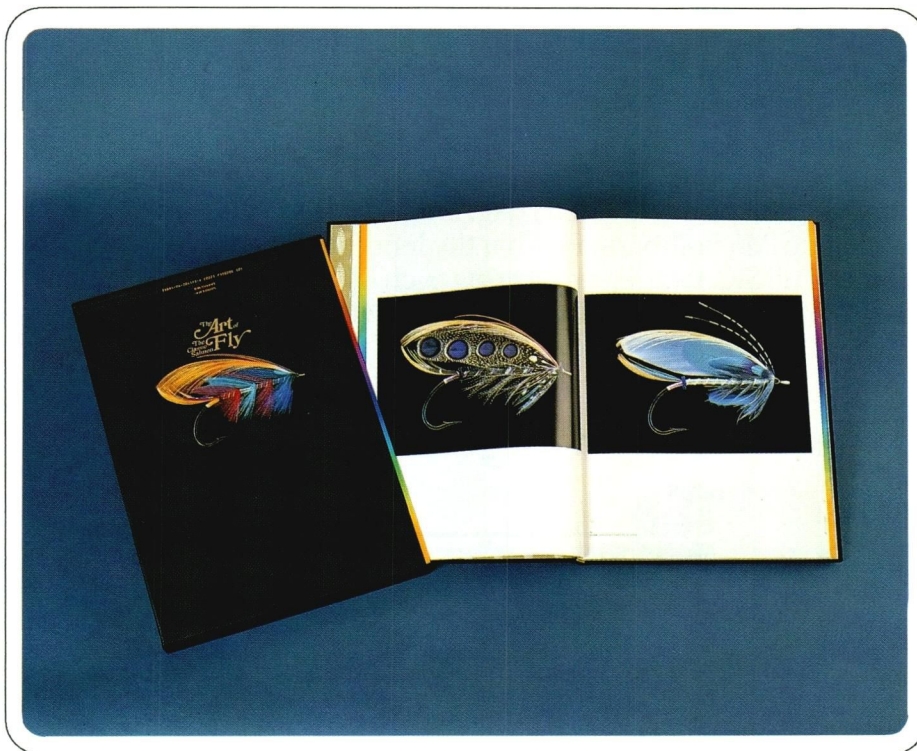
Sven Olov Hård

Läsning från norr

Gunnar Westrin: *Främmande stränder*.

Bokförlaget Settern.
Cirkapris SEK 202.

Gunnar Westrins nya bok heter "Främmande stränder" och är enligt min mening det absolut bästa han skrivit under sina år som fiskeförfattare. Westrin har etablerat sig som en av Nordens främsta författare inom naturgenren och han är en av de få man utan att tveka kan säga har ax-

Vacker men dyr – Ken Kadawas bok "The Art of The Classic Salmon Fly."

lat den fallna mantel författargiganten Hans Lidman lämnade efter sig.

Nu bör det påpekas att Gunnar Westrin ingalunda försöker plagiera Lidman, något som i sig troligen skulle vara en omöjlighet även för den skickligaste skrivare. Nej, Westrin har under sitt författarskap utvecklat en helt egen stil att skildra sportfiskets mystik och spänning, en stil han utvecklat ytterligare i "Främmande stränder". Westrins stora styrka är att han, utan att komma med pekpinnar, lyckas väva in vikten av naturskydd i sina berättelser. Detta oavsett han svingar sitt flugspö i en ström på Island eller i en brusande fjälljokk på Nordkalotten. I den nya boken är denna sida hos Westrin mer påtaglig än i hans tidigare och hela tiden skymtar miljö-kampen på barrikaderna fram i texten.

Ett kapitel i boken heter "Drömmen om 90-talet" och ägnas helt åt miljöaspekter och vad som idag hotar våra fina vattendrag. Gunnar Westrin berättar i detta kapitel också om kampen om Råneälven där han som bekant var djupt engagerad. För att illustrera intensiviteten i älvkriget publicerar han där en insändare från NK som verkligen visar att alla medel var tillåtna när debatten om älvens framtid var som hetast. Maken till personangrepp och onyanserad smörja har man väl sällan läst än just denna insändare. Men det är tufft gjort av Westrin att ta med den i boken och förmodligen lärorikt för de läsare som eventuellt funderar på att ge sig in i kampen för vår miljö.

Gunnar Westrin har genom "Främmande stränder" skapat något helt nytt i fiskelitteraturen genom sitt sätt att kombinera spännande fiskeberättelser med miljömedvetenhet. Till detta är bara att gratulera!

Liksom i tidigare böcker finns här ett stort mått av läsoplevelser för den inbitne sportfiskaren. Mycket lämpliga att ta del av nu när vinterskymningen börjat lägga sig. Läsaren får följa med till det ödsliga lavalandskapet på Island där stora öringar kultrar i de vackra strömmarna på sagoön och får flugrullen att tjuta i vilda rusningar när de huggit den hembundna flugan. Westrin tar oss också med till sina älskade harrjokkar på Nordkalotten och i Tornedalen samt till Piteälvens övre delar, där han skildrar sin sista fisketur med mångaåriga vännen Åke Bodén från Piteå. Just detta kapitel är mycket ömsint och fint skildrat och sorgen och saknaden lyser igenom mellan raderna

så man som läsare nästan får en klump i halsen.

Överhuvudtaget är "Främmande stränder" Gunnar Westrins mest personliga bok. Man får verkligen lära känna människan bakom texten och borta är de långa stycken där han i tidigare böcker strött lovord över sina fiskekamrater, avsnitt som kunde få läsaren att känna sig lite utanför. Istället utgår berättelserna helt från honom själv, och eftersom han är en mycket vaken och alert iakttagare av naturen så är det en fröjd att följa honom på fiskarstigarna.

Språkmässigt har Westrin utvecklat en hel del och de lyriska beskrivningarna av naturen flyter lika lugnt och vackert som Råneälven en kall höstdag. Språket är lika träffsäkert vare sig det skildrar pojaktig glädje över en krokad fisk som när det beskriver naken sorg och saknad över en förlorad vän.

Jag kan på det allra varmaste rekommendera "Främmande stränder" till att läsare av fiskeböcker och tror att även icke sportfiskare skulle kunna ha nöje av boken.

Urban Prytz

För nybörjaren

Stephen Windsor: *Fiska med Flugan*.

Rabén & Sjögren.

Cirka pris: SEK 252.

Att på något mer än 125 sidor – låt vara i storformat – göra ett förnuftigt innehållsurval av ett så mångskiftande och innehållsrikt ämne som flugfiske måste vara en mycket svår författaruppgift. Boken täcker stort sett allt inom flugfisket – redskap, flugfiskefiskar, insekter, strategi etc – må vara ganska ytligt – och varje kapitel i "Fiska med Flugan" har tidigare behandlats långt mera ingående i andra flugfiskeböcker.

Ett av de mera intressanta kapitlen "Vattnen som vi fiskar" handlar om konsten att "läsa ett vatten" dvs att i sjö, damm, reservoar, strömmande vatten, från land eller i driftande båt hitta var fisken under olika förhållanden uppehåller sig. Här ger författaren lättfattlig och god information både i text och bild.

I "Fiskens byten och deras levnads-sätt" – om bytesfisk, kräftdjur och insekter och deras utveckling och betydelse för fiskens näringsval – beskriver han både hur dessa lever i sin naturliga omgivning och vilka speciella "imitationspunkter" dvs karaktéristiska drag som är viktiga, då man

söker efterlikna dem med krok och fjäder vid bindstället. Ämnet flugbindning inskränker sig till hur man binder tre typflugor – ingen av dem direkt representativ för fiske i nordiska vatten – och i ett senare avsnitt ges materialförteckning och färgbilder, inte särskilt tydliga, på ett femtiotal flugor.

Ett för en blivande flugfiskare mera intressant avsnitt beskriver flugfiskarens metoder och teknik i strömmande och stilla vatten, med våtfluga, torrfluga, streamer eller nymf, med sjunk- eller flytlina, från båt eller land.

För den som vill ha en bred översikt av flugfiskets alla aspekter tillsammans med över 200 illustrationer, varav ett antal vackra fiskefärgbilder, många i helsidesformat, är emellertid "Fiska med Flugan" ett trevligt val och kan säkert locka många presumptiva flugfiskare till vidare fördjupning.

Jan Sekander

Trevlig idé – men rörig bok

Mogens Espersen: *Håndbog i fluebinding*.

Förlag: Pinus.

Pris: DKK 248:-.

Mogens Espersens "Håndbog i fluebinding" bygger på en mycket trevlig idé, nämligen att varva flugbindning med teckningar, berättelser från fiskevatten och lite historik kring flugorna – med andra ord småmysig läsning, varvad med författarens egna, välkända teckningar. Så långt är det enbart "pluspoäng"!

Men tyvärr inser man snart, att titeln är missvisande. Boken är alldeles för rörig för att fungera som instruktion i flugbindning – åtminstone för en nybörjare. Och för den som redan kan binda flugor, finns det inte mycket att hämta just vad gäller flugbindning.

Delvis beror kanske känslan av rörlighet på att textavsnitt och bilder i bindbeskrivningarna inte alltid ligger på samma uppslag. Man måste med andra ord bläddra i boken för att finna den illustration författaren hänvisar till i vissa bindmoment. Detta ska kanske inte belasta författaren, utan den som svarar för bokens layout, men detta bidrar naturligtvis till det blandade intrycket.

Boken går dessutom språkmässigt i en något krånglig "nydansk jargong". Så även om boken bygger på

forts på nästa sida

forts från föreg sida
en fin idé, lär den knappast bli någon skandinavisk storsäljare.

Kirsten Andersson

Laxflugfiske

Neil Greasser: "The Finer Points of Flyfishing for Salmon".
The Boydell Press, 1989.

Neil Greassers tredje bok om laxflugfiske är en ganska traditionell, men intressant, sammanställning av erfarenheter från ett långt fiskarliv.

Boken är indelad i de sju huvudkapitlen Utrustning, Flugor, Kontroll Av Flugan, Laxhugg, Väderförhållanden, När Man Skall Fiska och Att Planera Sin Dag. Dessa kapitel består sedan av ett antal delkapitel, som vart och ett tar upp en speciell fråga eller situation som författaren har funnit det särskilt värt att fokusera på. Fem sådana delkapitel är tidigare publicerade i den brittiska tidningen Country Sport.

Vad som är speciellt värt att upp-

märksamma, är författarens observationer av hur huggvilliga laxar uppför sig i vattnet. Han har haft tillgång till pooler där han kunnat se lax som han själv eller någon annan fiskat på. Han beskriver bl a laxarnas rörelser just före hugget och hur de brukar stå i förhållande till botten. Han nämner tex att laxar som skall stiga till flugan först backar ca en meter med strömmen!

Tyvärr är mycket sådan information ostrukturerad och utspridd över olika kapitel – den återfinns inte heller alltid i de sammanhang som man kunde förvänta sig. Det är en stor nackdel, särskilt då boken inte har något register. Läsaren får svårt att skaffa sig överblick, och det blir svårt att gå tillbaka. Hela boken bygger på författarens egna erfarenheter, och de teoretiska avsnitten består i huvudsak av resonemang kring orsakssamband. Dessa är i gengäld oftast fullt tillräckliga för att läsaren skall kunna överföra författarens idéer till sitt eget fiske.

Slutligen finns vissa skönhetsfel i

framställningen, i form av inkonsistens mellan några av teorierna. Man får ett intryck av att författaren hämtat inspiration från många olika källor, utan närmare granskning.

Trots detta är helhetsintrycket positivt, ty boken omfattar spännande och tankeväckande erfarenheter.

Martin G Erikson

Efterlysning till Laxens hus i Mörrum

Mörrums Kronolaxfiske efterlyser gamla fiskeredskap/kläder/prylar till utställning om Mörrumsfiskets historia. Allt som har/kan ha använts under fiskets första decennier är av intresse, bl.a. Ulfsparrivadare. Svar med prisuppgift till

Erik Erlandson

Tel: 0457/802 49.

Adr: Barkv. 13, 370 10 Bräkne-Hoby.

Mörrums
Kronolaxfiske

Köp, Sälj & Byt

De första fem raderna under denna rubrik är gratis för FiN:s prenumeranter. Ytterligare rader debiteras med SEK 30:- per rad. Köp, sälj och byt-marknaden avser endast PRIVAT annonsering. Företag och firmor kan ej annonsera under denna vinjett.

Annonser, vars innehåll tyder på någon kontinuerlig verksamhet i inkomstsyfte tas endast emot av FiN prenumeranter såsom betalda radannonser.

Skicka Ditt annonsmanus (maskinskrivet eller tydligt textat) till Flugfiske i Norden, Box 64, 29121 Kristianstad. Fax 044-11 85 83. Uppge namn o fullst adress!

Köpes: Mellandel till Shakespeares Worcestershire Fly 14' #10-11 el alternativ med måtten ca 1.47 long, övre han-holk 0.8 cm, nedre 1.3 cm. Henrik, tel (S) 0271-201 41.

Säljes: ABU Crossfire 9' #7-8, nytt, 275:-. Rulle Shakespeare Speedex (utvxl) 7-8, 250:-. Kalle eller Håkan, tel (S) 018-55 56 09.

Köpes: Farlow Sharp Swelled Spliced i längderna 9', 10' och 11'. Magnus, tel (S) 0430-182 88.

Köpes: Flugspö Sharp Impregnated Eighty-five 8,5' #5-6 el Eighty-three 8,3' #5-6. Christer, tel (S) 0250-142 66.

Säljes: FiN 1981 anbud. 1986-90 200:- årg. + porto. Kent, tel (S) 08-642 41 49 el 0760-865 93.

Säljes: Fluglinor Berkley Specialist WF6F, gul, 100:-. Orvis WF6 snabbisj, 150:-. Orvis WF6 supersnabbisj, 170:-. Scientific Anglers Wet Cel WF6 intermediate, 150:-. Samt i abs nyskick. Vid köp av alla disk pris. Per, tel (S) 040-91 90 89.

Säljes: Flugspö Diamondback 12' #8-9, DKK 1 500:-. Köpes: Colombia Yellowstone flugvest strl L el XL. Jan, tel (DK) 978 23 104.

Säljes: Flugrulle Marryat MR9, ej anv, nypris 1 600:-, nu 1 100:-. Per-Arne, tel (S) 036-18 45 83.

Säljes: RST 9' #5-6, 600:-. David Norwich Stowaway 8,5' #5-6, 4-del, 800:-. Per, tel (S) 0760-717 45 (865 68).

Säljes: Kamera Minolta 9000, Makroobjektiv 50 mm, 1,2, Minolta Ringblix, 3 mellanringar (man), telekonverter, UV-filter, 5 500:-. Bertil, tel (S) 12 49 98.

Säljes: t högstbj Walton Powell Signature, 3-del, byggt 79, mkt välvård. Lennart, tel (S) 0303-431 31.

Säljes: G Loomis IMX 7 3/4' #2, 2 000:-. Ross G2, 1 200:-. Steelhead Air Weight 5, 475:-. Air Cel Ultra 2, WF6F, 250:-. Jonas, tel (S) 0220-300 68.

Köpes: Arjon flugspö i splitcane samt Arjon kataloger. Per, tel (S) 08-742 25 37.

Säljes: Flugspö Orvis Limestone #6, backelit impr splitcane, 2 000:-. Thomas, tel (S) 0150-552 29.

Säljes: Ottsjö fjällby andelslåg, 7 v/år, 16 km fr Undersåker. 3 sovr, 6 bädd, vard/matr, öpp spis, tel, mod utrustn. Tillg till båt, bastu, vinter o sommarfiske, skidliftar, affär, post. Karl-Johan, tel (S) 054-52 14 43.

Säljes: HARDY flugspön o -rullar. 3 st HARDY DELUXE 10' #6-7, ett nytt, 2 500:-, 2 bättre beg 1 900:- st. 1 st Golden Prince 7/8, ny, 1 100:-, 2 st bättre beg 700:- st. 1 extraspole G P 7/8, 400:-. Nils Göran, tel (S) 0155-100 25, 010-38 41 33.

Säljes: Laxflugrulle HARDY Salmo 2, 800:-. Peter, tel (S) 08-83 99 19 e kl 18.00.

Köpes: LOOP 2 och 3 gärna m X-spolar. SAGE 5/6 el 6/7 2- el 4-del. Skinnfodral. Tomas Almér, Skogstorspv. 38, 175 74 Järfälla.

Säljes: Black Shadow 14' #9-11, 1 000:-. Fibatube 15,10', 2 700:-. HARDY Intermed DT9, ny, 230:-. Cortland DT9 sjunk 2, halv, ny, 150:-. Masterline Challenge DT11F halv, 150:-. Kent, tel (S) 0455-173 39 e kl 17.00.

Säljes: Ny flugfiskeväst "Long Vest" sid 26 i L Bergqvists katalog. 500:-. Nils-Göran, tel (S) 0155-100 25, 010-38 41 33.

Säljes el bytes: HEXAGRAPH "Trout Traditional deluxe" 10' #4-6, anv ca 10 ggr, 2 200:- el byte m Orvis Spring Creek original (fullflex) i mkt gott skick. Johan, tel (S) 0300-717 03.

Säljes: Kunnan "Classic" kolfiber 14', #9-10 obet anv, 850:-. Airflo flytande shooting head # 10, ej anv, 200:-. Pflueger Medalist laxrulle, 200:-. Tomas, tel (S) 046-30 52 29.

Säljes: Fluglina Cortland 444 sl WF12F-LB, 275:-. Scientific Anglers Air Cel Ultra 2, WF10F-LB, 300:-. Scientific Anglers Air Cel Ultra 2 WF7F, 275:-. Alla i nyskick. Lars Gunnar Gustavsson, Bosshagsg. 41, 554 46 Jönköping.

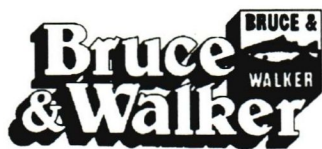
Säljes: Splitcane spö EM Trout, 10', #9-10, som nytt, 1 400:-. Jan, tel (S) 0456-500 67.

Säljes: Hexagraph 15' Walker, 3 000:-. Hardy Wye 12,6', 2 toppar, Hnr 2 500:-. Hardy Wood nr 3, 2 toppar, Enr, 2 500:-. Orvis Tippet 7,5' CFO II lina WF3, 2 000:-. Jörgen, tel (S) 08-774 43 09 e kl 17.00.

Säljes: Custom-byggt Fisherspö, 4-del, 9,6' #5-6, mjukt o följsamt men otroligt långkastande vid behov, 1 650:-. Ev säljes också ett "lyxutrustat" 6/8 delat travelpack t mkt bra pris. Lars, tel (S) 0501-188 32.

Betald radannonser

Jag binder Lax- och Havsröringsflugor för Norge och Sverige. Traditionella härvingar och egna mönster. Original tempelhundar. Alla typer av krok och tuber. Håkan Norling, Slöjdv. 26, 2 tr, 175 39 Järfälla, tel (S) 0758-259 04.

Fisher
SINCE 1922

"THE DRY FLY, NEW ANGLES". Gary LaFontaines nya kritikerrosade bok. Spås en lika stor framgång som hans "CADDISFLIES".

BRUCE & WALKER flugspön. Dessa finns i flera utföranden med olika aktioner som borde tillfredställa dom flesta. Just nu ett antal HEXAGRAPH-SPON till kraftigt reducerade priser. FISH EAGLE heter en serie som fått mycket fin kritik. Bra enhansspön runt tusenlappen.

FISHER flugspön. Marknadsledare på flerdelade spön. Vi satsar främs på GT 40 serien i 4-delad version. 9' för lina 3-4, 4-5 och 5-6 samt 9'6" för lina 6-7 och 7-8. Nu även 2-delade hemma.

ELIMINATOR flugspön. Engelska spön i IMX / T800 grafit (kolfiber). Finns i 6 olika serier. Allt från det lättare flugfisket till laxfisket. Ligger mycket bra till prismässigt.

Rullar från SA, LEEDA och BRUCE & WALKER.

MASTERY FLY LINE och ULTRA 2 från Scientific Angler.

Knivar från BUCK, GERBER, SCHRADE, WESTERN, CONDOR och BRUSLETT. Varför lägga stora pengar på allt annat, när en kvalitetskniv kostar obetydligt mer än dom som är utstansade i "diskbänksplåt"?

Yxor från GRÄNSFORS
BRUK. Finns det bättre?

Mera i prislistan.

ELGECO

Box 8012

S-421 08 Västra Frölunda

Sweden

Tel 031-473560

Fax 031-473581

FLUGFISKE SPECIALIST

Vi har allt inom flugfiske

SAGE. G. LOOMIS ORVIS.
HARDY. MM. LOOP.
ABEL. B.S. ORVIS.
SYSTEM II. MM.

och jätte-sortiment av
flugbindnings-material
och tillbehör
allt på postorder ring

BERRAS SPORTFISKE

Valhallavägen 46. Tel. 08-15 84 70

SPINN-FLUGA-METE-PIMPEL

i f.d. Karpens butikslokaler.

Höst-REA

Vi rensar lagret på 1991 års sportfiskeredskap, för att lämna plats åt nästa års nyheter. Passa på och skaffa dig "proffsgrejer" till "vrakpriser"!

Beställ vår stora rea-katalog med massor av "fynd" – och även vår huvudkatalog, om du inte redan har den – som vi sänder helt utan kostnad. – Men skynda dig om du är intresserad!

Försäljningen sker enl. principen "först till kvarn..."

Vi har ALLT för flugfisket och det mesta för spinnfiskaren, bl.a. spön i världsklass, till "lågpriser", samt världens bästa – och mest pålitliga – flugrullar, till fullt överkomliga priser!

Spöbyggnads- och flugbindningsmaterial i massor, samt alla dom övriga tusentals artiklar som en sportfiskare kan behöva!

Ring eller skriv til:

Bringséns Sportfiske

S-37500 MÖRRUM TELEFON 0454-507 50
(Fax. 0454-51048)

Tanker ved mit fluestik

Av Preben Torp Jacobsen

Efter at jeg for fire og et halvt år siden gennemgik en operation for nethindeløsning og der trådte komplikationer til, så mit syn på højre øje blev 'forvrænget', opgav jeg tanken om atter at binde fluer. Synsfejlen gjorde, at jeg ikke på de korte afstande, der her er tale om, kunne vurdere tingenes indbyrdes placering – alene det at vurdere, om bindetråden ved starten var placeret foran eller bagved krogen var et problem. I hele den mellemiggende periode fortsatte jeg med at undervise i fluebinding, idet jeg holdt mig til at fortælle og tegne, medens andre demonstrerede selve bindingen.

Efterhånden kribledet det dog mere og mere i fingrene og i december satte jeg mig så atter til fluestikket for at forsøge at binde nogle få af mine egne tørfluer og nymfer til en god ven, der fyldte 50.

Desuden havde jeg det incitament, at mit store forbillede GEM Skues i en alder af kun 9 år havde mistet næsten hele synet på det ene øje – og trods det opnåede han, at blive et stort forbillede som både fluefisker og fluebinder.

Resultatet blev ganske vist ikke helt op til min tidligere standard; men fluerne blev dog acceptable.

Samtidig kom den gamle lyst tilbage med at analysere tingenes sammenhæng – for det at binde fluer er jo mange ting. Man har et givet mønster, der kan være mere eller mindre detaljeret i sin beskrivelse af materialer og binding; men der bliver altid noget tilbage, som kun fluebinderen er herre over – man får efterhånden sin 'egen stil'.

Eet af de mønstre jeg netop har bundet er den kendte, gamle 'Half-stone' – et ganske enkelt mønster;

men alligevel kan det give anledning til overvejelser. Mønstret lyder i al sin enkelthed, idet jeg tager opskriften fra vores 'bibel': C Courtney Williams 'A Dictionary of Trout Flies':

Hackle: Blue cock as for the Blue upright, but not so dark.*)

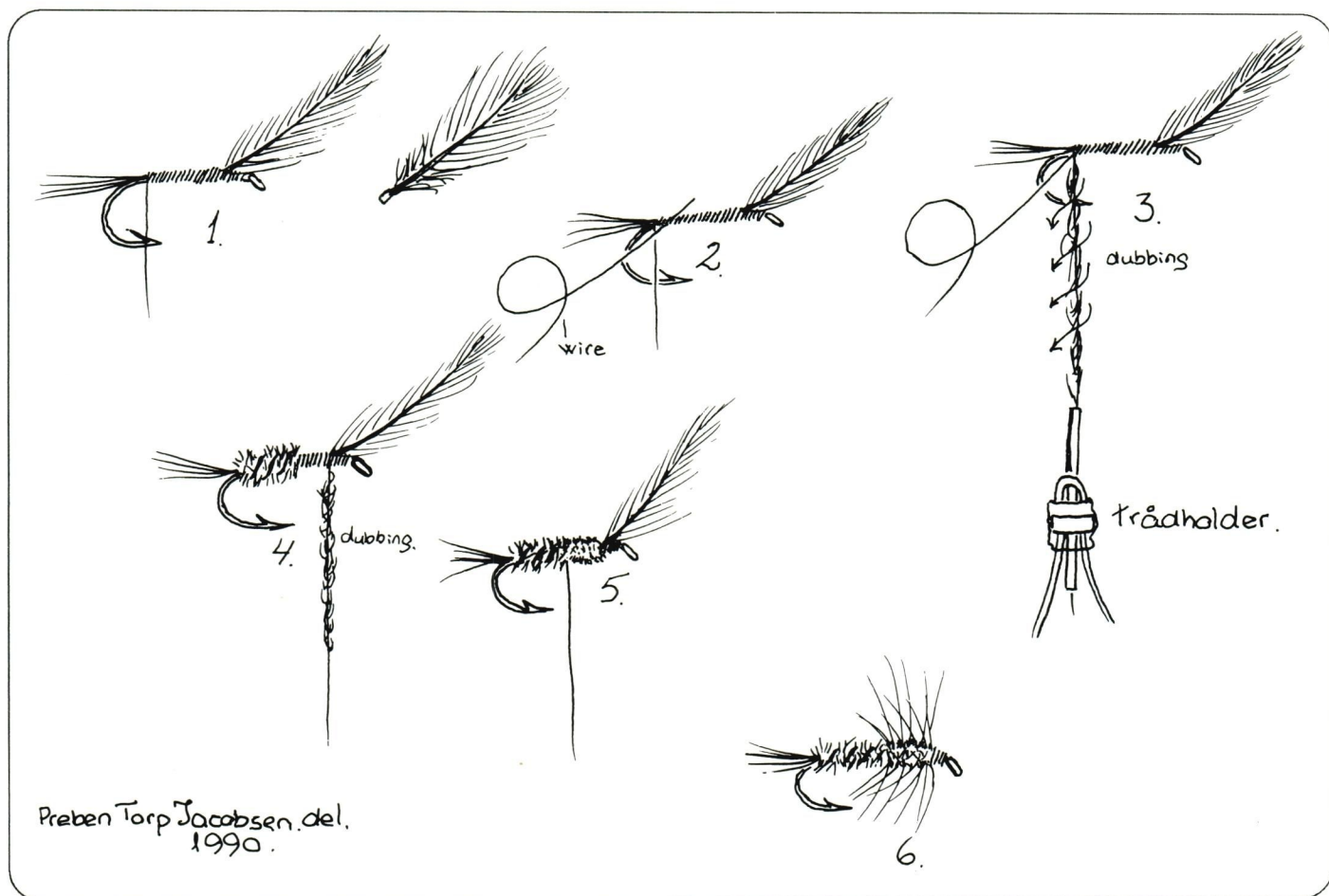
Body: Yellow or primrose floss silk for the lower half, with a pinch of mole's fur or water rat spun on at the shoulder before winding the hackle

Whisks: Three strands of blue hackle

Hook: 12 to 14

*) 'Steely blue game-cock, sharp, bright, nearly black, but with a definite blue centre.'

Netop det, at det påpeges at 'bagkroppen' skal dække halvdelen og
forts på sidan 54

**FMF
Tackle**

Flugor lite över det
vanliga i kvalitet
785 mönster i
flera storlekar

Scorpion
High Carbon Steel Hooks

Kroken som FMF använder
till sina flugor

RAGOT

Flugfisketillbehör

- "Vildsvinsfett"
- Flytspray
- Timglasflaska
- Linfett
- Leader sinker

Climax

Flugtafsar
7"6' nymph oval
9"0' trout oval
12" trout
9" salmon
Tafsmaterial
Flytmedel

Finns hos din
redskapshandlare

Marknadsföres av

NORAMCO

Umeå
090-115100
Fax
090-132869

Fishing

" - en underbar känsla när rullen i jämna, ljudlösa varv släpper lina till fisken.
Efter fyra års flitigt bruk har Loop rullen aldrig svikit sitt löfte"
Thomas Berggren

" - helt övertygade att
det idag inte finns någon
motsvarighet när det
gäller pålitlighet,
funktion och kvalitet"
Kent Ström och
Dan Rotter

" - För mig är Loop
rullen den perfekta
flugrullen"
Gunnar Westrin

" - Loop rullens logiska
konstruktion får tala för sig själv,
den är en njutning att köra fisk på"
Hasse Gustavsson

Loop flugrullar är designade och tillverkade i Sverige - av Flugfiskare.

Konstruktionen är mer logisk och funktionsriktig än på traditionella flugrullar och ger många stora fördelar vid praktiskt fiske. Vi kan bara ge ett gott råd - prova en och du förstår vad vi menar! Beställ Nya Loop katalogen genom att sända 20 kr. eller hämta den hos din redskapshandlare.

LOOP
TACKLE DESIGN

Box 195, 184 22, Åkersberga, Tel 0764 - 680 00

FLUGFISKARE

Vi har vad ni behöver för ett trevligt fiske.
Vi har dessutom en del flugfiskeprylar Ni aldrig sett tidigare.
Hör av er!

Zoo & Sportfiske

Piraya Sportfiske, Östergatan 9, 285 00 Markaryd, 0433-104 24

EXCLUSIVE PRIVATE FISHING

in one of the world's best
seatrout rivers.
We have still some rods
available!

Trespé Boyadel

Köstenbaumgasse 17,
A-8020 Graz,
Österrike
fax: 00943 316 910365

M3 - det tyska vinnarspöet

RST kvalitetsprodukter kommer
från fabriken i Stoffenried/Bayern!

Toppkvalitet för optimal framgång
med livstids garanti mot material-
och tillverkningsfel!

Ny elegant fyrfärgskatalog hos
RST-handlarna landet runt!

RST-Angelgeräte GmbH
Schwaninger Straße 31
D-8871 Ellzee/Stoffenried

Tanker ved mit fluestik

forts från sid 52

'forkroppen' den resterende halvdel, fik mig til at tænke på, at vi faktisk binder vore imitationer af insekter der er vore modeller som fødeemne for fiskene, forkert.

På de fleste af vore fluer har hacklet kun en yderst beskeden 'basis', d v s hacklet dækker kun ganske lidt af fluens udstrækning for til bag. Ser vi på et insekt – det være sig en døgnflue, vårflue eller slørvinge, så danner brystpartiet, hvor de tre par lemmer sidder, omtrent halvdelen af insektets kropslængde.

På såvel tørfluer, vådfluer som nymfer burde hacklet ligeledes dække halvdelen af fluen, og ved tørfluer ville det yderligere medvirke til en større flydeevne. Jeg er derfor nu gået over til at binde fluer på den måde som er vist på tegningerne, idet jeg vil give en nøjagtig beskrivelse af min fremgangsmåde – som muligvis vil virke ret trivial; men som dog måske kan indeholde een og anden detalje som ikke er så kendt.

Uanset om det drejer sig om en

våd- eller tørflue så klipper jeg det nederste af penneposens fortykkelse af og fjerner derpå de uldne fibre nederst på hacklefjeren. Efter 5–6 tårn af bindetråden bindes hacklet ned ved roden ovenpå krogen, og efter yderligere 4–5 tårn bindetråd klippes overskydende fjerskaft bort. Bindetråden vindes til krogbøjningen, og her bindes halerne ned, idet jeg holder dem samlet på den mod mig vendende side af krogen og samtidig med at jeg låser dem fast med en tårn af bindetråden giver jeg så meget slip, at de presses op over krogen og derved spredes pænt i en vifte (1). Efter yderligere to tårn bortklippes overskydende rester. Wiren, der skal bruges som ribbning og sikre kroppen, binder jeg ned på undersiden af krogen (2). Eventuel dubbing spindes på bindetråden, og man spinder den imod uret, så dubbingen ikke bliver løsere, når man vinder den op over bagkroppen – tværtimod (3). Wiren følger efter i faste, vide tårn og bindes ned foran bagkroppen og overskud bortklippes. Bindetråden vindes frem til hacklet og der spindes uld til forkrop på bindetråden (4), som vindes bagud til forkanten af bagkroppen. Overskydende uld på bindetråden

fjernes. Hacklet vindes derpå i vide tårn bagud, i samme retning som forkroppen blev vundet. Hacklespidsen bindes ned og bortklippes og bindetråden vindes i vide, faste tårn frem gennem hacklet og der sluttes med nogle halvstik eller en whipfinish-knude. Ved denne fremgangsmåde opnår vi yderligere at hacklet så at sige følger det 'gevind', som dubbingtråden på forkroppen har dannet, og derved 'synker' hacklet ned imellem vindingerne.

Det har ofte undret mig, at de mest eftertragtede hackles havde en mørk tegning langs med fjerskaftet. Tænk blot på farver som furnace, cock-a-bondhu, blue dun, honey dun m fl. Den mørke tegning er med til at markere det mørke brystparti på mange insekter. Hvorfor ikke føre denne tanke videre, og så bruge en underkrop på brystet af vore fluer som kan imitere dets farve. Det kan gøres som vist på tegningerne; men man kunne jo også bruge en underkrop af herl, enten i naturlig farve eller indfarvet så den passer. Vi skal ikke lade os skræmme af at disse materialer kan suge vand til sig, og måske gøre kropene mindre velegnede på tørfluer – vi har jo silicon-olien!

I KLASSISKA FISKETRAKTER

FLUGFISKEVÄNNER!

TACK ALLA NI SOM HJÄLPT OSS TILL ÄNNU
EN FIN FISKESOMMAR.
NU HAR FLUGLINORNAS SUS TYSTNAT.
VAKRINGARNA HAR EBBAT UT.
EN NY VINTER STUNDAR.

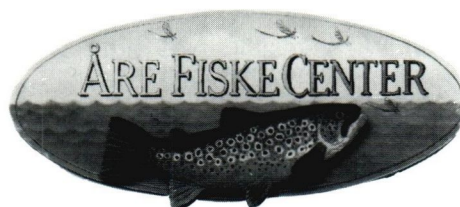
HÖSTREA!

VI BEHÖVER RENSA VÅRA LAGER!
MASSOR AV KVALITETSVAROR SKALL
BORT!
BESTÄLL AKTUELL REALISTA.
Vi reserverar oss för
slutförsäljning.

FLUGFISKE -92

KURS OCH RESEPROGRAM ÄR UNDER
FÄRDIGSTÄLLANDE.
BESTÄLL DITT EX. NU!

ÅRE FISKECENTER-ÅRE FJÄLLBY BOX 68, 830 13 ÅRE
Tel 0647-534 00 Fax 0647-531 81

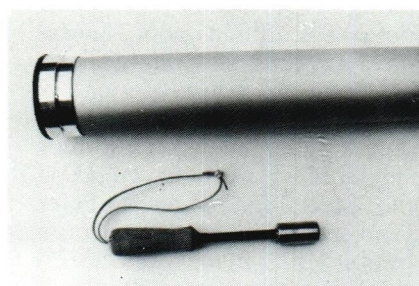
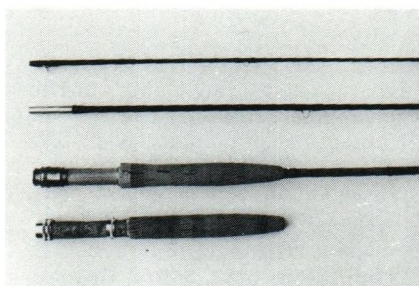
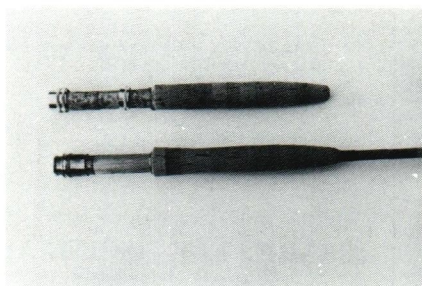
UNIKT TILLFÄLLE

Skandinavien Sportfiske Center jubilerar sina tio år och därför ger vi ut en jubileumsversion av RACKELHANEN – flugspönas Rolls Royce.

Vi kommer att tillverka 100 rackelhanespön, 9,6' klass 4–6. Dessa spön kommer att få en egen design. Du får dessutom en öringpriest i splitcane och mässing.

Vi skriver Ditt namn på både spö och priest!

**Priset är endast 2.500:–
för Rackelhane Jubileum!**

Rackelhane 9,6' klass 4–6 är 3-delat med mässingrullfäste i masurbjörk samt ett extrahandtag med slidringrullfäste i masurbjörk med vilket Du kan använda topp och mellandel och få ett 7,7' spö klass 4–6. Aluminiumtub och priest ingår i priset!

Några synpunkter på Rackelhanespö från tre kända flugfiskare:

*Underbara spön för spey-,
roll- och switchcast.
Leif Persson, Vittsjö.*

*Med mitt Rackelhanespö
behöver jag inte använda
någon kraft för att göra de
verkligt långa kasten.
Anders Ström, Nässjö.*

*Jag tycker att Rackelhanen
har fantastisk kroknings- och
drillningsförmåga.
Per Oskarsson, Vara.*

**Rackelhane Jubileumsspö kommer att tillverkas
i endast 100 numrerade exemplar!**

**Om Du skall beställa Ditt drömspö inför
fiskesäsongen 1992 måste Du skynda Dig!**

SKANDINAVIENS SPORTFISKE CENTER

Box 9, 28701 Strömsnäsbruk

Tel 0433-21525, 21526

normal bra försäsong brukar ge i Mörrum. Fram till slutet av juli, då detta skrivs, har det fångats 711 laxar med en totalvikt av 7 868 kg, dvs en medelvikt på 11,1 kg och detta med smålaxen (laxkalven) inräknad! Tar man bort laxkalven blir snittvikten imponerande 13,5 kg. Det är förmodligen den högsta medelvikt på så många laxar som någon laxälv i världen någonsin har kunnat uppvisa!!

Flera helt otroliga siffror: 20 laxar över 20 kilo har fångats (hälften på fluga), 10 av dessa var över 21 kilo! Den största lax i Mörrums historia kom på land. Det var Conny Önnelind som på spinnfluga i pool 2 landade en 120 cm lång silverblank hane med vikten 25 kilo! Med denna lax slog han också far sin, som några dagar tidigare på fluga efter 1,5 timmes kamp i pool 17 lyckats bärga en lax på 21,7 kilo. Med fluga tangerade Peter Björklund det svenska rekordet då han i pool 4 den 17 maj överlistade en hanfisk på 22,9 kilo, samma vikt som Christer Lundquists rekordlax från

-79. Den mest anmärkningsvärda bedriften stod dock 12-årige Fredrik Mikkelsen för, då han den 28 juli i pool fyra på enhands flugspö krokade sin första lax och efter en dramatisk färd ner under järnvägsbron och genom forsarna i femman med lite hjälp lyckades landa laxen. Vad den vägde? Jo, 22,5 kilo! Han fick hjälp att bära den till invägningen!

Curt Johansson, Mörrums fiskmästare, är naturligtvis strålande glad åt det fantastiska fiske som ån bjudit på, men han lyfter dock ett varnande finger och säger att vi inte får förvänta oss att denna säsong kommer att upprepas på många år och att detta inte på något sätt innebär att faran för den vilda östersjölaxen är över eller att hotet ens har minskat.

GIMÅSLÄNDAN

Ronnie Eriksson

Gimdalen

Kvalitetsflugor

Lax- och havsöringsflugor, torrflugor, nymfer, streamer mm.

Katalog med provfluga, (sedel) 20:-

Fullsortiment

Gimåsländan för hela Lennart Bergqvists sortiment. Beställ katalog.

Gimåsländan

Gimdalen, 1433, 840 60 Bräcke

Tel 0693-130 08

FISKEVÄSKOR från BRADY BROTHERS. Kvalitet utöver det vanliga. Bl.a. CREEL + BAG.

TAFSODRAL, DRY FLY BOOK och RULLPÅSAR från COMMON SENSE. Högsta skinnkvalitet.

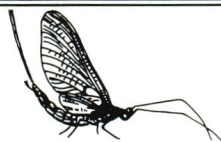
FISHER flugspön. Världsbäst på flerdelade spön.

BRUCE & WALKER. Flugspön i toppklass för dom som gillar lite lungnare aktioner. Från HEXAGRAPH till prisvärda OVERFIT.

MASTERY FLY LINE. Ny topplina från Scientific Angler.

SKARP'S FLY FISHING AB

Bangatan 36 414 64 Göteborg
031-1400 16, 031-49 30 55 (Lasse) 031-47 86 71 (Michael)
KATALOG + Supplement 10:-

Strömsländan

Drömspöet som är specialdesignat för svenska flugfiskare

SUPER POWER = KASTA 40 METER ELLER MER

Strömsländan är konstruerat efter intervjuer med svenska flugfiskare och specialtillverkat enligt deras önskemål. Resultatet är ett helt fantastiskt spö med fantastiska egenskaper. Som jobbar mjukt och fint i alla kastlängder från ett par meter och uppåt, är suveränt att rolla med och som kastar 40 meter eller mer när du ber om lite extra. Med en ryggrad som matchar den vildaste fisk.

IM6
Super-Power
handbyggt
i USA!

SUPERPRIS:

På begäran har vi rensat bort onödigt lyxiga tillbehör m.m. samt beställt en jätteorder av dessa spön. Tack vare detta kan vi erbjuda spöet till ett pris långt under jämförbara USA-spön.

STRÖMSLÄNDAN 1. 8 fot, klass 3/4.....	1.450:-
STRÖMSLÄNDAN 2. 8 fot, klass 4/5.....	1.550:-
STRÖMSLÄNDAN 3. 9 fot, klass 5/6.....	1.650:-
STRÖMSLÄNDAN 4. 9 fot, klass 6/7.....	1.650:-

GENERALAGENT:

FlyFisberman

JÄRFÄLLA 0758-253 05

Fråga efter STRÖMSLÄNDAN i din affär eller ring oss för information om närmaste återförsäljare.

EN HÖGST MÖJLIG FLUGA...

ADEXA

461 37 TROLLHÄTTAN
tel 0520-377 30

ADEXAs produkter finns
i de flesta specialbutiker.

OBS! KÖP ENDAST VAROR
MED VÅR ORIGINAL-LOGOTYPE!

Att binda
en klassisk
laxfluga är ej
lätt. Det räcker
inte med teknik-
en – du ska också
ha de rätta verktyg-
en och materialen.

Tekniken får du lära själv
– resten kan du få från ADEXA!
Vi har mer än 1.500 olika bind-
material, städ och bindverktyg...!

Nästa gång det kliar i fingrarna: använd grejor
från ADEXA. Då blir ingen fluga omöjlig...

Nytt bindningsmaterial, även användbart till pilkkrokar samt
infärgning av drag.

Flugkroppar: Appliceras direkt på kroken, kan även användas i
kombination med Bindsilke-Flossilke eller liknande.

Ribbing: Används med Bindsilke (olika tjocklek beroende på
ribbingens grovlek). Till mörk flugkropp finns fina flourescerande
färger.

Ögon: Tag en tjock tråd, knyt två knutar och bind in som ögon
och färga sedan. Ögon kan även målas direkt på streamerhuvu-
den t.ex. Thunder Creekserien.

Drag & Pilkar: Kan målas direkt på som punkter, streck eller
heltäckande. På kroken kan målas så kallade "Abborreögon".

I denna serie färger finns även självlysande färg som lyser i 20 min
varefter man belyser den 1 min varefter den åter lyser ca 20 min.
Med beställning sändes förteckning över de färger som kan erhå-
llas. Informationsblad med olika tips medföljer också.

Introduktionsrabatt: 6 färdiga
färger i ask (ord pris ca kr 180:-).
Ditt pris om du beställer inom 14
dagar kr 150:- frakt & postför-
skott tillkommer.

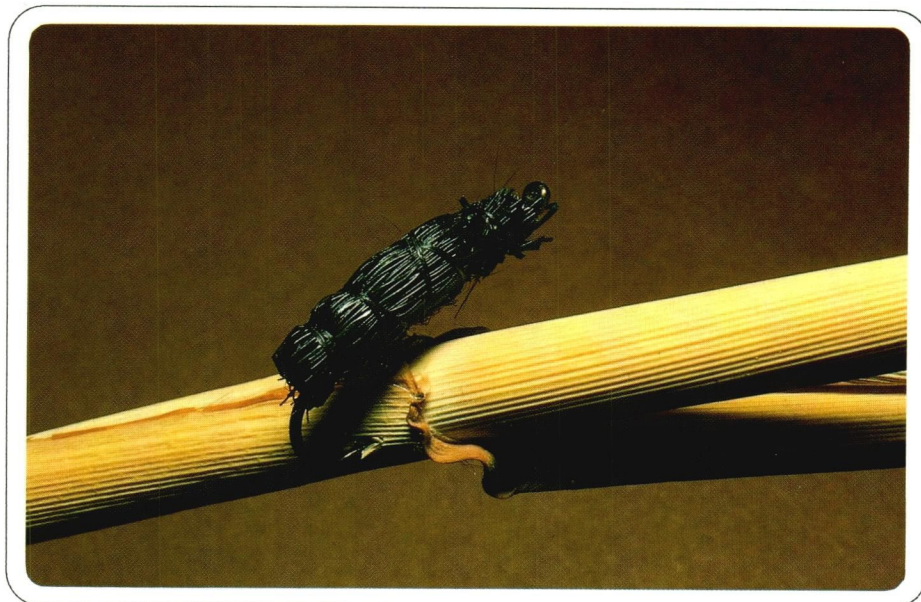
AL-PRODUKTER

Box 5076

125 05 Älvsjö

Tel: 08-91 66 50

Tillsätt bara vatten!

Det var en dag i mitten av augusti vid en av Hökensås många tjärnar. Vattnet låg spegelblankt och både fisk och fiskare hade tagit siesta. Jag valde därför att lämna spö och vadare vid bilen och gick istället ett varv runt sjön för att leta efter sandsopp och karljohanssvamp.

Då och då plaskade det till. Men det var bara "tok-fisk", förklarade en halvslumrande fiskebroder under det nerdragna hattbrättet. Så där uppför sig bara nyinsatt fisk...

Kanske ändå inte. Mot min vilja blev jag mer och mer nyfiken. Det här hade jag nämligen varit med om förut. Ur min ask plockade jag fram en sotsvart bagge – trots värmen hade

jag behållt västen på mig – och gav flugan till min kamrat.

"Du som har grejorna upptacklade – prova den här. Fetta in den lätt och låt den ligga stilla på ytan, så får du se..."

Jag hade knappt hunnit upp på stigen igen för att fortsätta min avbrutna svamppromenad, förrän jag hörde ett ordentligt plask och ett glatt tillrop från min kamrat. Han hade fast fisk!

Solvarma, stilla dagar på eftersommaren finns det gott om olika terrestrials på vattnet, det vill säga insekter vilka egentligen håller till på land. Ofta tänker vi då främst på gräshoppor, myror, getingar och diverse skalbaggar, som hamnar i vattnet och i halvdränkt tillstånd gör vårt fiske bå-

de mer variationsrikt men samtidigt svårare. Till den här gruppen hör också en mindre känd insekt – den svarta jordlöparen – som jag just lämnade över en imitation av till min fiskekompis.

Den är mycket enkel att binda:

Krok: Mayfly nr 10

Bindtråd: Svart

Kroppsmaterial: Svart bucktail

Bind in en bunt svart bucktail längs krokskaftet, vik bak buntens och följ efter med bindtråden. Vik därefter fram till huvudet, ribba med bindtråden, fäst och klipp av. Lämna några strån till ben och lacka, så är flugan klar. Tillsätt sedan bara vatten...

Lennart Svensson

Meddelande från styrelsen för Flugfiske i Norden om hembud av överlåtna aktier.

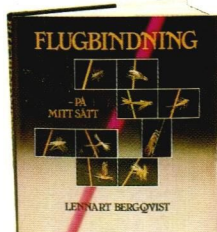
Före tryckningen av detta nummer har styrelsen mottagit anmälningar om överlåtelser av 16 st aktier i Förlags AB Flugfiske i Norden. Aktieägare som önskar använda sig av ev rätt enl hembudsklausulen ombedes att skriftligen, i rekommenderat brev, anmäla detta inom en månad efter tidningens utgivningsdatum. Styrelsen kommer då att informera om innehållet i hembudet (säljare, köpare, köpesumma).

Intresseanmälan skickas till:

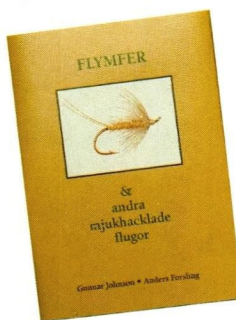
Flugfiske i Norden, Violg 7, 343 00 Älmhult.

Styrelsen

PRESENTTIPS FRÅN FiN

Lennart Bergqvist: "Flugbindning på Mitt Sätt", den nya flugbindarboken, som kommer att bli en klassiker. 217 text- och bildspäckade sidor, 21x24 cm med 350 färgbilder i format 50x75 mm visar flugbindning – steg för steg. Boken lär Dig binda imitationer av 22 nordiska dagsländor i alla utvecklingsstadier representerade samtliga 52 nordiska arter samt andra mönster såsom nattsländor, fjädermygg, myror, getingar, baggar och några av våra mest fiskade våtflugor och streamers. **Pris: SEK 380:- + porto**

Gunnar Johnson, Anders Forsling: "Flymfer" Gunnar Johnson, som kände Pete Hidy, har tillsammans med Anders Forsling arbetat vidare med de gamla mäs-tarnas klassiska flugor, och här redovisar de sina erfarenheter. Denna bok på 128 sidor prydd med Gunnar Johnsons välkända tecknarkonst, innehåller en unik färgbilaga. De sista 16 sidorna utgörs nämligen av James E Leisenrings "Färg & Materialbok" med en personlig introduktion skriven av Pete Hidy året innan han gick bort. **Pris: SEK 162:- + porto**

- FiNs Slips** blå med vita sländor Kr 140:-
FiNs Tygmärke m gyllene slända, oliv Kr 20:-
FiNs Dekaler gul fästes utanpå spötuben e dyl, runt fästes insidan ex bilrutan Kr 10:-
FiNs Brevmärken sign Gunnar Johnson
 1 ark om 20 märken Kr 15:-
 3 ark Kr 40:-
FiNs emaljmarke "fastener" el nål Kr 35:-
Vykort Öring av Tommy Gustavsson Kr 20:-
 5 dubbla kort m kuvert Kr 25:-
 9 olika motiv m kuvert Kr 40:-
 ark om 16 olika flugor
Boken DAGSLÄNDOR I ÖRINGVATTEN av Boström/Bengtsson i Fickformat och skinnomslag 3:dje uppl Kr 170:-
FiNs Pärmar vinröda m guldskriften "Flugfiske i Norden" på ryggen, ej årtal Kr 40:-

- FiNs årgångar** äldre/år Kr 200:-
 2 årgångar, best samtidigt Kr 350:-
 3 el fler årgångar, dito Kr 475:-
FiNs årgångar äldre inbundna/år Kr 290:-
 2 el fler, best samtidigt Kr 250:-
FiNs Lösnummer äldre årgångar/nr Kr 40:-
 Dubbelnummer Kr 60:-
Prenumerationer på FiN som gåva ber vi Er ringa vårt prenumerationskontor Kr 260:-
Mörrums alla Pooler Poolförteckning och beskrivning av Domänverkets fiske i Mörrum **FiN-pris** Kr 70:-
FiNs 10-års Index en innehållsförteckning över samtliga nummer av FiN 1979–1988 m alfabetisk förteckning över förekommande flugor, fiskevatten etc Kr 40:-
Ang beställningar adresseras till: FLUGFISKE I NORDEN, Violg 7, 34300 ÄLMHULT. Varorna sänds mot postförskott. Porto tillkommer. Har Du några frågor är Du välkommen att ringa på tel 0476-16090 (el 044-122628).

Från kiwi Landet New Zealand kommer nu Kilwell Flugspön till Sverige. Efter en kort och intensiv test period så har många som har fått testa dessa spön kommit fram att de klart ligger i klass med andra välkända märken på marknaden. Vi kan säga att vi klart har lyckats med dessa spön. Och vi känner att det är dags nu för våra breddgrader att uppleva en annorlunda kastkänsla från ett land där flugfiske är var mans sak. Av de 3,2 milj människor som bor på New Zealand så är ca, 0,8 milj flugfiskare. Inte undra på med alla dessa vatten som de har och regnbågar upp till 18 kg. Öring till 15 kg en dröm för många. På grund av detta så har vi tagit oss an att bringa hem hit till Sverige de som många har väntat på att få se och känna på. Kilwell spön är tillverkade av Grafit II-X.

Kilwell spön kommer i två olika serier nedan Grafit II-X.

Längd	Klass	Delar	Klinga	Byggs.	Spö
7,5'	3/4	2	345:-	495:-	1.004:-
8,0'	4/5	2	365:-	515:-	1.104:-
8,0'	5/6	2	365:-	515:-	1.104:-
8,0'	6/7	2	365:-	515:-	1.104:-
8,6'	5/6	2	428:-	578:-	1.166:-
8,6'	6/7	2	428:-	578:-	1.166:-
8,6'	7/8	2	428:-	578:-	1.166:-
9,0'	5/6	2	518:-	668:-	1.260:-
9,0'	6/7	2	518:-	668:-	1.260:-
9,0'	7/8	2	518:-	668:-	1.260:-
9,0'	8/9	2	630:-	780:-	1.446:-
10,0'	9/10	2	710:-	860:-	1.568:-
T Pack	6/7	4	565:-	715:-	1.424:-
Commuter	8/9	3	658:-	808:-	1.660:-

Klinga i mörkbrun/röd grafit II-X vinröd tråd med guld finish Alloy rullfäste hardchrome ringar och toppögla av typ snake.

Längd	Klass	Delar	Klinga	Byggs.	Spö
8,6'	6/7	2	—	—	1.795:-
9,0'	6/7	2	—	—	1.925:-
9,0'	8/9	2	—	—	1.925:-
8,6'	5/6	4	—	—	1.930:-

Återförsäljare

FLUGAN AB

Box 1030, 581 10 Linköping
 Besöksadress: Platensg. 16, 58220 Linköping
 Tel: 013-138979 Fax: 013-132304

Välkomna

Då vi gärna vill främja våra återförsäljare ta kontakt med din närmaste Butik. Vår nya katalog kommer omkring jan 1991.

Får en fluga se ut hur som helst?

När man fiskat – och dessutom samlat på flugor – i några år, hamnar det onekligt en del kuriosa i lådorna, och ibland kommer tanken – får en fluga verkligen se ut hur som helst...?

Som de flesta av oss ser jag inte bara flugor som rena fiskeflugor, utan jag njuter också av flugbindningen som konsthantverk och kan bli helt lyrisk vid anblicken av en vacker dunkrok. Det må sedan vara en enkel nymf med det där äkta, rufsigt håriga utseendet, som riktigt skriker ut sin fisklighet, eller en gammal klassisk våtfluga eller laxfluga – perfekt i harmoni och styling. Att hålla dem i handen och se på dem är en skönhetsupplevelse.

Så mycket mer fundersam blir jag inför några andra flugor i min samling, till exempel ett par stora amerikanska "fjärilar" från slutet av 50-talet eller en helt modern igelfluga, en mus och en groda med spretande ben, alla bundna för endast några få år sedan.

Även om mitt förstånd säger mig att gäddan gärna tar den stora musimitationen, och att grodan är tänkt för fiske efter bass, så tar det emot någonstans. Från början var ju fisket med fluga ett försök att med en dunklädd krok imitera de insekter vi möter ute vid vattnet.

Jag är inte helt stockkonservativ. I min ask finns både iglar, sötvattensgråsuggor och andra "icke-insekter", men ändå...

De stora öringarna i mitt favoritvatten fyller magarna med iglar och asellus – hur ska jag lära dem att ta nymfer, puppor och kläckande dagsländor istället?

De stora "laxflugorna" på bilden ovan är inte dekorationsflugor, vilket man först skulle kunna tro – nej, de är avsedda som fiskeflugor. Ur vilken teori har de sprungit fram? Eller är de bara resultatet av en flugbindares lek och känsla för practical jokes en dag, då han hade lite extra roligt vid bindstället?

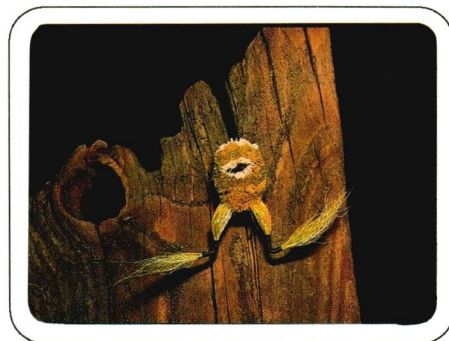
Liksom grodan och musen ser ju fjärilarna i grunden ganska trevliga

ut, men vad sägs om den hemska igelflugan? Det syns att det är en kunnig flugfiskare som bundit den. Det är en ren fiskefluga – och den tar säkert fisk. Men kan man som flugbindare känna någon glädje och stolthet, när man lägger den avslutande whipfinnisen? Eller är man bara fixerad vid fisken – fångsten?

Jag svär mig inte fri. Också från mitt eget städ har kommit de mest märkliga kreationer. Men jag kommer alltid tillbaka till enkla, traditionella mönster. Allt enklare med åren, tycks det mig.

Flugorna på den här sidan ser jag mest som kuriosa i min samling av märkliga kreationer. Kanske har du som läser detta sett ännu märkligare exempel på underliga flugor. Sänd i så fall gärna in flugan till redaktionen, så fotograferar vi den och presenterar en bukett flugfiskets "Jokrar" och "Frankensteinare" i ett kommande nummer. Skicka också med några rader om flugans historia, när den kom till och vilket fiske den är avsedd för.

Gunnar Johnson

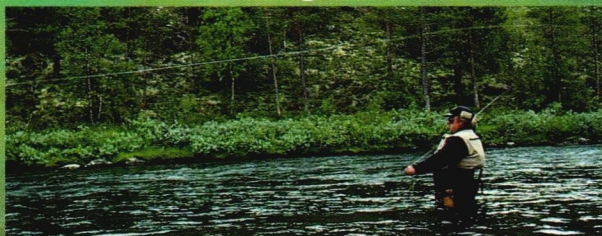

THE CHALLENGE

UTMANINGEN

Handsken är kastad! Masterline's *CHALLENGE* är årets utmaning på fluglinefronten.

Vilken annan fluglina har bättre: Allmänna kastegenskaper?

"Skjut"?

Sträckning?

Släpp från vattnet?

Flytförmåga?

Pris?

Lennart Bergqvist, mannen bakom succéboken *Flugbindning på mitt sätt*, som också är en mycket erfaren flugfiskare, hade sitt svar på ovanstående frågor klart efter förra säsongens fiske: — **INGEN!**

CHALLENGE, den nya suveräna fluglinan finner du till säsongen -91 hos Din välsorterade redskapshandlare.

Till att börja med endast som flytlina i DT och WF i klasserna 4-9.

Färgen är svagt fluoresceranden gul, vilket gör att den syns utomordentligt väl för den som fiskar.

Den levereras i en mycket användbar flugask av svart plast med skumplast i botten och genomskinligt lock.

cirka pris 330 kr

**HÖR MED DIN
REDSKAPSHANDLARE!**

Box 2003, 56102 Huskvarna, SWEDEN
Tel. 036-134197, Fax 036-134142

Tankar på strandkanten

Välsignade vinter!

Två långa veckor flängde vi ikring, kompisen och jag. Var inte vattnet för högt, så var det för lågt. Och var vattenståndet rätt, så var det för kallt för insektskläckningar och fisken visade sig inte.

Varje kväll beslöt vi flytta på oss till nya vatten, där fisket förhoppningsvis skulle vara bättre, och det mesta av fiskesemestern tillbringade vi därmed i bilen, lyssnande till musikradion eller betraktande vindrutetorkarnas monotona gång över rutan.

Jodå, vi fick ett hyfsat harrfiske till slut, när vi desperata stannade till vid en liten skogsälv på hemvägen från våra norrländska drömvatten. Så helt misslyckad var sommaren kanske ändå inte...

Och nu sitter jag här och välsignar oktoberkvällen. Mörkt och tyst är det, och säsongen är lyckligtvis över för den här gången. Den hektiska prestationshungern är borta. Det är inte längre så mycket som "måste" hinnas med, och jag kan i lugn och ro sätta mig under läslampan eller vid bindstället igen. Bläddra i en bra fiskebok eller rota i lådan med alla flugbindningsmaterial. Kanske skapa ett nytt och spännande mönster och drömma om nästa sommars fiskeresor...

Det är tur att vi har en lång vinter att varva ner. Sommaren är allt för kort och kaotisk. Allt ska hinnas med – och allt för sällan stämmer verkligheten med drömmarna.

Men här vid flugbindarbänken stämmer allt. Här tar fantasins öring alltid den fluga som just lämnat stället, och alltid är den större och gulbukigare och rusar mer än verklighetens öringar någonsin gör.

Välsignade vinter, tänker jag och fäster en ny, fräsch krok i bindstället...

Ny bok!

Inom kort kommer en ny bok på FiN:s eget förlag. Det är Alf G Johnels som har gjort en sammanställning och beskrivning av 198 lax- och havsöringsälvar i södra Norge, från Oslo-området och upp till Trondheimsfjorden. Boken kan förhandsbeställas redan nu hos Anne-Marie Skarp, Violgatan 7, 343 00 Älmhult. Telefon 0476-160 90. Priset från FiN är 220 kronor plus porto och postförskottsavgift.

Flugfiske

i Norden

Nr 4 okt 1991

Årgång 13

Redaktör:
Gunnar Johnson

Ansvarig utgivare:
Nore Sundin

PRENUMERATIONER, BESTÄLLNINGAR, KASSA: Anne-Marie Skarp, Violgatan 7, 343 00 Älmhult, tel. 0476/16090.

REDAKTION: Gunnar Johnson, Box 22, 570 20 Bodafors, tel 0380/311 25.

ANNONSER: Bertil Ekholm-Erb, Box 64, S-291 21 Kristianstad, tel. 044/12 26 28. Fax 044/11 85 83.

Prenumerationspris: för kalenderår 1991 SEK 260 i Skandinavien, SEK 300 i Europa och SEK 360 i övriga världen. Vårt postgironummer är 10794-6.

Bank: Sparbanken Kronan 8169, konto nr 713380278-0.

Payment from abroad by eurocheque or international money order in Swedish crowns payable to Flugfiske i Norden, Box 770, S-251 07 Helsingborg, Sweden.

Zahlungen aus Deutschland auf Postgiro Nr 5993 12-205, Hamburg, Bankleitzahl 200 100 20.

GLÖM EJ ADRESSÄNDRA SKRIFTLIGT NÄR DU FLYTTAR. UPPGE OCKSÅ ALLTID GAMLA ADRESSEN.

Redaktionen tar gärna emot artiklar, reportage och bilder från läsarna. För ej beställt material ansvaras icke.

Eftertryck eller annat mångfaldigande av innehållet i denna tidning, helt eller delvis, är ej tillåtet enligt lagen om upphovsmannarätt.

Flugfiske i Norden utges av Förlagsaktiebolaget Flugfiske i Norden, Box 770, 251 07 Helsingborg. Tidningen utkommer med sex nummer om året, fördelade på tre på våren och tre nr på hösten/förvintern.

Tryckt 1991 hos Abetryck, Helsingborg.

ISSN 0349-3849.

Nummer 5/6 av Flugfiske i Norden 1991 beräknas utkomma i dec.

Rätt utrustad halva nöjet!

*Sportag har rätt utrustning
för dig med krav. På bilden
Kingfisher Diamondback kolfiberspö,
Steelhead Airweight flugrulle,
Kingfisher fluglina och backing,
Wheatley flugask och -låda,
Metz tuppnackar, flugor
och Kingfisher fiskekorg.*

*Sportag har mycket, mycket mer...
Fråga efter katalogen och se
bela sortimentet hos din
fiskeredskapshandlare!*

Sportag HAB, Box 21016, 200 21 Malmö.

Vad äter fiskarna? Det är viktigt att veta för den som fiskar. Minst lika viktigt är det att veta var fiskarna äter.

I flugfiske är det linans uppgift att föra flugan exakt till det ställe där fisken finns. Därför är en för situationen rätt vald linä viktigare för att ge fångst än hundra klassiskt bundna flugor som precis ser ut som äkta flugor.

3 M Scientific Anglers har, som namnet säger, vetenskapligt gått in för att ge sina linor exakt de rätta egenskaperna. 3 M för därför Din fluga precis dit Du vill – nära en hungrig fisk. Också Du kan välja Ditt byte.

Concept

Flytande DT 5-8 F
Flytande WF 5-8 F
Cirkapris 198,-

Air Cel

Flytande DT 4-9 F
Flytande WF 5-9 F
Cirkapris 358,-

Air Cel Supreme

Flytande DT 4-11 F
Flytande WF 4-10 F
Cirkapris 415,-

Air Cel Ultra II

Flytande DT 2-11 F
Flytande WF 2-11 F
Cirkapris 530,-

Havsöring WF 6-10 F

Lax DT 9-12 F

Cirkapris 670,- resp 698,-

Wet Tip

Snabbsjunkande
10' WF 5-10 F/S
Cirkapris 395,-

Wet Tip Hi-D

Extra snabbsjunkande 10' WF 5-10 F/S
Extra snabbsjunkande 20' WF 7-10 F/S
Cirkapris 395,-

Ultra Wet Tip Hi-D

Extra snabbsjunkande Sink Tip WF 5-10 F/S
Cirkapris 605,-

Wet Cel

Långsamt sjunkande DT 4-12 I
Cirkapris 410,-

Wet Cell II

Sjunkande DT 4-11 S
Snabbsjunkande WF 4-12 S
Cirkapris 410,-

Wet Cel Hi-D

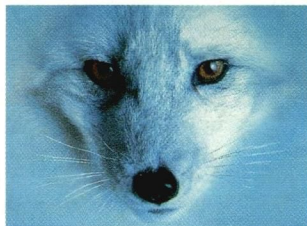
Extra snabbsjunkande WF 6-10 S
Cirkapris 410,-

Wet Cel Hi-Speed Hi-D

Super Sinker WF 6-13 S
Cirkapris 495,-

Wet Cel Deep Water Express, shooting taper 30'

550 grain ljusgrå
700 grain brun
850 grain svart
Cirkapris 320,-

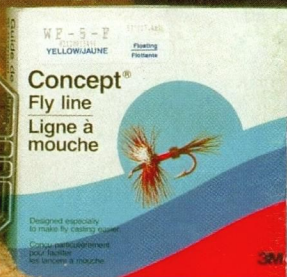
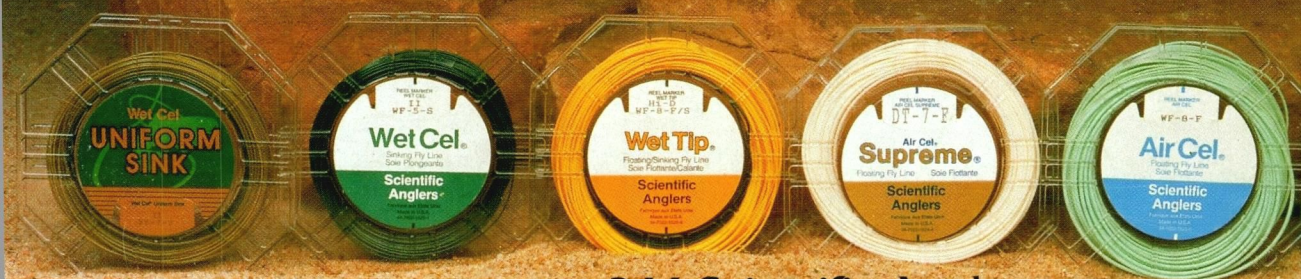

Ultra II

Flytande shooting line
Cirkapris 230,-

Monocore

Sjunkande WF 6-13 S
Cirkapris 578,-

3 M Scientific Anglers

by **Norrmak**